

provinsje fryslân
provincie friesland

Ontwerp-beschikking

A.V.I. Leeuwarden

Het dagelijks bestuur van
het Openbaar Lichaam
Afvalverwijdering Friesland
Postbus 1622
8901 BX Leeuwarden

Leeuwarden, mei 1993

Ons kenmerk:
afdeling milieubeheer
toestel...375/AYW
uw kenmerk:

Onderwerp: AVI Leeuwarden.

Ontwerp-beschikking

1. INLEIDING

Op 14 februari 1992 hebben wij van u een aanvraag ontvangen om vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet voor het oprichten en in werking hebben van een vuilverbrandingsinstallatie, alsmede een aanvraag om een vergunning ingevolge de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren voor het lozen van afvalwater op het riool.

De inrichting zal worden opgericht op het perceel plaatselijk bekend Greunsweg 86 te Leeuwarden, kadastraal bekend gemeente Leeuwarden, sectie G, nummer 14241.

Tevens hebben wij op dezelfde datum de Milieu effectrapportage (MER) van u ontvangen, die is opgesteld ten behoeve van de besluitvorming op de hierboven genoemde aanvragen.

Alvorens in te gaan op de aanvraag willen wij eerst even kort aandacht besteden aan het feit dat ons college met ingang van 1 januari 1993 niet meer bevoegd is te beslissen op de aanvraag om vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en aan het van toepassing zijnde recht (Wet Milieubeheer/Afvalstoffenwet).

Zoals wij hebben aangegeven heeft het OLAF bij ons college een aanvraag om vergunning ingevolge de WVO ingediend. Per 1 januari 1993 is het waterschap Friesland opgericht. Het bestuur van dit waterschap is met ingang van die datum bevoegd te beslissen op dergelijke aanvragen. De behandeling van deze aanvraag hebben wij overgedragen aan het waterschap Friesland.

Met ingang van 1 maart 1993 is de Wet milieubeheer in werking getreden. Ingevolge artikel XXII, vierde lid van deze wet, blijft op aanvragen voor vergunningen krachtens onder meer de Afvalstoffenwet die voor de inwerkingtredingsdatum van die wet zijn ingediend, het vóór die datum geldende recht van toepassing, totdat de beschikking op die aanvraag onherroepelijk is geworden. In dit geval is de aanvraag voor de vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet voor de in werking treding van de Wet Milieubeheer ontvangen. Deze aanvraag dient, gelet op de aangehaalde overgangsbepaling, dan ook de procedure van hoofdstuk 3 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne, zoals deze wet tot 1 maart 1993 luidde, te doorlopen. De eventueel te verlenen vergunning moet, ingevolge het overgangsrecht, als een vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet worden beschouwd. Zodra de beschikking waarbij een dergelijke vergunning is verleend onherroepelijk wordt, wordt de vergunning gelijk gesteld met een vergunning verleend krachtens de Wet milieubeheer.

Overeenkomstig het bepaalde in de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne hebben wij een exemplaar van uw aanvragen en de MER gezonden aan een aantal -wettelijk voorgeschreven- adviseurs.

Tevens hebben wij een exemplaar van uw aanvragen en de MER met ingang van 24 februari 1992 tot en met 30 maart 1992 voor een ieder ter inzage gelegd.

Gedurende deze periode bestond de mogelijkheid naar aanleiding van uw aanvraag schriftelijke bezwaren in te dienen en naar aanleiding van de MER opmerkingen te maken.

Mondelinge bezwaren naar aanleiding van de aanvragen en opmerkingen naar aanleiding van de MER konden naar voren worden gebracht tijdens de op 9 maart 1992 georganiseerde openbare hoorzitting. Van de mogelijkheid mondelinge dan wel schriftelijke bezwaren c.q. opmerkingen te maken is door diverse personen en instanties gebruik gemaakt.

Wij zullen in deze beschikking eerst aandacht besteden aan de MER, vervolgens zullen wij aandacht besteden aan de aanvraag om vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet. Daarna zullen wij ingaan op de ingebrachte bezwaren en opmerkingen.

2. MILIEU EFFECT RAPPORTAGE (MER)

Bij de vergunningaanvragen is door u een milieu-effectrapport ingediend.

Wij hebben een exemplaar van de MER ter toetsing voorgelegd aan de commissie voor de milieu effectrapportage (cie MER).

Op 24 april 1992 heeft de cie MER haar toetsingsadvies uitgebracht.

De cie MER is blijkens dit advies van mening dat de MER in zijn algemeenheid voldoende informatie bevat om de vergunningaanvragen te kunnen beoordelen.

De cie MER adviseert in de vergunningprocedure aandacht te besteden aan de volgende aspecten:

- * de motivering van de te kiezen heropeningstermijn en verwerkingstechniek i.v.m. de ingekomen inspraakreacties en adviezen.
- * de motivering van eventuele afwijkingen van de Richtlijn verbranden (en andere delen van het meest milieu vriendelijke alternatief)
- * het monitoring- en evaluatieprogramma
- * een akoestisch onderzoek

Bij brief d.d. 23 juli 1992 hebben wij het OLAF verzocht met betrekking tot het akoestisch onderzoek en met betrekking tot de verblijftijd van de rookgassen een aanvulling op het MER te geven.

Het OLAF heeft bij brief d.d. 13 augustus 1992 aangegeven dat zij hiertoe niet bereid is.

Zoals de cie MER in haar advies ook heeft aangegeven geeft de MER op zich voldoende informatie om de vergunningaanvragen te kunnen beoordelen. Wij zullen het advies van de cie MER opvolgen en aan de hierboven genoemde aspecten in deze vergunning aandacht besteden. Aan een aantal aspecten zal in de beschikking zelf ruimschoots aandacht worden besteed aan andere aspecten zal door middel van het opnemen doelvoorschriften in het voorschriften pakket aandacht worden besteed.

Nu de MER voldoende informatie bevat om tot een verantwoorde besluitvorming te komen en aan een aantal aspecten in de beschikking extra aandacht zal worden besteed willen wij de besluitvorming baseren op de MER zoals die thans voorligt. Wij achten de MER hiervoor aanvaardbaar.

3 AFVALSTOFFENWET

3.1 artikel 40 van de Afvalstoffenwet

Een aanvraag om vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet dient te worden getoetst aan artikel 40 van deze wet. Ingevolge dit artikel dient een vergunning te worden geweigerd indien verlening daarvan in strijd zou zijn met een krachtens de artikelen 4, 21, 25 of 26 voor de provincie geldende plan of anderszins in strijd zou zijn met het belang van de bescherming van het milieu. Wij willen eerst ingaan op de toetsing aan het voor de provincie geldende afvalstoffenplan. Daarna zullen wij aandacht besteden

aan het belang van de bescherming van het milieu.

3.2 toetsing aan het geldende plan.

Op 4 december 1991 hebben provinciale staten van Friesland het Provinciale Afvalstoffenplan Friesland 1992-1997 (verder te noemen PAF) goedgekeurd.

Bij besluit d.d. 11 mei 1992 is dit plan koninklijk goedgekeurd.

De onderhavig aanvraag moet derhalve aan dit plan worden getoetst.

In hoofdstuk 1 van het PAF worden de hoofdlijnen van beleid beschreven.

In paragraaf 1 van dit hoofdstuk wordt de hoofddoelstelling beschreven en in paragraaf 5.3 de hoofdlijnen van beleid met betrekking tot verbranden. De toelichting op deze hoofdlijnen m.b.t. verbranden wordt gegeven in paragraaf 6.3 van Hoofdstuk 5 van het PAF.

In paragraaf 7.1 van Hoofdstuk 1 worden de criteria aangegeven waaraan moet worden voldaan om voor een vergunning in aanmerking te komen.

Wij willen aan de hand van de criteria uit paragraaf 7.1 de toetsing aan het PAF laten plaatsvinden. Alle aspecten komen hierbij aan de orde.

De in het PAF genoemde criteria zijn:

1. De activiteit of inrichting moet passen binnen het beleid dat in dit plan wordt beschreven en moet worden uitgevoerd op de in dit plan voorgeschreven wijze.
 2. De inrichting moet zo functioneren dat er optimale preventie en hergebruik van afvalstoffen plaatsvindt.
 3. De noodzakelijke voorzieningen ter bescherming van bodem en grondwater en ter voorkoming van gevaar, schade of hinder moeten zijn gerealiseerd of op korte termijn worden gerealiseerd.
 4. De inrichting moet bijdragen aan de doelmatigheid van de afvalverwijdering. Bij de doelmatigheid spelen de volgende aspecten mee: continuïteit van de verwijdering, effectiviteit en efficiëntie van de verwijdering, capaciteit en spreiding van de verwijdering en mate waarin de inrichting past in landelijke planning.
- Bij het continuïteitsaspect wordt gelet op: planologisch acceptabele lokatie, bodemsanering op plaatsen waar niet verplaatsbare voorzieningen zijn of worden aangebracht, voldoende financiële draagkracht om noodzakelijke voorzieningen en bodemsanering te kunnen betalen, voldoende vertrouwen dat inrichting zo geëxploiteerd kan worden dat noodzakelijke milieukosten tijdens en na het in bedrijf zijn gefinancierd kunnen worden.

Toetsing van uw aanvraag aan deze criteria levert het volgende op:

3.2.1. de activiteit of inrichting moet passen binnen beleid en uitvoering conform in plan voorgeschreven wijze

In paragraaf 1 staat bij de hoofddoelstellingen aangegeven dat het terugdringen van de stroom te verwerken afval door preventie en hergebruik voorop staat. Het niet te hergebruiken afval zal verbrand moeten worden waarbij energie moet worden opgewekt; niet voor hergebruik of nuttige toepassing in aanmerking komende verbrandingsresten moeten worden gestort. Vervolgens staat aangegeven dat uitzondering op de regel, dat alleen niet voor verbranding in aanmerking komende afvalstoffen gestort moeten worden, in de volgende gevallen gemaakt kan worden:

- * bij een seizoenspiek
- * bij een feitelijk tekort aan verbrandingscapaciteit
- * bij calamiteit

Conclusie is dus dat volgens paragraaf 1 van het PAF verbrandbaar afval slechts in uitzonderingssituaties mag worden gestort.

In de reaktienota, dit is de nota waarin wij ingaan op de bezwaren en opmerkingen die insprekers naar aanleiding van het ontwerp-PAF naar voren hebben gebracht, wordt duidelijk aangegeven, dat er voor gezorgd moet worden dat zo min mogelijk afval wordt verbrand. Preventie en hergebruik hebben de hoogste prioriteit. Overcapaciteit voor verbranding kan een belemmering vormen voor preventie en hergebruik. De verbrandingscapaciteit mag dan ook niet gebaseerd zijn op pieken in het aanbod van afval.

In paragraaf 5.3 van Hoofdstuk 1 van het PAF wordt als hoofdlijn van beleid

m.b.t. verbranden het volgende aangegeven.

Afvalstoffen mogen alleen worden verbrand als ze niet kunnen worden hergebruikt of nuttig worden toegepast. De bij verbranding vrijkomende energie moet zo mogelijk worden benut. Er moet voldaan worden aan de meest recente richtlijn van het rijk.

De besluitvorming over verbranding dient in noordelijk verband te gebeuren. Daarbij is het uitgangspunt dat met het realiseren van de GAVI in Wijster (capaciteit 400.000 ton) en de installatie in Twente (capaciteit 180.000 ton) voor het noorden voldoende verbrandingscapaciteit is en dat het noorden die capaciteit daadwerkelijk kan benutten. De benodigde verbrandingscapaciteit is gebaseerd op een geraamde hoeveelheid afval in het jaar 2000, nadat de inspanningen op het gebied van preventie en hergebruik het beoogde effect hebben gehad.

Wanneer tijdens de planperiode blijkt dat het uitgangspunt ten aanzien van de voor het noorden beschikbare verbrandingscapaciteit niet juist is, zal via een herziening van het plan of van het provinciaal Milieubeleidsplan nadere besluitvorming plaats moeten vinden. Het kan nodig zijn dat er gedurende een bepaalde periode brandbare afvalstoffen gestort moeten worden omdat het aanbod van brandbaar afval niet overeenkomt met de beschikbare verbrandingscapaciteit. Ook in geval van calamiteiten zal brandbaar afval gestort kunnen worden.

Alleen indien er in het noorden een tijdelijk tekort is aan verbrandingscapaciteit en het heropenen van de verbrandingsinstallatie in Leeuwarden gedurende een aantal jaren een doelmatige en milieuhygiënisch verantwoorde oplossing kan bieden, kan daar een vergunning voor afgegeven worden. Daarbij dient in elk geval behalve aan milieu-eisen, aan de volgende voorwaarden voldaan te worden:

- * er mag geen overcapaciteit in het noorden ontstaan
- * heropening moet doelmatig zijn, gelet op de kosten van de aan te brengen voorzieningen en de afschrijftermijn

Bij de beslissing zal rekening worden gehouden met de landelijke context.

Het verbranden van afvalstoffen die van buiten Friesland afkomstig zijn is niet toegestaan, tenzij Gedeputeerde Staten na overleg in noordelijk verband en met de beheerder van de verbrandingsinstallatie daar toestemming voor geven. Gaat het om afval van buiten het noorden, dan zal ook het landelijk Afval Overleg Orgaan (AOO) om advies gevraagd worden.

Uitgangspunt van het PAF is dat de structurele verbrandingscapaciteit voor de noordelijke afvalregio voldoende zal zijn met het realiseren van de verbrandingsinstallaties in Wijster en Twente.

Hierbij wordt wel als aandachtspunt genoemd dat de samenwerkingsgebieden uit de noordelijke regio hun afval ook daadwerkelijk bij de installaties in Wijster en Twente moeten kunnen aanbieden.

Een van de actiepunten van het AOO is te bewerkstelligen dat de samenwerkingsgebieden in Nederland hun afval ter verwerking aanbieden in de regio waarin zij zijn gelegen (regionale zelfvoorziening). Dit houdt in dat een aantal samenwerkingsgebieden dat thans nog afval afvoert naar de VAM te Wijster dat in de toekomst binnen de eigen regio moeten laten verwerken. Dit betekent dat de contracten die deze regionale samenwerkingsverbanden met de VAM hebben moeten worden omgezet in contracten met afvalverwerkers die in de regio van het betreffende samenwerkingsgebied actief zijn. De dan bij de VAM vrijgekomen contracten moeten worden overgenomen door de samenwerkingsgebieden uit de noordelijke regio (Gr, Frl, Dr en O'ijssel)

Het AAO heeft als richtdatum waarop de uitruil van de contracten zou moeten zijn afgerond 1 januari 1998. Vooruitlopend daarop is inmiddels een principe-akkoord getekend dat met ingang van 1 januari 1998 100.000 ton fries afval naar de GAVI te Wijster zal worden afgevoerd.

Vooralsnog moet er van worden uitgegaan dat de samenwerkingsgebieden uit de noordelijke regio op termijn al hun afval ter verwerking kunnen aanbieden bij de installaties in Wijster en Twente. Dat dus de structurele verbrandingscapaciteit in de noordelijke regio ook wordt gebruikt door de samenwerkingsgebieden uit deze regio.

Naar de AVI in Leeuwarden zal slechts afval worden afgevoerd gedurende de termijn dat het samenwerkingsgebied in de provincie Friesland geen gebruik kan maken van de structurele verbrandingscapaciteit die in het Noorden

wordt gerealiseerd. Hiervoor kunnen twee oorzaken zijn. Ten eerste omdat deze capaciteit nog niet daadwerkelijk gerealiseerd is en ten tweede omdat de benodigde uitruil van contracten nog niet of onvoldoende heeft plaatsgevonden.

In de AVI te Leeuwarden mag uitsluitend fries afval worden verbrand. Wanneer de hierboven beschreven situatie zich voordoet past heropening van de AVI te Leeuwarden binnen het in het PAF beschreven beleid.

Op de vraag of de beschreven situatie, structurele capaciteit niet gerealiseerd en contracten nog niet uitgeruild, zich voor zal doen komen wij in paragraaf 3.2.1.2 nog terug.

Bij heropening moet de AVI te Leeuwarden ook aan een aantal andere, hiervoor reeds genoemde, voorwaarden voldoen.

Hieronder gaan wij op deze voorwaarden nader in.

Wij willen hierbij eerst aandacht besteden aan de landelijke context en vervolgens ingaan op het criterium dat geen overcapaciteit in het Noorden mag ontstaan en op de financiële doelmatigheid. In paragraaf 3.2.3 zullen wij ingaan op de milieuhygiënische aspecten.

3.2.1.1 landelijke context

Rijksoverheid, provincies en gemeenten hebben in 1990 het Afval Overleg Orgaan (AOO) opgericht om te zorgen voor een samenhangende, gezamenlijke aanpak van de afvalverwijdering. Ter voorbereiding op de landelijke sturing stelt het AOO iedere drie jaar een Tienjarenprogramma Afval (TJP.A) op. Dit TJP.A is geen direct toetsingskader, maar geeft wel de landelijke context aan.

In augustus 1992 heeft het AOO het eerste TJP.A gepubliceerd.

In dit programma wordt een groot belang gehecht aan preventie en hergebruik. Dit betekent dat in het programma de verbrandingscapaciteit krap is gepland terwijl storten zoveel mogelijk moet worden voorkomen.

Op basis van inschattingen van de te verwachten resultaten van preventie en hergebruik is een aantal scenario's ontwikkeld. Via deze scenario's is nagegaan wat de behoefte aan eindverwerking zal zijn. Het centrale scenario voor het TJP.A is het beleidsscenario. Dit is de ontwikkeling van het afvalaanbod bij realisering van de taakstellingen uit het NMP-plus en in aanvulling daarop geformuleerd beleid. Het beleidsscenario leidt tot een aanzienlijke vermindering van het afvalaanbod in 2000. Naast het beleidsscenario is er het tegenwind-scenario. Dit scenario gaat uit van moeilijkheden bij het realiseren van preventie en hergebruik in de praktijk. In dit scenario worden de taakstellingen van het NMP-plus niet gehaald.

Het beleidsscenario is gebruikt voor het programmeren van de minimaal benodigde verbrandingscapaciteit. Het tegenwind-scenario is gebruikt voor het programmeren van de te realiseren stortcapaciteit en de voor te bereiden mogelijke uitbreiding van bestaande verbrandingsinstallaties.

Het TJP.A biedt zo de mogelijkheid bij tegenvallende resultaten van preventie en hergebruik toch tot een verantwoorde vorm van eindverwerking te komen en om de verbrandingscapaciteit relatief snel aan te passen wanneer de tegenvallers een structureel karakter mochten hebben.

Het TJP.A geeft aan dat in de Noordelijke regio in het jaar 2002 een structureel tekort aan verbrandingscapaciteit van 65.000 ton wordt verwacht. De berekening van dit structurele tekort is gebaseerd op het beleidsscenario. Er bestaat derhalve een taakstelling om deze capaciteit te realiseren. Als mogelijke oplossing voor het invullen van dit tekort wordt de heropening van de AVI te Leeuwarden gesuggereerd. Wij hebben echter reeds aangegeven dat de AVI Leeuwarden nimmer een oplossing voor een structureel tekort aan verbrandingscapaciteit in het Noorden kan zijn.

De AVI kan slechts in de interimperiode totdat de structurele capaciteit is gerealiseerd en benut kan worden en dan nog uitsluitend voor het friese afval een oplossing bieden.

Volgens het TJP.A mag slechts in het geval wanneer het beleidsscenario niet wordt gehaald brandbaar afval worden gestort in plaats van verbrand.

Op basis van het TJP.A kan de AVI zeker gedurende een periode dat nog geen voldoende structurele verbrandingscapaciteit is gerealiseerd en rol vervullen. Met heropening van de AVI te Leeuwarden kan worden voorkomen dat

verbrandbaar afval gedurende een langere termijn wordt gestort. Naar ons oordeel kan de vergunning op basis van een toetsing aan de landelijke context niet worden geweigerd.

3.2.1.2 geen overcapaciteit in het noorden

Met betrekking tot de onderhavig aanvraag hebben wij een advies gevraagd aan het Noordelijk Afval Overlegorgaan (NAO).

Het NAO heeft aan dit verzoek voldaan. Het NAO geeft in haar advies aan dat in het Noorden ook na het realiseren van de installaties bij Wijster en in Twente een structureel tekort aan verbrandingscapaciteit zal bestaan. Zoals wij hiervoor al hebben vermeld gaat het TJP.A uit van een structureel tekort aan verbrandingscapaciteit van 65.000 ton per 2002.

Het PAF gaat er nog vanuit dat met het realiseren van beide genoemde installaties voldoende structurele capaciteit zal zijn gerealiseerd.

Het NAO geeft in haar advies aan dat de AVI te Leeuwarden nooit een oplossing kan bieden voor dit structurele tekort. Tot het moment dat structurele capaciteit is gerealiseerd kan de AVI te Leeuwarden blijkens het advies van het NAO een rol vervullen als interimoplossing voor uitsluitend fries afval. Het NAO gaat er hierbij vanuit dat met ingang van 1998 in ieder geval 100.000 ton afval uit Friesland bij de GAVI te Wijster wordt aangeboden. Dit op basis van een gesloten principe akkoord.

De vraag is nu wanneer de heropening van de AVI te Leeuwarden een overcapaciteit in het Noorden zou veroorzaken. Dit zou het geval zijn wanneer de verbrandingsinstallaties bij Wijster en in Twente zijn gerealiseerd en de contracten in zoverre zijn uitgeruild dat al het afval uit de provincie Friesland (en niet alleen de hierboven genoemde 100.000 ton die per 1998 naar Wijster zal worden afgevoerd) in de genoemde installaties kan worden verbrand. Ook de hoeveelheid vrijkomend brandbaar afval in Friesland speelt een rol bij de bepaling of bij heropening van de AVI te Leeuwarden in het Noorden een overcapaciteit zal ontstaan.

Wij willen aan de verschillende elementen hieronder aandacht besteden.

Volgens de planning zoals die momenteel wordt gehanteerd zal de installatie bij Wijster in 1996 in gebruik kunnen worden genomen. De installatie in Twente zal naar verwachting in 1997 in gebruik kunnen worden genomen. De besluitvorming over de overige te realiseren structurele verbrandingscapaciteit heeft nog niet plaatsgevonden. Naar verwachting zal hierover in 1995 in NAO verband besluitvorming plaatsvinden. Het NAO is met een onderzoek gestart waar uitbreiding van de verbrandingscapaciteit het best gerealiseerd kan worden.

Al eerder hebben wij vermeld dat een van de actiepunten van het AAO is te komen tot een uitruil van de contracten. Dit zou per 1 januari 1998 gerealiseerd moeten zijn. Een en ander blijkt echter een moeizaam proces. De huidige contractanten van de VAM moeten eerst vervangende verbrandingscapaciteit in hun eigen regio aangeboden krijgen alvorens zij hun huidige contracten zullen opzeggen. Daarnaast zullen zij uitsluitend een vervangend contract willen afsluiten dat zowel qua financiën als voorwaarden gelijkwaardig is aan hun huidige contract met de VAM. Overleg over de uitruil van contracten is inmiddels gestart. Nog geen enkele van de betrokken contractpartners heeft daadwerkelijk het contract met de VAM opgezegd. Wij gaan er echter vanuit dat de uitruil uiteindelijk tot stand zal komen. Vooralsnog ligt er voor het samenwerkingsgebied van Friesland een principe- akkoord op basis waarvan per 1 januari 1998 100.000 ton fries afval naar Wijster kan worden afgevoerd.

Om de hoeveelheid (brandbaar) afval rond het jaar 2000 in te schatten zijn diverse prognoses opgesteld.

In het PAF zijn prognoses aangegeven, maar hierbij is meteen aangegeven dat deze prognoses niet bepalend zullen zijn voor de besluitvorming over verwerkingscapaciteit e.d. De prognose uit het PAF geeft wel de geringste hoeveelheid afval aan. In het MER behorende bij deze aanvraag wordt ook een prognose van de hoeveelheid afval gegeven. Deze prognose geeft een veel hoger aanbod van afval aan dan die in het PAF.

Daarnaast is door het algemeen bestuur van het NAO een prognose vastgesteld. Deze prognose is opgesteld op basis van de door het AAO, in het kader van het TJP.A, ontwikkelde methodiek. Deze methodiek is

geaccordeerd door alle in het NAO betrokken partijen. Deze prognose geeft een aanbod van afval aan dat ligt tussen de twee eerder genoemde prognoses. In paragraaf 6.3 van Hoofdstuk 5 hebben wij aangegeven dat bij het beoordelen van de aanvraag om heropening van de AVI rekening zal worden gehouden met de meest recente en betrouwbare cijfers. Wij willen de prognose van het NAO dan ook als richtsnoer gebruiken. Deze prognose is het meest recent en het meest specifiek. Alle partijen die in het NAO zijn vertegenwoordigd (dus ook de provincie Friesland en het OLAF) hebben met deze prognose ingestemd. Geen enkele partij heeft een voorbehoud gemaakt. Blijkens de prognose van het NAO zal in 2000 159.000 ton brandbaar afval in Friesland vrijkomen. Hierbij moet worden opgemerkt dat bij deze prognoses een bandbreedte van 10 % wordt aangehouden. Dit betekent dus dat de hoeveelheid verbrandbaar afval die in Friesland vrijkomt ligt tussen 174.900 en de 143.100. Het NAO geeft bij de prognoses aan dat het halen van de prognoses een forse inspanning op het gebied van preventie en hergebruik zal vragen. Zowel het NAO als het AAO verwachten dat de prognoses een bijstelling naar boven zullen behoeven. Voor Friesland betekent dit dat naar verwachting meer dan 159.000 ton verbrandbaar afval vrij zal komen. Het principe akkoord biedt de mogelijkheid om met ingang van 1998 vanuit Friesland 100.000 ton afval af te voeren naar Wijster. Voor het overige vrijkomende brandbare afval is het op dit moment niet duidelijk of het kan worden afgevoerd naar Wijster of Twente. Immers onduidelijk is op dit moment hoever de uitruil van contracten dan zal zijn gevorderd. Wanneer deze uitruil van contracten minder snel verloopt dan het AAO thans voorziet dan moet een hoeveelheid van 59.000 ton brandbaar afval, maar waarschijnlijk meer, op andere wijze dan in Wijster of Twente worden verwerkt.

Naast de prognose van de hoeveelheid vrijkomend brandbaar afval is het van belang een inschatting te maken wanneer de AVI te Leeuwarden op z'n vroegst zou kunnen worden geopend.

Allereerst moet de vergunningenprocedure worden doorlopen. Een definitieve beschikking kan in de eerste helft van 1993 worden gepubliceerd. Verwacht mag worden dat beroep zal worden aangetekend bij de Raad van State. Het is niet mogelijk precies in te schatten wanneer het beroep zal worden behandeld. Rekening moet worden gehouden met een wachttijd van twee jaar. Dit betekent dat in 1995 het beroep kan worden behandeld. Uitgaande van een voor het OLAF positieve uitspraak kan dan met het bouwen van de installatie worden begonnen. De AVI in Leeuwarden kan dan in 1996 in gebruik worden genomen. De capaciteit van de AVI is 75.000 ton.

Alle elementen overziend betekent dit het volgende. Gedurende de jaren 1996 en 1997 kan de AVI zeker volcontinue in werking zijn. Het aanbod van verbrandbaar afval overtreft gedurende deze twee jaren ruimschoots de beschikbare verbrandingscapaciteit. Het principe akkoord biedt de mogelijkheid om met ingang van 1998 100.000 ton verbrandbaar afval uit Friesland af te voeren naar de GAVI te Wijster. Dit betekent dat dan in Friesland een aanbod van brandbaar afval resteert van 59.000 ton. Gelet op de kanttekeningen die bij de prognoses zijn gemaakt zal het aanbod waarschijnlijk groter zijn. In de AVI te Leeuwarden kan 75.000 ton afval worden verbrand. Wanneer de prognoses precies worden gehaald zal er een overcapaciteit ontstaan. Echter wanneer bij de prognoses een bandbreedte van 10 % naar boven wordt aangehouden komt het aanbod van brandbaar afval overeen met de capaciteit van de AVI te Leeuwarden.

Wanneer de AVI te Leeuwarden niet zou worden heropend zou het brandbare afval dat niet naar de GAVI te Wijster kan worden afgevoerd moeten worden gestort. Dit zou betekenen dat extra beslag wordt gelegd op in Friesland beschikbare stortcapaciteit.

Het PAF gaat uit van de prioriteit van verbranden boven storten. Aan dit uitgangspunt ligt met name ten grondslag dat verbranden een veel geringer beslag op beschikbare ruimte legt dan storten en vanwege de mogelijkheid van terugwinnen van energie. Het uitgangspunt is niet absoluut maar toch veel tamelijk dwingend in het PAF geformuleerd. Alleen wanneer sprake is van een tijdelijk tekort aan verbrandingscapaciteit of van calamiteiten mag brandbaar afval worden gestort.

Bij "tijdelijk" in het kader van het PAF moet worden gedacht aan een periode van hooguit enkele jaren. In die zin wordt de term ook gebruikt bij

bijvoorbeeld de heropening van de stortplaats "de Weperpolder". Naar het zich laat aanzien zal in de meest ongunstige situatie bij het niet heropenen van de AVI te Leeuwarden gedurende een langere termijn brandbaar afval moeten worden gestort.

Algemeen beleidsuitgangspunt is dat het verbranden van afval de voorkeur heeft boven het storten. Daarnaast is in het PAF aangegeven dat de heropening van de AVI niet mag leiden tot een overcapaciteit.

De AVI Leeuwarden kan dan ook slechts gedurende de interimperiode totdat structurele capaciteit is gerealiseerd en benut kan worden en dan nog uitsluitend voor fries afval een oplossing bieden. Op basis van het PAF kunnen wij slechts voor deze periode en voor uitsluitend fries afval een vergunning verlenen.

3.2.1.3 financiële doelmatigheid

Of heropening van de AVI doelmatig is hangt af van de periode waarover en de mate waarin de capaciteit kan worden benut. Dit is weer afhankelijk van de mate waarin de contracten kunnen worden uitgeruild. Zoals wij hiervoor al hebben aangegeven bestaan op dit punt vele onzekerheden.

Naar onze mening is het reëel te veronderstellen dat op het moment dat in het Noorden alle benodigde structurele capaciteit is gerealiseerd, dus inclusief de in het TJP.A nog als tekort genoemde 65.000 ton, de Noordelijke regio zelfvoorzienend zal moeten zijn.

De AVI te Leeuwarden kan uiterlijk tot dat moment een interimfunctie vervullen. Immers wanneer alle structurele capaciteit is gerealiseerd en de benodigde contracten zijn uitgeruild is er geen functie meer voor de AVI te Leeuwarden.

Bij brief d.d. 23 juli 1992 hebben wij bij het NAO aangedrongen op een snelle besluitvorming over het realiseren van de volledige structurele verbrandingscapaciteit.

Het NAO heeft daarop aangegeven dat zij in de loop van 1993 starten met het onderzoek waar uitbreiding van de verbrandingscapaciteit het best gerealiseerd kan worden. De ervaring heeft geleerd dat tussen het moment dat met een lokatiestudie wordt gestart en het moment waarop de inrichting daadwerkelijk wordt geopend zeer veel tijd kan verstrijken.

Verwacht mag worden dat de volledige structurele capaciteit in ieder geval in 2003 operationeel is.

Voorts is van belang te bepalen of de AVI te Leeuwarden tot het moment dat alle structurele verbrandingscapaciteit is gerealiseerd voldoende aanbod van afval zal krijgen. Zoals hiervoor al is aangegeven geven de prognoses aan dat in Friesland in het jaar 2000 159.000 ton brandbaar afval vrijkomt. Hierbij moet een bandbreedte worden aangehouden van 10 %. Zowel het AAO als het NAO verwacht dat eerder meer dan minder afval vrij zal komen. Wij gaan ervan uit dat in de loop der jaren de inspanningen op het gebied van preventie en hergebruik resultaten zullen opleveren en dat dus de hoeveelheid afval zal afnemen.

Uitgaande van de verwachting dat de AVI te Leeuwarden in 1996 in gebruik kan worden genomen en dat in het jaar 2003 de totale structurele capaciteit is gerealiseerd dan kan de AVI te Leeuwarden gedurende een periode van 8 jaar een interim-functie vervullen.

Wanneer de AVI te Leeuwarden gedurende 8 jaar geopend zou zijn en volcontinue in werking kan zijn dan bedragen de kosten per ton te verbranden afval zo rond de f 260,-. De kosten per ton te verbranden afval zullen bij de nieuwe GAVI te Wijster ook in deze orde van grootte liggen. Deze kosten per ton te verbranden afval komen ook overeen met tarieven elders in het land.

Wij zien geen aanleiding de gevraagde vergunning te weigeren vanwege financiële ondoelmatigheid.

3.2.2 optimale preventie en hergebruik

De hoofddoelstellingen van het plan zijn o.a. terugdringen van de hoeveelheid afval door bevorderen van preventie en terugdringen van de hoeveelheid te verwerken afval door stimulering van hergebruik.

Preventie en hergebruik van afval moet verder worden gestimuleerd. In het verleden is aan deze zaken minder aandacht besteed. In het plan worden streefcijfers voor preventie en hergebruik aangegeven en wordt aangegeven

in overleg met welke overheden en instanties moet worden getracht deze streefcijfers te halen. De manier waarop de streefcijfers kunnen worden gehaald moeten nog worden bepaald.

Een verbrandingsinstallatie zit met de stortplaatsen aan het eind van de keten. Alle afvalstoffen die niet voor preventie en hergebruik in aanmerking komen en die verbrandbaar zijn komen uiteindelijk bij de AVI terecht. Het overige afval komt uiteindelijk op de stortplaats terecht. Het is dan ook moeilijk om in een AVI nog aan preventie of hergebruik te doen. Wellicht dat in de toekomst afvalstoffen die nu nog worden verbrand of gestort wel in aanmerking komen voor preventie of hergebruik.

Naar onze mening is er geen reden de gevraagde vergunning te weigeren omdat binnen de inrichting geen optimale preventie en hergebruik plaats zou vinden.

3.2.3 milieuhygiënische eisen

In het PAF staat aangegeven dat de AVI te Leeuwarden bij een eventuele heropening moet voldoen aan de meest recente richtlijn van het Rijk. Op het moment dat de aanvragen voor vergunningen ter inzage werden gelegd, was met betrekking tot afvalverbrandingsinrichtingen de Richtlijn Verbranden '89 van toepassing.

Inmiddels is met betrekking tot de emissies naar de lucht van afvalverbrandingsinrichtingen een algemene maatregel van bestuur opgesteld. Het betreft het Besluit luchtmissies afvalverbranding. Dit Besluit is op 21 februari 1993 in werking getreden.

Het Besluit luchtmissies afvalverbranding heeft betrekking op inrichtingen voor het verbranden van huishoudelijke afvalstoffen of daarmee gelijk te stellen bedrijfsafvalstoffen.

Het Besluit maakt onderscheid tussen nieuwe en bestaande inrichtingen.

Volgens artikel 2, onder a moeten als nieuwe inrichtingen worden beschouwd die inrichtingen waarvoor op of na 1 april 1990 vergunning op grond van artikel 33, eerste lid van de Afvalstoffenwet is verleend.

Bestaande inrichtingen zijn volgens artikel 2, onder b die inrichtingen waarvoor voor 1 april 1990 voor het oprichten of in werking hebben daarvan een vergunning op grond van artikel 33, eerste lid onder a van de Afvalstoffenwet is verleend.

Voor het oprichten en in werking hebben van de AVI te Leeuwarden is voor 1 april 1990 vergunning verleend.

Noch in het Besluit noch in de toelichting hierop wordt aangegeven, dat bij de beoordeling of een installatie als nieuw dan wel als bestaand moet worden aangemerkt moet worden meegenomen dat een inrichting tijdelijk gesloten is geweest.

Naar ons oordeel moet de AVI te Leeuwarden dan ook worden aangemerkt als een bestaande inrichting.

Ten aanzien van bestaande inrichtingen treedt het Besluit luchtmissies afvalverbranding met ingang van 1 januari 1995 in werking. Tot 1 januari 1995 gelden voor bestaande AVI's in beginsel de emissienormen van de Richtlijn Verbranden '89. De AVI Leeuwarden zal echter niet voor 1 januari 1995 in werking worden gesteld. Derhalve zijn meteen de normen uit het Besluit luchtmissies afvalverbranding van toepassing.

Het Besluit luchtmissies afvalverbranding heeft alleen betrekking op luchtmissies. De Richtlijn Verbranden '89 is ruimer van opzet. Zij heeft ook betrekking op bijvoorbeeld de technische uitvoering van de inrichting. De richtlijn heeft de basis gevormd voor het besluit van de Kroon tot goedkeuring van het PAF. Bij de toetsing van de verbranding van huishoudelijke en daarmee gelijk te stellen bedrijfsafvalstoffen zal dan ook tevens met de andere in de richtlijn genoemde aspecten rekening worden gehouden. In het onderstaande wordt dan ook nog steeds naar de Richtlijn Verbranden '89 (RV '89) verwezen.

De AVI te Leeuwarden zal niet vóór 1 januari 1995 opnieuw in werking worden gesteld. Het is dan ook niet noodzakelijk om aan de vergunning voorschriften te verbinden met betrekking tot de emissies naar de lucht. De in het Besluit luchtmissies afvalverbranding opgenomen voorschriften (de voorschriften van bijlage A, tenzij daarvan op basis van bijlage B wordt afgeweken) gelden namelijk rechtstreeks. Zij behoeven niet ook nog in vergunningen te worden opgenomen.

Op grond van het Besluit luchtemissies afvalverbranding kan op een aantal punten van de in de bijlagen opgenomen voorschriften worden afgeweken. De afwijkingen moeten wel in de vergunning worden opgenomen en in de beschikking, waarbij die vergunning wordt verleend, worden gemotiveerd.

Op grond van het besluit zijn voor de in geding zijnde inrichting in principe de volgende afwijkingen mogelijk:

- * de emissie van CO mag meer dan 50 mg/m³ bedragen, als voor het bereiken van deze grenswaarde grote veranderingen aan de vuurhaard noodzakelijk zouden zijn; vanaf 1-12-'96 mag de emissie van CO niet meer bedragen dan 100 mg/m³;
- * de emissie van gasvormige organische verbindingen mag meer dan 10 mg/m³ bedragen, als voor het bereiken van deze grenswaarde grote veranderingen aan de vuurhaard noodzakelijk zouden zijn;
- * de emissie van kwik mag meer dan 0,05 mg/m³ bedragen, als degene die de inrichting drijft aantoont dat de rookgasreinigingsinstallatie ten minste 90% van het kwik verwijderd en de emissie niet meer bedraagt dan 0,1 mg/m³;
- * de emissie van PCDD's en PCDF's mag meer dan 0,1 ng I-TEQ/m³ bedragen, voor zover naar het oordeel van het bevoegd gezag de inrichting, gezien de stand der techniek, niet of alleen tegen extreem hoge kosten van een verbouwing aan de eis kan voldoen; een grenswaarde van 0,4 ng I-TEQ/m³ mag echter niet worden overschreden;
- * ondersteuningsbranders behoeven pas met ingang van 1 december 1996 te worden aangebracht; ondersteuningsbranders behoeven ook na 1 december 1996 niet te worden aangebracht, voor zover per component geen hogere waarden worden bereikt dan overeenkomstig bijlage B van het besluit is toegestaan;
- * de verblijftijd van de rookgassen mag minder dan 2 seconden, bij een temperatuur in de vuurhaard van minimaal 850°C en een zuurstofgehalte van ten minste 6%, bedragen als voor het bereiken van die verblijftijd grote veranderingen aan de vuurhaard nodig zouden zijn.

Wij willen thans ingaan op de onderdelen waar de AVI Leeuwarden niet (geheel) aan het Besluit luchtemissies afvalverbranding en de richtlijn verbranden kan voldoen.

- * Uit de samenvatting van het MER blijkt dat de in tabel 3.8 van het MER genoemde grenswaarde van CO van 50 mg/m³, als uurgemiddelde incidenteel kan worden overschreden.
Om te bereiken dat een regelmatigere verbranding plaatsvindt, zullen de ovens worden uitgerust met een stookautomaat. Hierdoor zullen piekuitstoten van CO van meer dan 50 mg/m³ tot een minimum worden beperkt; het optreden daarvan kan echter niet geheel worden uitgesloten, zonder dat ingrijpende veranderingen aan de vuurhaard plaatsvinden. Wij zijn van oordeel dat een dergelijke ingreep in dit geval niet kan worden gevegd. Het Besluit luchtemissies afvalverbranding maakt in dat geval een afwijking van de grenswaarde van 50 mg/m³ mogelijk. In het Besluit is, in bijlage B, aangegeven dat in elk geval vanaf 1 december 1996 een grenswaarde geldt van 100 mg/m³. Wij zijn echter van mening dat, in afwijking van het Besluit luchtemissies afvalverbranding, een grenswaarde van 100 mg/m³ reeds vanaf de hernieuwde ingebruikneming van de inrichting in acht moet worden genomen. Wij hebben deze afwijking in voorschrift 5.2.1 vastgelegd.
- * In het MER is aangegeven dat de gewenste vuurhaardtemperatuur van 850°C, door de hoge calorische waarde van de te verbranden afvalstoffen, ook tijdens deellastbedrijf zonder problemen wordt bereikt. Het verbrandingsproces zal met behulp van een nieuw te installeren procesbesturing (stookautomaat) zodanig worden geregeld dat een temperatuur van minimaal 850°C tijdens de verbranding van huishoudelijke en bedrijfsafvalstoffen gegarandeerd kan worden. De werking van de stookautomaat is beschreven op pagina 51 van het MER. De aanwezigheid van een dergelijke stookautomaat is door ons

voorgeschreven in voorschrift 4.1 van de vergunning.

In de Nota van toelichting bij het Besluit luchtmissies afvalverbranding is aangegeven dat er, tijdens het opstarten en stilleggen van de installatie, zorg voor moet worden gedragen dat de minimale temperatuur zo snel mogelijk wordt bereikt, dan wel zo lang als nodig wordt gehandhaafd. Verbrandingsinstallaties moeten daartoe zijn voorzien van steunbranders. Van deze eis mag het bevoegd gezag afwijken, indien kan worden gegarandeerd dat zonder dergelijke branders gelijke of minder hoge emissies naar de lucht kunnen worden bereikt.

Tijdens het opstarten en stilleggen van de installatie is de temperatuur gedurende enige tijd lager dan 850°C. Teneinde schadelijke emissies tengevolge hiervan te voorkomen, moet worden voorkomen dat tijdens het op- en afstoken te verbranden huishoudelijke en bedrijfsafvalstoffen in de vuurhaard aanwezig zijn. In het MER is vermeld dat de vuurhaard in relatief korte tijd op de gewenste temperatuur kan worden gebracht, door bij het op- en afstoken van de vuurhaard gebruik te maken van bijvoorbeeld hoog calorisch afvalhout, alvorens met de verbranding van huishoudelijke en bedrijfsafvalstoffen wordt begonnen.

Wij gaan er vanuit dat, door te toepassing van hoog calorisch, schoon afvalhout tijdens het opstoken en afstoken, kan worden bereikt dat per component van de rookgassen geen hogere waarden worden bereikt, dan overeenkomstig bijlage B bij het Besluit luchtmissies afvalverbranding is toegestaan. Het aanbrengen van ondersteuningsbranders achten wij, gelet hierop, niet noodzakelijk. Wel moet er, onzes inziens, voor worden zorggedragen dat, bij het afstoken van de installatie, de temperatuur van de vuurhaard pas wordt verlaagd, zodra er geen huishoudelijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen, anders dan hoog calorisch afvalhout in de verbrandingsovens meer aanwezig zijn. In MER is vermeld dat het problematisch kan zijn om tijdens noodstops een geschikte partij afvalhout voorradig te hebben. Onzes inziens moet, om een te snelle afkoeling van de vuurhaard, zo lang daarin nog niet volledig uitgebrande afvalstoffen aanwezig zijn, te voorkomen, worden gewaarborgd dat ook tijdens noodstops een geschikte partij afvalhout voorradig is. Wij hebben in voorschrift 4.5 dan ook voorgeschreven dat een geschikte partij schoon afvalhout te allen tijde in de inrichting voorradig dient te worden gehouden;

Een verblijftijd van de rookgassen van minimaal 2 seconden in de vuurhaard wordt in het algemeen wenselijk geacht, in verband met de vernietiging van bij de verbranding van afvalstoffen geproduceerde dioxinen.

De Commissie voor de milieu-effectrapportage heeft er, in haar toetsingsadvies van april 1992, op gewezen dat de verblijftijd van de rookgassen moet worden gerekend vanaf 1 meter stroomafwaarts van de laatste verbrandingsluchtinspuiting. Deze wijze van berekening is ook genoemd in de Regeling meetmethoden luchtmissies afvalverbranding van 12 januari 1993 (Staatscourant 1993, 15). Hantering van dit uitgangspunt leidt volgens de Commissie tot een verblijftijd van 1,7 seconden bij een stookwaarde van 9 mJ/kg, of minder bij een grotere verbrandingscapaciteit door de verbranding van lager calorisch afval. Uit een en ander blijkt dat een verblijftijd van de rookgassen van minimaal 2 seconden onder de door bezwaarmakers genoemde omstandigheden niet haalbaar is.

Om, bij de voorgenomen verbrandingscapaciteit, een verblijftijd van 2 seconden te kunnen realiseren, zouden de bestaande ovens ingrijpend moeten worden verbouwd, aangezien in dat geval een verlenging van de door de rookgassen af te leggen weg noodzakelijk is. Een dergelijke ingrijpende aanpassing van de ovens kan onzes inziens echter niet worden verlangd. Bij deze overwegingen speelt een rol dat de rookgasreinigingsinstallatie, blijkens de aanvraag en het MER zal worden voorzien van een nageschakeld doekfilter met een kalk-/HOK-mengsel, dat in staat is om een belangrijk deel van de dioxinen te

verwijderen.

Wij zijn van mening dat een verblijftijd van 1,7 seconden niet mag worden onderschreden. Wij hebben deze eis in voorschrift 4.4 van de vergunning vastgelegd. Mede gelet op de door de Commissie voor de milieu-effectrapportage aan de orde gestelde relatie tussen deze verblijftijd en het calorisch gehalte van de te verbranden afvalstoffen, hebben wij in voorschrift 4.5 van de vergunning bepaald dat alleen afvalstoffen met een hoge calorische waarde mogen worden verbrand.

Voorts willen wij nog ingaan op die onderdelen waar de AVI Leeuwarden niet (geheel) voldoet aan de richtlijn verbranden 1989.

* Op grond van de Richtlijn Verbranden '89 moet de inrichting op tenminste twee manieren goed bereikbaar zijn voor (zwaar) wegtransport. Deze eis is ingegeven door de wens een continue aanvoer van afvalstoffen te garanderen.

Wij zijn van mening dat in dit geval, gelet op de bestaande infrastructuur ter plaatse, ook zonder dat is voorzien in een bereikbaarheid van de inrichting op twee manieren, een continue aanvoer van afvalstoffen in voldoende mate is gewaarborgd.

* Op grond van de Richtlijn Verbranden '89 moet de capaciteit van de afvalbunker in beginsel groot genoeg zijn, om de gedurende een periode van twee weken aangevoerde afvalstoffen te kunnen opslaan, voor het geval dat één verbrandingseenheid gedurende twee weken buiten bedrijf is. Onder normale bedrijfsomstandigheden mag het afval niet langer dan één week in de bunker verblijven.

In het MER wordt, voor zover hier van belang, met betrekking tot de opslag van afvalstoffen opgemerkt dat de opslagcapaciteit van de afvalbunker ongeveer 1.500 ton zou moeten bedragen om, overeenkomstig de richtlijn, bij uitval van één verbrandingslijn, de afvalstoffen gedurende twee weken op te kunnen slaan. De bunker voldoet niet aan deze eis.

Bij langdurige uitval zal het afval, indien de maximale opslagcapaciteit is benut, worden afgevoerd naar een stortplaats. Wij zullen hiervoor, zo de omstandigheden daartoe aanleiding geven, toestemming verlenen. Wij zijn, gelet hierop, van oordeel dat de capaciteit van de bestaande stortbunker toereikend is. Op grond van de Richtlijn Verbranden '89 moet het aantal hijskranen minimaal twee bedragen. In ieder geval moet een van de kranen zijn uitgevoerd met een niet-hydraulische grijperbediening. Verder moeten de hijskranen wegend (geijkt) zijn uitgevoerd en zijn voorzien van registratie-apparatuur. Uit het MER en de aanvraag voor een vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet blijkt dat in de inrichting één vuilgrijperkraan aanwezig is. Het installeren van een tweede kraan in de afvalbunker is in het MER als één van de uitvoeringsalternatieven beschreven (pagina 83).

Het aanbrengen van twee kranen zou kunnen worden overwogen uit het oogpunt van waarborging van de continuïteit van de afvalverwerking. Een van de kranen zou niet hydraulisch moeten worden uitgevoerd, om ook tijdens een bunkerbrand dienst te kunnen doen.

Ervaringen uit de praktijk hebben geleerd dat defecten aan de kraan altijd op korte termijn kunnen worden verholpen. Wij achten het aanbrengen van een tweede kraan dan ook niet nodig om de continuïteit van de afvalverwerking te waarborgen.

* De aanwezige kraan is niet-hydraulisch uitgevoerd. Hierdoor is deze kraan ook tijdens een bunkerbrand inzetbaar.

Door het wegend uitvoeren van kranen kan geregistreerd worden hoeveel afvalstoffen per tijdseenheid worden verbrand. In voorschrift 3.11 is voorgeschreven dat bunkerkransen wegend moeten zijn uitgevoerd. In de voorschriften 3.13 en 3.14 is de registratie van in de vultrechters gestorte afvalstoffen voorgeschreven. Aldus wordt aan de doelstellingen van de Richtlijn Verbranden '89 met betrekking tot de registratie van de verbrande hoeveelheid afvalstoffen voldaan.

* In de Richtlijn Verbranden '89 is verder voorgeschreven dat grof

afval, vóór toevoer aan de oven, moet worden verkleind. In de bunker aanwezig afval moet regelmatig worden gehomogeniseerd. In het MER is aangegeven dat het afval, tussen het vullen van de vultrechters door, voortdurend met de poliepgrijper wordt gemengd (pagina 33). Het mengen en homogeniseren van afvalstoffen is in voorschrift 3.10 voorgeschreven. Wij zijn, mede in aanmerking genomen dat slechts een gering deel van de te verbranden afvalstoffen pleegt te bestaan uit grof huisvuil, van mening dat het mengen en homogeniseren van de afvalstoffen in dit geval een voldoende garantie voor een goede verbranding bieden.

- * In de Richtlijn Verbranden '89 is aangegeven dat het landelijke afvalstoffenbeleid erop is gericht om de verbranding van afvalstoffen te laten plaatsvinden in grootschalige verbrandingsinstallaties met een optimale benutting van de vrijkomende energie en voorzien van volledige rookgasreinigingssystemen. In dit geval is geen sprake van een optimale benutting van de vrijkomende energie. Wij zijn echter van mening dat een dergelijke energie-terugwinning in dit geval, uit het oogpunt van een doelmatige verwijdering van afvalstoffen, niet kan worden verlangd. Juist door het verlangen van voorzieningen voor de terugwinning van energie zou de verbranding van afvalstoffen in de AVI ondoelmatig worden. Dit zou namelijk met zo ingrijpende voorzieningen van de bestaande installatie gepaard gaan, dat het financiële voordeel van de terugwinning van energie niet opweegt tegen de extra kosten. Dit is ook overeenkomstig het PAF waarin staat aangegeven, dat de bij verbranding vrijkomende energie zo mogelijk moet worden benut.

Toetsing van de aanvraag aan het Besluit luchtemissies afvalverbranding en aan de richtlijn verbranden 1989 levert geen dusdanige afwijkingen op dat de gevraagde vergunning zou moeten worden geweigerd. Bij de behandeling van de ingebrachte bezwaren zullen wij nog aandacht besteden aan de overige milieuhygiënische aspecten zullen wij bij de behandeling van de bezwaren nog aandacht besteden.

3.2.4 inrichting moet bijdragen aan doelmatige afvalverwijdering

Als laatste criterium voor vergunningverlening geeft paragraaf 7.1 van hoofdstuk 1 van het PAF dat de inrichting moet bijdragen aan de doelmatigheid van de afvalverwijdering.

Bij de doelmatigheid spelen de volgende aspecten mee: continuïteit van de verwijdering, effectiviteit en efficiëntie van de verwijdering, capaciteit en spreiding van de verwijdering en mate waarin de inrichting past in landelijke planning.

Bij het continuïteitsaspect wordt gelet op: planologisch acceptabele lokatie, bodemsanering op plaatsen waar niet verplaatsbare voorzieningen zijn of worden aangebracht, voldoende financiële draagkracht om noodzakelijke voorzieningen en bodemsanering te kunnen betalen, voldoende vertrouwen dat inrichting zo geëxploiteerd kan worden dat noodzakelijke milieukosten tijdens en na het in bedrijf zijn gefinancierd kunnen worden.

continuïteit van de verwijdering

planologisch acceptabele lokatie: de lokatie waar de AVI is gevestigd is uit planologisch oogpunt acceptabel. De voor de wijziging aan de installatie noodzakelijke bouwvergunning is inmiddels door het college van B&W van Leeuwarden verleend.

bodemsanering op plaatsen waar niet verplaatsbare voorzieningen zijn of worden aangebracht: met het college van B&W van Leeuwarden is door het OLAF een convenant gesloten op basis waarvan de bodem onder de AVI gesaneerd zal worden, een en ander in overleg met het bureau bodemsanering van de provincie Friesland.

financiële draagkracht om vereiste voorzieningen en bodemsanering te kunnen betalen: de kosten van alle aan te brengen voorzieningen worden doorberekend in het verbrandingstarief, in paragraaf 3.2.1.3 hebben wij aangegeven dat een heropeningstermijn van 8 jaar niet leidt tot een, in vergelijking met andere AVI's, hoog verbrandingstarief, de voorzieningen en de bodemsanering zullen kunnen worden betaald.

Aan de overige aspecten van een doelmatige afvalverwijdering zijnde: effectiviteit en efficiëntie van de verwijdering, capaciteit en spreiding van de verwijdering en mate waarin de inrichting past in landelijke planning is in de vorige paragrafen reeds aandacht besteed.

4. INGEKOMEN OPMERKINGEN BEZWAREN EN ADVIEZEN

Naar aanleiding van de aanvraag en de MER zijn bij ons diverse bezwaren opmerkingen en adviezen binnengekomen. Wij willen in dit hoofdstuk allereerst de ingekomen opmerkingen en bezwaren en vervolgens de ingekomen adviezen opsommen. Wij hebben de opmerkingen, bezwaren en adviezen per thema geformuleerd.

Op 9 maart 1992 is met betrekking tot de vergunning-aanvragen en het MER een hoorzitting gehouden. Bij die gelegenheid zijn diverse vragen gesteld, opmerkingen gemaakt en bezwaren ingebracht. Van de zijde van OLAF zijn de gestelde vragen tijdens de hoorzitting beantwoord.

Er is een groot aantal gelijklopende bezwaarschriften (standaard-bezwaarschriften) ingediend. De daarin vervatte bezwaren/opmerkingen zijn die welke hierna met de nummers 6, 30, 56, 102, 119, 151, en 164 zijn aangeduid. Daarnaast zijn aanvullingen op de standaard-bezwaarschriften en daarvan geheel afwijkende bezwaarschriften ingediend. Bij de hierna volgende weergave van de bezwaren is zoveel mogelijk getracht, door middel van het aangeven van het volgnummer waaronder het bezwaarschrift bij de provincie bekend is of door vermelding van de naam van de bezwaarmaker, om op traceerbare wijze aan te geven wie een concreet bezwaar naar voren heeft gebracht.

4.1 ingekomen opmerkingen en bezwaren

4.1.1 Bezwaren met betrekking tot de locatie van de AVI

- 1 Het verplaatsen van de afvalverbranding naar een minder gevoelige locatie verdient de voorkeur (S38, S27).
- 2 De mogelijkheden voor vestiging van de AVI op een andere redelijke locatie buiten het stedelijk woongebied zijn onvoldoende onderzocht. Eventuele hogere kosten die daarmee gepaard gaan mogen geen argument vormen om niet tot een andere situering te komen (D.Th. van Zuilen).
- 3 Het geld dat is gemoeid met de aanpassing van de AVI zou beter kunnen worden gebruikt voor het oprichten van een nieuwe verbrandingsinstallatie op een betere locatie (F.J.A. van de Kragt).
- 4 Een nieuwe oven zou op deze locatie nooit gebouwd mogen worden. Dit moet een zwaarwegend argument zijn bij heropening van de bestaande oven (H.Slaats).
- 5 De situering van de AVI temidden van woonbebouwing staat aan heropening daarvan in de weg (vele bezwaarmakers).

4.1.2 Bezwaren met betrekking tot de invloed van de heropening van de AVI op het afvalstoffenbeleid/toetsing aan het PAF

- 6 Preventie en hergebruik worden door de heropening van de AVI gefrustreerd.
- 7 Er moet meer geld worden geïnvesteerd in preventie en hergebruik van afval, in plaats van in de eindverwerking (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 8 De oplossing van het afvalprobleem moet veeleer worden gezocht in preventie en hergebruik (M. v.d. Akker).

- 9 Het beleid (inclusief het rijksbeleid) terzake van preventie en hergebruik van afvalstoffen wordt door de heropening van de AVI doorkruist (J.J.M. Barczuk).
- 10 Preventie en hergebruik komen in het nulalternatief niet aan de orde. De keuze gaat slechts tussen storten en verbranden (Vereniging Milieudefensie, kerngroep Leeuwarden).
- 11 De zorg voor inzameling en hergebruik van plastic mag de reinigingskosten verhogen. Er dient veel meer gebruik te worden gemaakt van verpakking met statiegeld (G. Visser-Smid).
- 12 Er dient aandacht te worden besteed aan het reduceren van afvalstromen (S38).
- 13 Er zal een andere oplossing voor het afvalprobleem moeten worden gevonden. Produktie, gebruik en hergebruik van goederen zullen op een zodanige manier moeten gaan plaatsvinden, dat minder afval ontstaat. Dit is noodzakelijk om in de toekomst niet voor (bijna) onoplosbare en geldverslindende problemen komen te staan. Zo kan worden gedacht aan produktie van produkten met een langere levensduur en aan hergebruik daarvan. Verder ware te denken aan inzameling van bijvoorbeeld oud papier. Scheiding van afval en mogelijk hergebruik door de industrie moet worden aangemoedigd en zo nodig worden verplicht, bijvoorbeeld door invoering van een terugnameplicht. De voorgestane manier van afvalverwerking getuigt niet van een lange-termijn-denken H.J.M. van der Meer, D. Faber).
- 14 Het vergroten van de verbrandingscapaciteit op landelijk niveau en in noordelijk verband is strijdig met de vermindering van de afvalproduktie en efficiënte afvalscheiding. Doordat de investeringen in de AVI in 15 jaar moeten worden terugverdiend, is onvermijdelijk dat de AVI ook materiaal gaat verbranden dat had kunnen worden hergebruikt. Op deze wijze worden preventie en hergebruik gefrustreerd (J.H.B.W. Elgershuizen).
- 15 Niet is aannemelijk gemaakt dat met de heropening van de AVI de voor het milieu in het algemeen en de bewoners in het bijzonder beste keuze wordt gemaakt. Onder deskundigen is er namelijk een toenemende overtuiging dat verbranden, ten opzichte van preventie, hergebruik en gecontroleerd storten, een erg milieu-onvriendelijke methode is (fam. J. Bos).
- 16 Het MER gaat onvoldoende in op de doelmatigheid (in het bijzonder de financiële doelmatigheid) van de afvalverbranding ten opzichte van preventie en hergebruik en op alternatieven als het storten of verbranden elders, of het anderszins verwerken (vergiftingsmethode) van afvalstoffen op het terrein van de AVI of elders. Verder geeft het MER onvoldoende antwoord op de vraag over welke termijn en onder welke condities de afvalverbranding in de AVI doelmatig is (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 17 Onvoldoende wordt ingegaan op vrij recente maatregelen als ketenaansprakelijkheid voor produkten en hun verpakking (fam. J. Bos).
- 18 De heropening van de AVI heeft een aanzuigende werking op meer afval. Het voorkomen en het scheiden van afval, de twee hoofddoelstellingen van het provinciale afvalstoffenplan, worden daarmee gefrustreerd. Suggesties worden gedaan om preventie en hergebruik te bevorderen (Vereniging Milieudefensie, kerngroep Leeuwarden).
- 19 Het geld voor een verbeterde rookgasreiniging zou moeten worden gebruikt om op grotere schaal afval gescheiden in te zamelen en te hergebruiken (Vereniging Milieudefensie, kerngroep Leeuwarden).
- 20 Verwerkingsinstallaties die afval vergisten, zijn schoner en hebben qua energie een nog grotere opbrengst. Tevens zijn de kosten van een dergelijke installatie aanmerkelijk lager (J.H.B.W. Elgershuizen).
- 21 In het MER worden geen verwerkingsalternatieven genoemd buiten die in den lande reeds worden toegepast. Mogelijkheden als vergisting, verdergaande afvalscheiding en hergebruik en verwerking van reeds gestort afval zodat stortruimte kan worden gecreëerd, worden niet genoemd. Alternatieven die in de toekomst kunnen worden ontwikkeld, komen niet in het MER voor. De wel beschreven alternatieven worden niet serieus op hun effect beoordeeld (Stichting wijkkomitee Schepenbuurt).
- 22 Het is doelmatiger, goedkoper en beter voor het milieu om naast het verscherpen van het preventie- en hergebruiksbeleid vergisting van

- afval in de planvorming te betrekken. Door vergisting wordt de hoeveelheid afval die na gescheiden inzameling van GFT, papier, blik enzovoort overblijft, tot ongeveer de helft teruggebracht. Het ontstane methaangas kan worden gebruikt als energiebron, de vergistingsrest kan na stabilisatie worden gestort. (Vereniging Milieudefensie, kerngroep Leeuwarden).
- 23 Het streven bij de uitvoering van het afvalstoffenbeleid moet zijn gericht op het bereiken van tenminste 25% afvalpreventie en 65% milieuhygiënisch verantwoord hergebruik van afval in het jaar 2000 ten opzichte van het jaar 1986 (Stichting Natuur en Milieu).
- 24 Voor het verbranden moet het restant van gescheiden ingezameld afval een voorscheiding ondergaan om de resterende hergebruikbare componenten en niet-brandbare fracties af te scheiden. Vervolgens dient dit afval te worden vergist, waarbij energie in de vorm van biogas wordt geleverd. Beide stappen verminderen de vereiste verbrandingscapaciteit. De voorscheiding vermindert bovendien de na verbranding resterende hoeveelheid vliegias en slak (Stichting Natuur en Milieu).
- 25 Voorscheiding lijkt geen haalbaar alternatief. Het frustreert echter het afvalbeleid (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 26 De organisatie van de afvalverwijdering moet erop zijn gericht invulling te geven aan de randvoorwaarden betreffende minimalisering van de te verbranden hoeveelheid afval, voorscheiding en vergisting na gescheiden inzameling, het voldoen aan de Richtlijn Verbranden 1989, het benutten van vrijkomende warmte en het reinigen van vliegias en slak. Daarbij behoren sturende beleidsinstrumenten als tariefstelling van de afvalverwijdering. Bij plannen voor de bouw van AVI's moeten garanties kunnen worden gegeven dat in een integrale aanpak wordt voorzien (Stichting Natuur en Milieu).
- 27 Gelet op de op diverse plaatsen in het MER uitgesproken onzekerheid omtrent de toekomstige afvalverwerking en een kritische situatie van 3 jaar had het voor de hand gelegen dat creatiever over de oplossing van het afvalprobleem zou zijn nagedacht. Heropening van de AVI is dan niet zonder meer de meest voor de hand liggende keuze (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 28 Het MER stelt ten onrechte slechts dat in het PAF is vermeld dat niet te hergebruiken afval moet worden verbrand. De toevoeging dat daarbij energie moet worden opgewekt is achterwege gelaten. Bovendien spreekt het PAF van "voor verbranding in aanmerking komend afval", in plaats van over brandbaar afval (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 29 Energie wordt niet teruggewonnen. Dit is in strijd met het PAF. Wel worden grote hoeveelheden energie verbruikt (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 30 Het OLAF heeft niet aangetoond of aannemelijk gemaakt dat de voorgenoemde heropening van de AVI de meest milieuvriendelijke wijze is waarop het Friese afval kan worden verwerkt.
- 31 Het OLAF is verantwoordelijk voor een zo milieuvriendelijk mogelijke verwerking van afvalstoffen (J. Wiersma-de Boer).
- 32 Het storten van afvalstoffen is uit milieuhygiënisch oogpunt minder riskant dan het verbranden daarvan (M. v.d. Akker).
- 33 De heropening van de AVI verdraagt zich slecht met de inspanningen die burgers zich getroosten om milieuproblemen te beperken (S93, S130, L.G. Ribot-Essed, F. de Groot-de Jong, E.S.M. de Wit-Bruinsma, A.A. Visser).
- 34 Uit onderzoek (in Leiden en Denemarken) is gebleken dat vergisting van afval vele malen schoner en de helft goedkoper is dan de verbranding van afvalstoffen (S125). Het OLAF weigert deze mogelijkheid te laten prevaleren (fam. van de Velden). Vergisting lijkt een betere en goedkopere oplossing (G. Visser-Smid).
- 35 Het MER gaat uit van de landelijke beleidsvoornemens (verbranden voor storten) maar beargumenteert deze keuze niet (fam. J. Bos).
- 36 In het MER wordt geen aandacht besteed aan de mogelijkheden om het aanzienlijke prijsverschil tussen storten en verbranden aan te wenden om milieuvriendelijke maatregelen en afvalbeperking te stimuleren (fam. J. Bos).

4.1.3 Bezwaren betreffende de plaats van de AVI in het afvalverbrandingsbeleid

- 37 Er moet meer gebruik worden gemaakt van de VAM-installatie in Wijster (S126).
- 38 Het verbranden van afval in een nieuwe oven als die in Wijster verdient de voorkeur. De verbranding in een dergelijke installatie is doelmatiger. Er is sprake van voorscheiding, energie-opwekking, er wordt minder gif geproduceerd, het verwerkingsproces is van het begin tot het eind schoner en de restprodukten zijn beter bruikbaar (J.H.B.W. Elgershuizen).
- 39 In noordelijk verband is gekozen voor twee verbrandingsinstallaties, te weten één te Wijster en één te Boeldershoek. De AVI Leeuwarden wordt in dat kader niet genoemd (Stichting Friese Milieuraad).
- 40 De verbranding van afvalstoffen in de AVI te Leeuwarden is ondoelmatig. De verbranding van noordelijk afval in Boeldershoek en Wijster is grootschaliger en naar verwachting veel efficiënter (M. v.d. Akker).
- 41 Noch in het landelijk afvalstoffenoverleg als in het noordelijk afvalstoffenoverleg is een extra oven voorzien. De voorziene ovens in Wijster en Boeldershoek, tezamen met aandacht voor preventie en hergebruik en wellicht de bouw van een vergistingsoven, bieden voldoende capaciteit (J.J.M. Barczuk).
- 42 Door de heropening van de AVI wordt de doelmatigheid van andere in ontwikkeling zijnde verbrandingsinstallaties met een voldoende capaciteit verminderd (Stichting wijkcomitee Schepenbuurt).
- 43 Uit een passage in het PAF met betrekking tot de lange termijn blijkt dat er, in verband met dreigende overcapaciteit, geen plaats is voor de AVI te Leeuwarden. Zonder herziening van het PAF is afgifte van een vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet voor de AVI te Leeuwarden niet mogelijk (Stichting Friese Milieuraad).
- 44 Uit een passage in het PAF met betrekking tot de korte termijn blijkt dat heropening doelmatig moet zijn, gelet op de kosten van de aan te brengen voorzieningen en de afschrijftermijn. De interimperiode waarvoor de AVI ingezet kan worden, duurt slechts tot 1 januari 1998. Dit klopt niet met de aangehouden afschrijvingstermijn die loopt tot het jaar 2003. Heropening blijkt weinig doelmatig. De vrijkomende financiën kunnen beter worden besteed aan preventie en hergebruik (Stichting Friese Milieuraad).
- 45 Het uitgangspunt van het PAF is dat er met het realiseren van de verbrandingsinstallaties in Wijster en Twente in het noorden voldoende verbrandingscapaciteit is en dat het noorden die capaciteit ook daadwerkelijk kan benutten. Dit laatste zal in 1998 het geval zijn. De heropening van de AVI kan dan ook slechts voor de periode tot 1998 worden overwogen. Een langere termijn voor heropening is strijdig met het PAF. Indien in het noorden daadwerkelijk het door OLAF becijferde tekort ontstaat, derhalve in afwijking van het PAF, dan moet herberekening plaatsvinden. Daarvoor is een wijziging van het PAF nodig. Het openhouden van de AVI om aan dit capaciteitstekort te voldoen is strijdig met het bestaande PAF (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 46 Voorkomen moet worden dat in het noorden voor de verbranding van afval overcapaciteit ontstaat. De besluitvorming over wel of niet heropenen dient daarom plaats te vinden in noordelijk verband, te weten het Noordelijk Afval Overlegorgaan (Burgemeester en Wethouders van Tytsjerksteradiel).
- 47 Met de provincie Drenthe en de VAM zijn in noordelijk verband afspraken gemaakt om met ingang van 1 januari 1998 100.000 ton Fries afval per jaar bij de GAVI aan te kunnen bieden. Het OLAF schijnt zich van deze afspraken niets aan te trekken. (Stichting Friese Milieuraad).
- 48 Het toekennen van een landelijke functie aan de AVI bij overcapaciteit in noordelijk verband is niet in overeenstemming met het ontwerp van het Tienjarenplan Afval (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 49 Een nadere omschrijving van de te verbranden categorieën afvalstoffen

is wenselijk, met name van industrieel en agrarisch afval en van niet-specifiek ziekenhuisafval. Het is volkomen mistig in welke mate deze afvalstoffen gaan behoren tot het te verbranden afval (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).

4.1.4 Bezwaren met betrekking tot de kosten van afvalverbranding

- 50 De kosten van heropening van de AVI zijn te laag geschat. Afvalverbranding in Friesland is te duur (W.F. Beijerinck). Niet kan worden gegarandeerd dat verbranding een milieuvriendelijke oplossing is. Het investeren daarin is dan ook het wegslijten van geld (J. Dijkstra).
- 51 De kosten van de AVI zullen waarschijnlijk f 70-80 miljoen gaan bedragen. De kosten van afvalverbranding zullen daardoor verder stijgen (J.H.B.W. Elgershuizen).
- 52 De financiële opzet is onvoldoende uitgewerkt. In het MER wordt een aantal alternatieven genoemd dat in de financiële verantwoording niet terugkomt. Verder wordt niet ingegaan op de financiële gevolgen van de ontmanteling van de installatie, noch als alternatief voor heropening, noch als kostenpost bij de exploitatie van de AVI over 10 of 15 jaar (Stichting wijkcomitee Schepenbuurt).
- 53 De te plegen investeringen zijn, gelet op de termijn van openstelling van de AVI, meer dan onverantwoord. De heropening van de AVI is dan ook ondoelmatig (J.J.M. Barczuk).
- 54 Het OLAF laat zich bij heropening slechts leiden door economische drijfveren (S104). Het OLAF stelt het economische belang voorop (fam. C. Eppenga).
- 55 Het geld dat is gemoed met de heropening van de AVI zou beter voor andere doelen kunnen worden gebruikt (S64, S101).

4.1.5 Bezwaren met betrekking tot de prognoses ten aanzien van hoeveelheden en samenstelling van het te verbranden afval

- 56 Het OLAF heeft niet aangetoond of aannemelijk gemaakt dat heropening van de AVI voor de afvalverwerking van de samenwerkende noordelijke provincies doelmatig of noodzakelijk is.
- 57 Er is in het jaar 2000 onvoldoende afvalaanbod voor de AVI (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 58 Onvoldoende is aangetoond of de mate van recycling en GFT-compostering voor Friesland en Nederland effect heeft op de ramingen van de hoeveelheden afval voor de nabije toekomst en op de noodzaak tot extra verbrandingscapaciteit (fam. J. Bos).
- 59 Het OLAF handelt in tegenspraak met de cijfers van het Afval Overleg Orgaan dat constateert dat er na het jaar 2000 een overcapaciteit aan verbrandingsovens in Nederland zal zijn (fam. C. van de Velden).
- 60 Door ontwikkelingen in het landelijke beleid is te verwachten dat na 1994 in de AVI te Leeuwarden minder dan 65.000 ton afval per jaar zal worden verbrand. Het getal van 65.000 ton betreft het in het ontwerp-Tienjarenplan Afval, op basis van een beleidsscenario geschatte tekort aan verbrandingscapaciteit voor de gehele noordelijke regio. Doordat, ten gevolge van de door het Ministerie van VROM voorgestane gescheiden inzameling van al het GFT-afval in 1994 de samenstelling van het te verbranden afval wordt gewijzigd, worden de oventemperaturen, bij volledige benutting van de verbrandingscapaciteit, te hoog. Storingen en eventueel uitvallen van de ovens zijn hiervan het gevolg (Stichting Friese Milieuraad).
- 61 Het OLAF is bij de bepaling van de samenstelling en de stookwaarde van het te verbranden afval uitgegaan van de samenstelling en stookwaarde van de restfractie na GFT-scheiding in 1990. Het ligt echter veeleer voor de hand om bij de bepaling van de samenstelling en de stookwaarde van het te verbranden afval rekening te houden met het effect van het voorgenomen landelijke beleid op het gebied van preventie en hergebruik en scheiding aan de bron (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 62 De prognoses ten aanzien van de hoeveelheid in de toekomst te verbranden afvalstoffen uit het PAF worden door het OLAF lichtvaardig verworpen. Het afvalscenario van het OLAF, dat is gebaseerd op de

ationale milieuverkenning 2, is een onjuiste, uiterst knullige en zelfs misleidende presentatie van cijfers (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).

- 63 Het is tegenstrijdig en ongeloofwaardig dat voor het noorden een tekort aan verbrandingscapaciteit in het jaar 2000 van 582.000 ton per jaar wordt becijferd, doch de AVI tegelijkertijd wordt aangeboden voor de verbranding van afval uit andere delen van Nederland. Indien werkelijk sprake is van het door het OLAF becijferde tekort, staat de gekozen schaalgrootte daartoe in geen enkele verhouding. In dat geval is de doelmatigheid van de voorgestelde oplossing ver te zoeken (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).

4.1.6 Aan de Richtlijn Verbranden (1989) gerelateerde bezwaren

- 64 De AVI moet onverkort voldoen aan de Richtlijn Verbranden 1989 voor nieuwe installaties. De AVI zal niet aan deze richtlijn voldoen (M. v.d. Akker, fam. C. van de Velden).
- 65 De AVI moet minimaal voldoen aan de eisen van de Richtlijn Verbranden 1989 (Stichting Natuur en Milieu).
- 66 Ook na aanpassing voldoet de oven niet aan de meest recente eisen die aan een dergelijke oven zouden moeten worden gesteld (J.J.M. Barczuk).
- 67 De AVI zal op alle punten aan de in de Richtlijn Verbranden 1989 voor nieuwe ovens opgenomen eisen moeten voldoen. Dit betekent dat een grotere afvalbunker, twee kranen en steunbranders moeten worden aangebracht en een gescheiden aan- en afvoerweg aanwezig moet zijn. Verder mogen geen piekuitstoten van CO en uitstoten van bruinkool plaatsvinden, mag geen stankhinder worden veroorzaakt en moeten een stofemissie van maximaal 50 mg/kg en een verblijftijd van de rookgassen bij 850°C gedurende 2 seconden worden gegarandeerd (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 68 De voorgenomen heropening voldoet niet aan de Richtlijn Verbranden 1989. Er gaat geen voorscheiding en energie-opwekking plaatsvinden, er worden geen gescheiden aan- en afvoerroutes aangelegd, de ovenopstelling is niet overeenkomstig de richtlijn, enzovoort (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 69 Aan een groot aantal eisen van de Richtlijn Verbranden 1989 wordt niet voldaan, zoals een grotere afvalbunker, een verbeterde ovengometrie, het inzetten van steunbranders, twee afvalkranen, een gescheiden aan- en afvoerweg en voldoende verkleining en homogenisering van grof afval. (J.H.B.W. Elgershuizen).
- 70 Op een zestal punten voldoet de rookgasreinigingsinstallatie niet aan de Richtlijn Verbranden 1989. Zo overschrijden bijvoorbeeld pieken in de uitstoot van CO de uurgemiddelde eis van 50 mg/m³ en kan de verblijftijd van de rookgassen, bij een temperatuur van 850°C, van 2 seconden niet onder alle omstandigheden worden gegarandeerd (Vereniging Milieudefensie, kerngroep Leeuwarden).
- 71 De opslagbunker voldoet niet aan de Richtlijn Verbranden. De bunker is te klein om de oven gedurende een aanvoerloze periode van vrijdagmiddag 16.00 uur tot dinsdagochtend 8.00 uur volcontinue in bedrijf te kunnen houden. Een dergelijke periode komt gedurende feestdagen nogal eens voor. Het nodeloos stilleggen van de oven is, vanwege de milieuhygiënische omstandigheden bij het op- en afstoken, ongewenst. De inrichting is dientengevolge ook ondoelmatig. Bovendien vereist de Richtlijn Verbranden tenminste twee kranen (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 72 De verblijftijd van de rookgassen dient, bij een temperatuur van ten minste 850°C, bij een volumegehalte van ten minste 6 procent zuurstof, ten minste 2 seconden te bedragen (M. v.d. Akker).
- 73 Het is, in verband met noodstops en andere calamiteiten, noodzakelijk dat steunbranders worden geïnstalleerd (M. v.d. Akker).
- 74 De uitstoot van CO dient beneden de uurgemiddelde waarde van 50 mg/m³ te blijven (M. v.d. Akker).
- 75 Piekuitstoten van CO worden niet voorkomen (J.H.B.W. Elgershuizen).
- 76 De uitstoot van CO en NO_x voldoet niet aan de Richtlijn Verbranden 1989. Evenmin worden in die richtlijn verlangde steunbranders aangebracht en een voldoende buffercapaciteit gecreëerd (Stichting

- Friese Milieuraad).
- 77 Steunbranders worden, in strijd met de Richtlijn Verbranden, niet
aangebracht (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 78 De emissie zal niet onder alle omstandigheden aan de Richtlijn
Verbranden 1989 voldoen. Onder andere tijdens het opstoken heersen
condities waarbij de emissienormen niet worden gehaald (Stichting Mi-
lieuplatform Leeuwarden).
- 79 Er is, in afwijking van de Richtlijn Verbranden 1989, geen sprake van
afvalverbranding in een grootschalige installatie met een optimale
benutting van de bij verbranding vrijkomende energie (Stichting
wijkkomitee Schepenbuurt).
- 80 Men had na moeten denken over het gebruik van de warmte die bij het
verbranden van afvalstoffen vrijkomt, te meer daar een grote hoevee-
heid energie wordt verbruikt (J.H.B.W. Elgershuizen).
- 81 De bij het verbrandingsproces vrijkomende warmte moet als energiebron
worden benut (Stichting Friese Milieuraad).
- 82 Bij verbranding moet de vrijkomende warmte als energiedrager worden
benut (Stichting Natuur en Milieu).
- 83 In tegenstelling tot het verbrandingsproces bij nieuwe ovens levert
de AVI geen energie, produceert het veel giftiger restprodukten en
biedt zij geen mogelijkheden voor voor- of nascheiding van afval
(Stichting Otterstation Nederland).
- 84 De AVI verbruikt enerzijds veel energie. Anderzijds wordt veel
warmte-energie geproduceerd. Het energetische aspect van de
voorgenomen activiteit is diensgevolge een wanprodukt. Er had een
milieuvriendelijker alternatief ontworpen kunnen worden (Stichting
Milieuplatform Leeuwarden).
- 85 Het is, gelet op de steeds verdergaande verscherping van de normen
waaraan afvalverbrandingsinstallaties moeten voldoen, economisch niet
verantwoord om in verhouding kleine ovens te gebruiken c.q. in stand
te houden (S45).
- 86 Het in overeenstemming brengen van de verbrandingsoven met de meest
recente eisen die aan dergelijke ovens worden gesteld, gaat gepaard
met een vergroting van de ondoelmatigheid daarvan (J.J.M. Barczuk).

4.1.7 Bezwaren met betrekking tot reststoffen

- 87 Bij de verbranding van huishoudelijk afval neemt de giftigheid van
het afval per gewichtseenheid aanzienlijk toe. De doelmatigheid van
de verbranding van afvalstoffen staat hiermee volledig ter discussie.
Een afweging tussen het storten van huishoudelijk afval en het
produceren van onder IBC-condities te storten afval ontbreekt
(Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 88 Door de verbranding worden relatief ongevaarlijke en inerte
afvalstoffen omgezet in geconcentreerde afvalprodukten en chemische
reactieprodukten (fam. J. Bos).
- 89 Er komt door de verbranding indirect meer gif in het milieu. De bij
de verbranding ontstane geconcentreerde giftige restprodukten zullen
tegen hoge kosten onder IBC-criteria moeten worden gestort (J.H.B.W.
Elgershuizen).
- 90 Door het gebruik van restprodukten als vulstof in de wegenbouw worden
verontreinigingen diffuus in het milieu verspreid (J.H.B.W. Elgers-
huizen).
- 91 Door gebruik van vliegias in asfaltbeton en van slakken als ophoog- en
funderingsmateriaal ontstaan op diverse plaatsen mogelijke bronnen
van verdere vervuiling. De situatie wordt daardoor onoverzichtelijk
(Vereniging Milieudefensie, kerngroep Leeuwarden).
- 92 Stoffen als bijvoorbeeld dioxinen komen door de toepassing van
vliegias als bouwstof vroeg of laat alsnog in het milieu (Stichting
Natuur en Milieu).
- 93 De geruststellende beoordeling in het MER ten aanzien van de
aanwezigheid van metalen in de slakken en de afgifte van die metalen,
die overigens is gebaseerd op oude normen, wordt verderop in het
rapport tegengesproken door onder andere de verontreiniging van het
terrein en van de Wijde Greuns door eerder geproduceerde slakken
(fam. J. Bos).

- 94 Hergebruik van vervuilde slakken en vlieg-as zonder dat reiniging heeft plaatsgevonden is onaanvaardbaar (Vereniging Milieudefensie, kerngroep Leeuwarden).
- 95 Vrijkomende vlieg-as en slakken moeten worden gereinigd met het oog op isolering van daarin voorkomende zware metalen en, in het geval van vlieg-as, daarin voorkomende organische stoffen waaronder dioxinen. Na reiniging kunnen deze afvalstoffen milieuhygiënisch verantwoord worden toegepast als bouwstof, indien het gehalte zware metalen en organische microverontreinigingen in vlieg-as en slak aanzienlijk is verlaagd (Stichting Natuur en Milieu).
- 96 Anders dan het MER suggereert, zijn reinigingstechnieken voor vlieg-as en slak reeds beschikbaar. In Duitsland wordt volop gewerkt aan de toepassing en de verdere ontwikkeling van deze reinigingstechnieken. In het MER voor de uitbreiding van de ARN (Weurt) is een beschrijving van mogelijke reinigingstechnieken voor vlieg-as en slak gegeven (Stichting Natuur en Milieu).
- 97 De uitloogwaarden van de slakken passen niet binnen het ontwerp-Bouwstoffenbesluit (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 98 De kwaliteit van de slakken voldoet niet aan de eisen van het ontwerp-Bouwstoffenbesluit. Aan een nieuwe AVI moet een slakken- en vlieg-asreinigingsinstallatie worden gekoppeld (Stichting Friese Milieuraad).
- 99 De normen ten aanzien van afvalstoffen als slakken worden de laatste tijd aangepast aan de strengere normen die gelden voor grond (A-waarde) (fam. J. Bos).
- 100 Door het verwijderen van GFT en andere organische fracties uit het huisvuil en effectievere filtersystemen nemen de concentraties aan schadelijke stoffen in het resterende afval toe. De kwaliteit en de verwerkbaarheid van de afvalstoffen worden, aangezien zij gebaseerd zijn op oude gegevens, onjuist ingeschat (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 101 Het zeer verontreinigde HOK mag niet zomaar in de oven worden verbrand. Deze verbranding moet worden meegenomen in de worst case beoordeling (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).

4.1.8 Bezwaren met betrekking tot emissies

algemeen

- 102 Door het gebruik van gevaarlijke stoffen in de inrichting ontstaan gevaarlijke toestanden en overlast.
- 103 Met betrekking tot het gebruik van chemicaliën had creatiever kunnen worden gedacht (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 104 Heropening van de AVI betekent een zware aanslag op het milieu en dus op de mensheid (J.J.M. Barczuk).
- 105 Het OLAF dient aan te tonen dat te allen tijde kan worden voldaan aan de milieu-eisen die voor afvalverbrandingsinstallaties gelden (Stichting wijkcomitee Schepenbuurt).

vorming van en emissie van schadelijke stoffen naar de lucht

- 106 Doordat het verbrandingsproces niet stabiel en optimaal verloopt, worden giftige stoffen gevormd. Vooral op- en afstoken zullen dit proces versterken (J.H.B.W. Elgershuizen).
- 107 Door verbranding van afvalstoffen verdwijnen veel schadelijke stoffen in de lucht. Er dient duidelijkheid te bestaan over de bijdrage van de AVI aan bestaande achtergrondconcentraties (immissie) van PAK's en PCB's en over de ten aanzien van de emissie/immissie van deze stoffen door gedeputeerde staten te hanteren grenswaarden (M. v.d. Akker).
- 108 Diffuse verspreiding in de lucht van gevaarlijke stoffen. Cd en Hg worden voor minder dan 90% afgevangen (Vereniging Milieudefensie, kerngroep Leeuwarden).
- 109 Bij hantering van het LTFD-model voor de berekening van de immissies is gebruik gemaakt van gemiddelde windgegevens. Bovendien is bij op- en afstoken van de installatie sprake van een verhoogde emissie van gevaarlijke stoffen. Een en ander duidt erop dat de worst case situatie onjuist is bepaald (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).

- 110 De in de tabel op pagina 60 van het MER vermelde maximale emissiewaarden per jaar na reiniging kloppen, gelet op de beoogde bedrijfstijd en de verwachte uitstoot per uur, niet (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 111 Het voldoen aan de landelijke normen voor afvalverbrandingsinstallaties garandeert niet dat geen grote concentraties rook-afval neerdalen (J. Vellema).
- 112 De emissies van de AVI worden maar op enkele stoffen gecontroleerd. Het meten van een aantal andere stoffen is technisch niet mogelijk. Deze stoffen kunnen even gevaarlijk zijn als de stoffen waarvan meting wel mogelijk is (L. Olivier).
- 113 De monsterneming van de meest gevaarlijke stoffen zal tweemaal per jaar plaatsvinden, waarschijnlijk onder optimale condities met geselecteerd afval. Zij zullen dus nooit een objectief beeld geven. Indien dit wel het geval is, komen de gegevens te laat om de procesvoering te kunnen corrigeren.
- 114 Van een grote reeks giftige stoffen vindt geen continue emissiemeting en registratie plaats. Voor zware metalen en fluoriden kan niet worden volstaan met een incidentele meting. Dit klemt te meer daar OLAF geen uitgebreide kwaliteitscontrole van de aanvoerstroom voorstelt (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 115 In de laatste luchtzuiveringsstap vindt een grote uitstoot van de verzurende hulpstof ammoniak plaats. De onschadelijkheid daarvan voor het milieu is niet aangetoond (fam. J. Bos).
- 116 De bedrijfszekerheid van alle componenten van de rookgasreinigingsinstallatie is niet gegarandeerd. Een dergelijke garantie is echter noodzakelijk omdat de minimale oventemperatuur van 850°C niet kan worden gegarandeerd. Voor de verbranding van dioxinen is zelfs een temperatuur van 1200°C vereist. Dioxinen worden bovendien opnieuw gevormd als het eerste afkoeltraject te langzaam verloopt. Dit is bij deze ovens waarschijnlijk het geval.
- 117 Niet kan worden geaccepteerd dat de pieken in de uitstoot van CO de uurgemiddelde eis van 50 mg/m³ te boven gaan, daar mondiaal de uitstoot van CO ter voorkoming van het broeikas effect dient te worden verminderd (Stichting wijkcomitee Schepenbuurt).
- 118 Het niet terugwinnen van energie gaat regelrecht in tegen het landelijke beleid tot beperking van de CO₂-uitstoot (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).

gevolgen van de emissie van schadelijke stoffen naar de lucht

- 119 Het OLAF heeft niet aangetoond of aannemelijk gemaakt dat omwonenden van de heropening van de AVI geen schadelijke gevolgen voor hun gezondheid en die van hun nageslacht zullen ondervinden.
- 120 In de komende 15 jaar wordt een cocktail van vele giftige niet of nauwelijks afbreekbare en onbekende stoffen uitgestoten. De gevolgen van de samenwerking van deze stoffen op de mens en op het milieu zijn volledig onbekend. In verband hiermee zou het voorzorgprincipe moeten worden gehanteerd (J.H.B.W. Elgershuizen).
- 121 Door heropening van de AVI zullen (soms hernieuwd) gezondheidsproblemen ontstaan. Als voorbeelden van dergelijke problemen worden genoemd: kanker, overdraagbare erfelijke aandoeningen, longaandoeningen, CARA/astmatische aandoeningen/bronchitis/luchtwegaandoeningen, keelpijn, miskramen, huidziekten, allergieën, hoofdpijn, geprikkelde slijmvliezen, brandende ogen, een droge mond en psychische klachten (S61, S68, S77, S90, S97, S111, S123, S129, A. Vogelaar-Kieft, K. Sibrandi, T. Brandsma-Zijlstra, R. Vogelsang, L. Osinga, A.C. Timmerman, H. Koen, H.W. Feijen, fam. Spijksma-v.d. Molen, J.W. Beek, H. v.d. Werff, J.W. Kramer, J. Waalewijn, M. Visser, J.J.M. Barczuk).
- 122 Door de gekozen schoorsteenhoogte van 60 meter zal het overgrote deel van de emissies op de Leeuwarder bevolking terecht komen. De gevolgen voor de volksgezondheid zijn niet nauwkeurig in kaart gebracht. Voorstellen om door feitelijke meting na te gaan of de met modelberekeningen voorspelde vervuiling inderdaad zal optreden, zijn geheel afwezig. De gevolgen bij schoorsteenhoogten van 80 of 100 meter zijn niet in kaart gebracht (Wijkvereniging Camminghaburen,

- werkgroep AVI-dicht).
- 123 Het MER geeft onvoldoende inzicht in de gezondheidsaspecten van de afvalverbranding (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 124 Onvoldoende is aangetoond dat de depositie van bijvoorbeeld cadmium op plaatsen waar de depositie het grootst is, onder bepaalde reële omstandigheden niet toch kan leiden tot een verhoging van de aanwezige concentraties tot een schadelijk niveau. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren door afspoeling door regenwater, gedurende 10-15 jaar, van een verharde plaats die afwatert naar grond die als tuin in gebruik is (fam. J. Bos).
- 125 Geen aandacht is besteed aan de gevormde resistente organische verbindingen, zoals dioxinen, PAK's en dibenzofuranen. Deze stoffen kunnen in grond voorkomen in concentraties die de A-waarde voor multifunctioneel gebruik overschrijden (fam. J. Bos).
- 126 Bij lood wordt de kritische grens waarbij het leervermogen van kinderen wordt aangetast overschreden (J.H.B.W. Elgershuizen).
- 127 Tien procent van de kwikbelasting van de bewoners van Leeuwarden zal straks afkomstig zijn van de AVI (J.H.B.W. Elgershuizen).
- 128 Tot de PCB's behoren stoffen die qua toxiciteit vergelijkbaar zijn met PCDD's en PCDF's. Een schatting van de toxiciteit van deze en overige stoffen ontbreekt echter. Ook een beschrijving van het cumulatieve effect en de synergetische werking van de beschreven en niet-beschreven stoffen ontbreekt. De getallen in tabel 7.2 van het MER zijn dan ook een onderschatting van wat een organisme in het immissiecentrum daadwerkelijk kan ondervinden. Gelet op deze onduidelijkheid zou toepassing van het voorzorgprincipe hier op haar plaats zijn (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 129 De woonwijk Camminghaburen en het natuurgebied "de Groene Ster", alsmede het in dat natuurgebied gevestigde otterstation, zijn gelegen ten oosten/noordoosten van de AVI. Door de overheersende westelijke/zuidwestelijke windrichting worden de door de AVI uitgestoten stoffen over deze gebieden verspreid. De situering van de AVI, te dicht bij de genoemde gebieden, leidt tot een onaanvaardbare verontreiniging van die gebieden (S146, J.P. Mast). Uit de rapporten blijkt dat de grootste neerslag van schadelijke stoffen in het aan te leggen natuurgebied en bij het otterstation plaatsvindt (P. Boonstra). Door de AVI zullen schadelijke stoffen zoals cadmium, lood, kwik, pcb's en dioxinen worden geëmitteerd. (S4, S11, S27, S48, S61, S65, S87, S91, J. v.d. Bij, J. Langoor-de Groot, H.C. Hoogeveen). Deze stoffen zijn niet alleen schadelijk voor mensen, maar ook voor dieren, bijvoorbeeld otters (K. Ruisch). Het project voor het otterstation kan dan ook nooit slagen (Biegel).
- 130 De effecten op de natuurgebieden rond Leeuwarden zijn nog onvoldoende duidelijk. In het Wielengebied dat in de EG-vogelrichtlijn als wetland is aangewezen, komt schoon kwelwater aan de oppervlakte. Over de eventuele verontreiniging van het oppervlaktewater in dit gebied is in het MER niets te vinden (J.H.B.W. Elgershuizen).
- 131 Het OLAF heeft niet aangetoond of aannemelijk gemaakt dat het zogenaamde wetland "De Grote Wielen" en de daaromheen liggende natuurgebieden inclusief het otterstation geen schadelijke gevolgen ondervinden van de emissie naar de lucht. Met name het aantonen dat geen schadelijke gevolgen voor het waterwild zijn te verwachten, is een verplichting in het kader van de EG-vogelrichtlijn (Stichting Otterstation Nederland, Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 132 De blijvende uitstoot van PCB's en dioxinen brengt, doordat deze stoffen een succesvolle voortplanting van de otter in gevaar brengen, het door het Rijk ondersteunde fokprogramma van het Otterstation in gevaar (Stichting Otterstation Nederland).
- 133 Er is niet ingegaan op negatieve milieu-effecten door immissies bij andere windrichtingen.
- 134 Vooral bij lage windsnelheden zijn de immissieconcentraties hoog.
- 135 De vrees dat de immissies in de praktijk hoger zullen zijn dan in het MER is aangegeven, wordt versterkt doordat op een aantal plaatsen in het MER wordt "geklungeld" met getallen (verschillen in bedrijfsuren bij de berekening van te verwachten emissies en maximale emissies in tabel 3.8), getallen niet nader worden onderbouwd (conservativiteitsfactor voor PCB's op pagina 53), wordt gestrooid met statements

- (opmerking met betrekking tot ADI op pagina 133) en de onvolledige beschrijving van de gevolgen voor mens, plant en dier (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 136 De gevolgen van de emissies voor de omwonenden zijn niet beschreven. Een controlesysteem voor alle theoretische modelberekeningen ontbreekt ook (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 137 Via lucht vindt diffuse verontreiniging plaats. Opruiming, isolatie, bescherming en controle is bij dergelijke verontreinigingen, anders dan bij puntverontreinigingen, later niet meer mogelijk (fam. J. Bos).
- 138 Via de lucht ontstaan op diverse plaatsen mogelijke bronnen van verdere vervuiling. De situatie wordt daardoor onoverzichtelijk (Vereniging Milieudefensie, kerngroep Leeuwarden).
- 139 Toeneming van de luchtverontreiniging (S3) en dientengevolge verontreiniging van eigendommen (J. Koningh-Drenth, Chr. Muizer, E. Boelens, S.J. Postma, A. Laverman).
- 140 Toeneming van de reeds bestaande stankhinder (S97, S119, S. van Gorkum, M. Visser).
- 141 Het OLAF heeft niet aangetoond of aannemelijk gemaakt dat de heropening van de AVI geen materiële schade voor omwonenden tot gevolg zal hebben (J. Bergsma), bijvoorbeeld door een versneld verouderingsproces (L.W. Brouwer).
- 142 De emissies van de AVI zullen het verfwerk van huizen aantasten (J.A. van der Woude).
- 143 De uitstoot van dioxine, hoe gering ook, heeft een onaanvaardbare invloed op de kwaliteit van melk en vlees van in de omgeving weidend vee (S72, persoonlijke gegevens bezwaarmaker op verzoek niet bekend gemaakt).
- 144 Het verbouwen van groenten en fruit in de eigen tuin en het consumeren daarvan moet mogelijk blijven (I. Jenema en G.J. Koers, G. Visser-Smid, R. Reen).
- 145 Zonder optimale energieretourwinning wordt koolzuurgas gevormd ten aanzien waarvan het NMP⁺ vermeldt dat een aanzienlijke reductie noodzakelijk is (fam. J. Bos).
- 146 Toeneming van het broeikas-effect (S. Blokzijl).
- 147 Toeneming van zure regen (Jozien Elgershuizen). Bij verbranding worden NO_x en SO₂ uitgestoten die bijdragen aan de zure regen (Vereniging Milieudefensie, kerngroep Leeuwarden).

de emissie van schadelijke stoffen naar het water

- 148 De r.w.z.i. waarop geloosd wordt heeft nu al regelmatig overstorten. Er moet strenge controle plaatsvinden op met name de regenwaterafvoer van het AVI-terrein (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 149 De hoeveelheid metalen in het afvalwater (100 kg per jaar) is aanzienlijk. Bovendien blijkt niet of de gebruikelijke sulfaatnorm voor afvalwater kan worden gehaald (fam. J. Bos).
- 150 Inzicht zou moeten worden verschaft in de bijdrage van andere stoffen aan de verontreiniging van het zuiveringsslib en aan de verslechtering van het effluent van de rwzi. Zo is aan PCDD's en PCDF's reeds een bijdrage van 0.6 ng/l te verwachten, afkomstig van de behandeling van waswater in de AVI (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 151 De normen ten aanzien van afvalstoffen als zuiveringsslib worden de laatste tijd aangepast aan de strengere normen die gelden voor grond (A-waarde) (fam. J. Bos).

de gevolgen van de emissie van schadelijke stoffen naar het water

- 151 De kanalen rondom de AVI worden vervuild doordat de waterzuiveringsinstallatie het sterk vervuilde water van de oven niet voldoende kan schoonmaken.
- 152 Via water vindt diffuse verontreiniging plaats. Opruiming, isolatie, bescherming en controle is bij dergelijke verontreinigingen, anders dan bij puntverontreinigingen, later niet meer mogelijk (fam. J. Bos).

- 153 Diffuse verspreiding van verontreinigingen in het water. Het is niet aanvaardbaar dat de oppervlaktewaterkwaliteit van de Wijde Greuns door de lozing van de AVI via de riolering en de r.w.z.i. Leeuwarden slechter wordt. (Vereniging Milieudefensie, kerngroep Leeuwarden).
- 154 Het OLAF heeft niet aangetoond of aannemelijk gemaakt dat het zogenaamde wetland "De Grote Wielen" en de daaromheen liggende natuurgebieden inclusief het otterstation geen schadelijke gevolgen ondervinden van de emissie naar het water. Met name het aantonen dat geen schadelijke gevolgen voor het waterwild zijn te verwachten, is een verplichting in het kader van de EG-vogelrichtlijn (Stichting Otterstation Nederland, Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 155 Het slib van de rioolwaterzuiveringsinstallatie en het water en de waterbodem van de Wijde Greuns en de daarmee in verbinding staande wateren zullen verder worden vervuild met onder meer zware metalen, chloride en sulfaten. De vrije overstorten van de zuiveringsinstallatie bij slecht weer zijn en blijven ongewenst. Er is sprake van een niet te tolereren bijdrage aan de verzilting. Ook de actie om water en waterbodems van de Leeuwarder grachten op te schonen, wordt daardoor "een dweilen met de kraan open" (J.H.B.W. Elgershuizen).
- 156 De AVI levert een duidelijke bijdrage aan de verontreiniging van het zuiveringsslib met zware metalen. Dit loopt, afhankelijk van het betrokken metaal, uiteen van 0.5% tot 27.5%. Het is nodig dat deze waarden verder worden onderbouwd en na te gaan hoe deze bijdragen kunnen worden voorkomen of geminimaliseerd (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 157 Voor koper, zink en nikkel wordt in de Wijde Greuns de algemene milieukwaliteit overschreden. De lozing van de AVI zal deze situatie verder verslechteren. Dit is onaanvaardbaar (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 158 Een toeneming van de lozing van chloriden door de rwzi Leeuwarden in het oppervlaktewater met ongeveer 17% per jaar, tengevolge van de heropening van de AVI, is onaanvaardbaar. Zelfs de huidige lozing moet worden gereduceerd (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 159 Een toeneming van de lozing van sulfaten met 62 ton door de rwzi Leeuwarden, tengevolge van de heropening van de AVI, is onaanvaardbaar. Ook de sanering van de huidige lozing van sulfaten door de rwzi is gewenst (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 160 Stoffen die op het terrein van de inrichting verplaatst, geladen en verladen worden, alsmede regenwater dat langs de onbeschermd vliegasafoer loopt en bij calamiteiten uit leidingen vrijkomende stoffen kunnen in het riool terecht komen. Het is dan ook noodzakelijk dat een voldoende grote tussenopvang wordt aangebracht en het toevoerwater naar de rwzi wordt gemeten (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 161 De huidige vrije overstorten van rioolwater bij aanhoudend slecht weer zijn ongewenst. In die gevallen moet het water afkomstig van de AVI worden opgevangen (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).

de emissie van schadelijke stoffen naar de bodem

- 162 Het OLAF heeft niet aangetoond of aannemelijk gemaakt dat het zogenaamde wetland "De Grote Wielen" en de daaromheen liggende natuurgebieden inclusief het otterstation geen schadelijke gevolgen ondervinden van de emissie naar de bodem. Met name het aantonen dat geen schadelijke gevolgen voor het waterwild zijn te verwachten, is een verplichting in het kader van de EG-vogelrichtlijn (Stichting Otterstation Nederland, Stichting Milieuplatform Leeuwarden).

geluidsaspecten

- 163 Het MER geeft onvoldoende inzicht in de geluidsbelasting van het omliggende gebied. Uitgangspunt dient te zijn dat deze ruimschoots onder de reeds bestaande geluidsbelasting komt te liggen, zodat eventueel door de omliggende industrie te nemen stappen om de geluidsemissie te beperken, niet door een nieuwe belasting ongedaan worden gemaakt (Stichting wijkkomitee Schepenbuurt).

transport

- 164 Door het vervoer van gevaarlijke stoffen van en naar de AVI ontstaan gevaarlijke toestanden en overlast.
- 165 Bij de verbranding van 75.000 ton afval ontstaat 25.000 ton min of meer gevaarlijk afval. De opslag en het transport van deze afvalstoffen levert een te groot risico voor deze in milieu- en verkeerstechnisch opzicht reeds zwaar belaste omgeving op.
- 166 Het vervoer van te verwerken en verwerkt afval over de weg leidt tot een onaanvaardbare toeneming van verkeer in de toch al overbelaste Schepenbuurt, op de overbelaste rondweg en de dichtslibbende wegen in de provincie Friesland en de overige door de AVI Leeuwarden te bedienen gebieden. Alternatieven voor het vervoer over de weg, al dan niet per container, zijn niet onderzocht (Stichting wijkcomitee Schepenbuurt).
- 167 De geringe schaalgrootte van de AVI dwingt tot aanvoer per as in plaats van milieuvriendelijker aanvoer per spoor of schip. Bij een zo kleinschalige installatie zijn de twee laatstgenoemde wijzen van aanvoer niet rendabel (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).

calamiteiten/ bijzondere omstandigheden

- 168 Bij slecht functioneren en bij calamiteiten zijn onaanvaardbare gevolgen voor tienduizenden mensen te verwachten (J. Oldenbroek).
- 169 Storingen in de rookgasreiniger leiden tot sterk verhoogde uitstoot van giftige stoffen. OLAF heeft onvoldoende maatregelen genomen. Als het filter uitvalt, kunnen de achterliggende wassers de reinigende werking voor een half uur overnemen. Als blijkt dat de reparatie niet binnen een half uur kan worden verricht, wordt de oven uit bedrijf genomen. Het afstoken van de oven duurt echter veel langer dan de reinigende werking van de wassers (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 170 Bij calamiteiten spelen weersomstandigheden een grote rol. Bovendien is de situatie met de op- en overslag van klein chemisch afval, de aan- en afvoer van stoffen, de relatie van de onderlinge gebouwen, de gevaren voor het personeel, de toegankelijkheid voor de brandweer en dergelijke onvoldoende duidelijk. Met de gevangenen in de nabijgelegen penitentiaire inrichting is in het geheel geen rekening gehouden (J.H.B.W. Elgershuizen, Stichting Milieuplatform Leeuwarden, Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 171 Er vindt aanvoer en verwerking van hoog reactieve chemicaliën plaats. Evenals bij andere chemische industrieën mogen een veiligheidsrapport en een calamiteitenscenario dan ook niet ontbreken (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 172 De veiligheid van de alternatieven wordt in het MER, met uitzondering van het nulalternatief, gelijk verondersteld met de voorgenomen activiteit. In het MER wordt ontkent dat aanwending van meer en ingewikkelder technologie, chemicaliën en dergelijke leidt tot een groter risico op calamiteiten (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).

4.1.9 Bezwaren met betrekking tot de bedrijfsvoering en de technische uitvoering van de installatie

- 173 Er is geen sprake van een doelmatige controle op het aangevoerde afval. Een stabiel verbrandingspatroon is daardoor onmogelijk.
- 174 Er is geen goede kwaliteitscontrole voor het aangevoerde afval. Niet is vermeld volgens welke criteria bij de beoordeling van het aangeboden afval worden gehanteerd en op welke wijze de visuele controle in zijn werk gaat bij het rechtstreeks storten in de bunker. Verder is niet aangegeven hoe niet geaccepteerde afvalstoffen weer uit de bunker worden gehaald (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 175 Door bouwkundige beperkingen is men gedwongen een Denox-systeem te installeren dat uit milieuhygiënisch oogpunt tweede keus is. Bovendien wordt niet aangegeven op welke wijze het functioneren, de kwaliteit en de levensduur van de katalysator worden gecontroleerd. Verder moet worden aangegeven in hoeverre de keuze voor deze

- katalysator leidt tot uitputting van natuurlijke hulpbronnen en de produktie van chemisch afval (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 176 In het MER wordt gesteld dat voldaan zal worden aan de Richtlijn Verbranden 1989. Onzeker is echter of de emissiegrenswaarden met toepassing van het SNCR-systeem of met een actief-kool-katalysator kunnen worden gehaald. De beide technieken worden volgens het MER niet als bewezen technieken beschouwd (Vereniging Milieudefensie, kerngroep Leeuwarden).
- 177 De oven is niet geschikt voor de afvalstroom die ontstaat na mechanische voorscheiding. De calorische waarde van de restfractie is te hoog om deze in de bestaande oven te kunnen verbranden. Door het toepassen van voorscheiding zou onder andere een aanzienlijke reductie van de afvalstromen worden bereikt en zouden bij verbranding schadelijke stoffen vooraf worden verwijderd. De verbranding in deze oven is dan ook zeer milieu-onvriendelijk (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 178 Men kiest voor chemische procesttechnologie die grondstoffen gebruikt die bij de produktie veel energie verbruiken en bijprodukten oplevert die milieu-onvriendelijk zijn. Mechanisch voorscheiden verdient de voorkeur boven chemisch nascheiden (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 179 Er wordt geen waswater-indamping geïnstalleerd, ondanks de milieuhygiënische voordelen daarvan (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 180 De hoeveelheid op te slaan afval moet worden gemaximaliseerd. Bij verzadiging dient de aanvoer te worden stilgelegd (Stichting wijkcomitee Schepenbuurt).

4.1.10 Overige bezwaren/opmerkingen

- 181 Voordat de AVI in gebruik wordt genomen, dient het interne milieuzorgsysteem gereed te zijn (M. v.d. Akker).
- 182 Een milieuzorgsysteem achteraf is te laat (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 183 Er wordt op aangedrongen de vergunning voor maximaal 10 jaar te verlenen (M. v.d. Akker).
- 184 Voordat de AVI in gebruik wordt genomen, moet de bestaande milieubelasting worden opgeheven (E. Boontje). De bestaande bodemverontreiniging dient voor ingebruikneming van de AVI gesaneerd te worden. Het risico voor nieuwe verontreinigingen dient tot het uiterste te worden beperkt (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).
- 185 In het MER wordt niet ingegaan op de milieu-effecten van de ontmanteling van de installatie (Stichting wijkcomitee Schepenbuurt).
- 186 De bijdrage van de AVI wordt ten onrechte betrokken op de slechte milieukwaliteit van het verleden. Met name in de toekomst zal de AVI echter voor een reeks van stoffen veruit de grootste bron van vergiftiging van de lucht vormen (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 187 Ten onrechte worden de gevolgen van de verbranding afgezet tegen de condities uit het verleden. De gevolgen moeten echter worden afgezet tegen de condities in de toekomst (Wijkvereniging Camminghaburen, werkgroep AVI-dicht).
- 188 Waardevermindering van het onroerend goed (H. Beuker, R. de Vries, W.S. Smid, D.W. van den Berg, J.J.M. Barczuk).
- 189 De wijk Camminghaburen zal na heropening van de AVI een onaantrekkelijke wijk worden (S108, M. de Haan). Heropening van de AVI zal tot leegstand in deze wijk leiden (R. de Vries, M. de Haan).
- 190 Heropening van de AVI heeft een remmende werking op de bevolkingsgroei, doordat steeds minder mensen zich in Camminghaburen zullen willen vestigen (B. Lulf). Leegloop is naar verwachting het gevolg (M. de Haan).
- 191 Negatieve publiciteit voor de woonwijk Camminghaburen (R. de Vries).
- 192 Bij het maaien van gras komt een verstikkende stank vrij (S129).
- 193 Op het golfterrein bij de Groene Ster ontstonden 2 jaar geleden kale plekken in het gras. Dit is typisch een verschijnsel van verontreinigde grond (P.J. Sturm).

- 194 Heropening van de AVI is in planologisch opzicht, gelet op de situering van de woonwijk Camminghaburen, thans niet meer aanvaardbaar (S17, R. Derlagen, B. van Dijk).
- 195 Het OLAF heeft niet aangetoond of aannemelijk gemaakt dat de heropening van de AVI geen immateriële schade voor omwonenden tot gevolg zal hebben. Evenmin heeft het OLAF garanties gegeven dat eventuele materiële en immateriële schade zal worden vergoed (J. Bergsma).
- 196 Naar verwachting zullen, evenals voorheen, ook in de toekomst de emissie-eisen niet worden nageleefd (F. Hoveijn).
- 197 Heropening van de AVI heeft sociale en economische gevolgen voor de bewoners van Camminghaburen (C. Leenburg).
- 198 Geen aansprakelijkheidsverzekering kan de aantasting van het milieu en de volksgezondheid ondervangen (T. Bakker).
- 199 Vergelijking van de voorgenomen activiteit met de autonome ontwikkeling is fictief en dus niet realistisch.
- 200 Er zijn te veel leemten in kennis en informatie. De basis voor een slagvaardige besluitvorming ontbreekt daardoor.
- 201 Het nulalternatief blijkt het beste model te zijn.
- 202 In de aan de vergunningen voor de AVI te verbinden voorschriften moet een schaderegeling zijn opgenomen voor schade aan het agrarisch produktiemilieu. Daartoe is het nodig de uitstoot en de eventuele effecten op het agrarisch produktiemilieu te controleren aan de hand van een meetprogramma. Het is essentieel dat in het kader van dit programma goede en relevante indicatoren worden gekozen die eventuele schade kunnen aangeven. Verwezen wordt naar de schaderegeling tussen de N.V. Huisvuilcentrale N-H en de gewestelijke raad voor Noord-Holland van het Landbouwschap (gewestelijke raad voor Friesland van het Landbouwschap).
- 203 Heropening van de AVI doet afbreuk aan de investeringen in het otterstation met EG- en rijksgelden en aan de door het otterstation uit te dragen milieuboodschap (Stichting Otterstation Nederland).
- 204 In het MER wordt ten onrechte niet ingegaan op de psychische gevolgen van de heropening van de AVI voor een groot deel van de Leeuwarder bevolking (J.J.M. Barczuk).
- 205 De vergelijking van de voorgenomen activiteit met de alternatieven aan de hand van 0, + en - is onmogelijk. Het zou beter geweest zijn om de alternatieven te groeperen naar het type waar ze invloed op uitoefenen en in de volgorde waarin ze dit doen. De vergelijking tussen het nulalternatief en de voorgenomen activiteit heeft niet op juiste wijze plaatsgevonden, omdat hoe dan ook bodemsanering zal moeten plaatsvinden (Stichting Milieuplatform Leeuwarden).

4.2 ADVIEZEN

Naar aanleiding van de vergunning-aanvragen voor de AVI zijn, zowel mondeling als schriftelijk vragen en opmerkingen ingekomen van enkele wettelijke adviseurs. Gemakshalve zijn deze vragen en opmerkingen voorzien van volgnummers die aansluiten op de nummering van de ingebrachte bezwaren/opmerkingen.

4.2.1 Mondelinge vragen en opmerkingen van de wettelijke adviseurs

- 206 Het verzoek van het Landbouwschap om een schadevergoedingsregeling voor het geval dat de heropende AVI alsnog niet aan de normen zou blijken te voldoen en er schade zou worden geleden, wordt door de Directeur Landbouw, Natuur en Openluchtrecreatie (LNO) in de provincie Friesland ondersteund.
- 207 Het MER geeft volgens de Directeur LNO geen inzicht in de hoeveelheid ammonium die wordt uitgestoten. Uitgezocht zal moeten worden of de uitstoot die plaatsvindt een bijdrage levert aan de verzuring.
- 208 De Arbeidsinspectie is van mening dat er inzicht moet komen in de handling van het actief kool op een voor werknemers veilige wijze.
- 209 De Arbeidsinspectie vraagt zich af wat er met de koelwatertank gebeurt in variant 2.
- 210 De Arbeidsinspectie zou graag inzicht verkrijgen in de werking van de warmtewisselaar. Zij vraagt zich af of er een risico voor

- verstoppingen bestaat.
- 211 De Arbeidsinspectie vraagt of er een bypass systeem van het E-filter naar de schoorsteen komt voor noodgevallen.
- 212 Het RIZA stelt de vraag waar eventueel bluswater naartoe gaat.
- 4.2.1 Schriftelijke vragen en opmerkingen van de wettelijke adviseurs
- 213 De Directeur LNO stelt in zijn brieven van 30 januari en 12 maart 1992 vragen omtrent de hoeveelheid uitgestoten ammoniak, de verspreiding en de depositie daarvan en het effect daarvan op de voor verzuring gevoelige elementen gelegen ten noordoosten van Leeuwarden. Hij vraagt tevens aan te geven of de depositie van ammoniak strijdig is met de ecologische richtlijn.
- 214 Het Noordelijk Afval Overlegorgaan kan instemmen met vergunningverlening tot en met het jaar 2003 onder de volgende voorwaarden:
- * Het contract met de VAM voor de verwerking van 100.000 ton integraal afval moet worden ondertekend.
 - * De verwerkingskosten bij de AVI te Leeuwarden moeten lager liggen dan de kosten van verwerking bij de GAVI te Wijster (inclusief extra kosten zoals transport en BTW)
 - * De kosten van een eventuele voortijdige sluiting door gebrek aan afval moeten voor rekening van de initiatiefnemer komen.
215. Heropening van de AVI kan geen structurele functie voor het noorden hebben. Als tijdelijke oplossing biedt heropening voor het noorden geen specifieke voor- of nadelen. Heropening kan wel bijdragen aan de beperking van de hoeveelheden te storten Fries afval tot 2003. De kosten van een openingstijd van 10 jaar leiden tot een lager tarief dan voor verwerking bij de GAVI te Wijster.
216. Een garantie dat vanaf het jaar 2000 voldoende afval aanwezig is om het vol-continue functioneren van de AVI te Leeuwarden te waarborgen kan op basis van de prognoses van het NAO met betrekking tot het afvalaanbod niet worden gegeven.. Bovendien is, afhankelijk van het tijdstip van realisering van de structurele verbrandingscapaciteit in het Noorden, vervroegde sluiting van de AVI niet geheel uit te sluiten.
217. De doelmatigheid van de verbranding in de AVI te Leeuwarden moet ook worden gezien in het kader van een kortere periode dan 10 jaar.
218. Burgemeester en wethouders van Leeuwarden brengen naar voren dat de voorgestelde aanpassingen van de AVI te Leeuwarden niet toereikend zijn om op alle punten aan de Richtlijn Verbranden 1989 te voldoen. Op deze manier wordt niet voldaan aan het gestelde in de brief d.d. 20 november 1990 van GS. van Friesland aan het OLAF.
219. De AVI Leeuwarden is niet grootschalig. Er is geen sprake van benutting van de vrijkomende energie. Tevens wordt betwijfeld of de schaalgrootte bedrijfs-economisch wel optimaal is. De AVI voldoet ook niet aan de voor nieuw te bouwen en ingrijpend te wijzigen installaties geldende voorwaarden.
220. De afvalbunker moet een minimale capaciteit hebben van 1500 ton. De aanwezige bunker bezit een capaciteit van 800 ton. De verbrandingslucht wordt niet uit de afvalbunker maar uit de slakkenbunker aangezogen. Bij de AVI is slechts één, handbediende kraan aanwezig. Er zullen geen steunbranders worden geïnstalleerd, ondanks dat tijdens het op en afstoken de gewenste procescondities gedurende korte tijd niet worden gehaald. De verblijftijd van de rookgassen bij 850 C moet niet gemiddeld maar minimaal 2 seconden zijn. Pieken in de uitstoot van CO gaan de gestelde uurgemiddelde eis te boven.
221. Het akoestische rapport geeft onvoldoende inzicht in de huidige akoestische situatie. Berekeningen ontbreken. De aangegeven situatie blijkt akoestisch ongunstiger dan die welke tijdens het saneringsonderzoek voor Leeuwarden Oost werd geconstateerd. Er wordt onvoldoende ingegaan op ontwikkelingen in de omgeving. Er is geen inzicht gegeven in de geluidbelasting tengevolge van aan- en afvoer langs de ontsluitingswegen en aan bijzondere bedrijfsp situaties.
222. Het toestaan van nieuwe bedrijvigheid en uitbreidingen mag niet leiden tot scherpere saneringseisen voor andere bedrijvigheid. De

- geluidniveau's ten gevolge van nieuwe bedrijvigheid of uitbreidingen mogen ter hoogte van woonbebouwing derhalve maximaal 45 dB(A) etmaalwaarde veroorzaken.
223. Ook in de avond- en nachtperiode zullen slakken en schroot verwerkt en met behulp van vrachtauto's gestort moeten worden. Tabel 2.2. is dan ook geen juiste weergave van de bedrijfstijden.
 224. De gehele omgeving buiten de terreingrens is in het akoestisch onderzoek als absorberend beschouwd. Reflecterende en afschermdende objecten in de omgeving zijn niet gemodelleerd. Naar verwachting zullen de optreden niveaus veel hoger zijn dan berekend is.
 225. In bijlage 2.1, blad 2 en bijlage 2.2, blad 3 ontbreken bij de bronnen het storten van schroot in vrachtwagens en het storten van slakken en schroot op het terrein, inclusief het transport.
 226. Uit de bijlagen van het akoestisch rapport blijkt dat is gerekend met vier schermen van 13,5 meter hoogte. Onduidelijk is om welke schermen het gaat. Gevraagd wordt of deze schermen reeds aanwezig zijn.
 227. In de niveaus die zijn berekend nabij de emissiepunten is nog geen gevelreflectie van 3 dB(A) verdisconteerd.
 228. Onvoldoende duidelijk is aangegeven waarop de prognoses voor de geluidvermogens van de verschillende bronnen zijn gebaseerd. Aangegeven moet worden wat de werkelijke geluidniveaus, zonder voorzieningen, daarvan zijn. Niet is aangegeven welke akoestische voorzieningen kunnen worden getroffen en de mate waarin het geluid kan worden beperkt. Zonodig dienen geluidprognoses te worden onderbouwd met geluidmetingen bij vergelijkbare installaties.
 229. Het geluidvermogen van vrachtauto's is circa 14 dB(A) lager gesteld dan waarvan het Reken- en Meetvoorschrift verkeerslawaai uitgaat.
 230. In het MER ontbreken gegevens met betrekking tot de jaarvracht en continuïteit van de stofemissie van de vliegassilo. Op mogelijke stofemissies tengevolge van opslag en transport van verontreinigde kalk/HOK mengsel afkomstig van het doekenfilter wordt in het MER niet ingegaan.
 231. Voor aan stof en vliegassil gas gehechte zware metalen ontbreekt een verspreidingsberekening. Naar verwachting ligt de maximale immissieconcentratie dichter dan 3,4 km bij de bron.
 232. Onvoldoende is onderbouwd of de voorgenomen activiteit wel doelmatig is. Op deze wijze wordt voldaan aan de in een brief van 29 november 1990 van GS van Friesland aan het OLAF gestelde eisen.
 233. Onvoldoende is duidelijk of in financieel opzicht sprake is van een doelmatige activiteit. In het MER is namelijk nog niet rekening gehouden met de meest recente afvalprognoses van het TJP.A van het AAO.
 234. Bij de vergelijking van alternatieven in het MER komt de doelmatigheidstoetsing niet tot uiting.
 235. De AVI Leeuwarden kan niet worden beschouwd als een verwerkingsinrichting met als een van de hoofddoelstellingen het bevorderen van preventie en hergebruik of nuttige toepassing, vanwege het ontbreken van een voorscheiding van het te verbranden afval en het niet realiseren van een warmtekrachtkoppeling.
 236. De AVI Leeuwarden zal naar verwachting door maatschappelijke en bestuurlijke tegenwerking eerst kunnen worden heropend op het moment dat in het Noorden reeds twee grootschalige AVI's in gebruik zullen zijn genomen. Op dat moment ontstaat door heropening van de AVI te Leeuwarden een overcapaciteit. Het gevolg is het ontstaan van een aanzuigende werking op afval van buiten de regio, dan wel frustraties van preventie en hergebruik binnen de regio.
 237. Een goed alternatief van het verbranden van afval in de AVI is vergisting van het daarin aanwezige organische materiaal. De overblijvende fractie kan worden geperst en worden afgevoerd naar een installatie voor de verwerking van RDF. Burgemeester en wethouders van Leeuwarden zijn bereid om aan het realiseren van een scheidings- en vergistingsinstallaties op het terrein van de AVI alle medewerking te verlenen.
 238. In de financiële beschrijving in de aanvraag om de vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet ontbreken de kosten van de voorzieningen die nodig zijn om aan alle voorwaarden uit de Richtlijn Verbranden te kunnen voldoen. In tabel 9.1 van de aanvraag ontbreken tevens de

- gaskosten. Op deze wijze wordt onvoldoende inzicht gegeven in de bedrijfseconomische en financiële opzet van het project.
239. Als nulalternatief had de op dit moment vergunde situatie moten worden beschreven. Voor een overslagstation is geen vergunning verleend.
 240. In de aanvraag is niet aangegeven of de installatie al dan niet zal worden afgebroken. Aan de milieugevolgen van sluiting en afbraak is geen aandacht besteed.
 241. In het MER ontbreekt, in afwijking van de richtlijn, een behandeling van het beleidsalternatief preventie, de hoofddoelstelling van het afvalstoffenbeleid in Nederland.
 242. In het MER is, in afwijking van de richtlijnen, niet ingegaan op de eventuele gevolgen van een te verwachten vertraging in de geplande heropeningsdatum in 1993 voor het provinciale afvalstoffenbeleid en voor de Noordelijke afvalregio.
 243. In de vergelijking van de alternatieven is niet aangegeven in hoeverre elk der alternatieven kan bijdragen aan het realiseren van de doelstellingen van het PAF.
 244. In het MER is geen aandacht besteed aan de psychische gevolgen van e heropening van de AVI.
 245. Voorafgaande aan de bouwactiviteiten dient de bodem te zijn gesaneerd. Over een partiële sanering kan niet eerder worden beslist dan op het moment dat de verontreinigingssituatie van het gehele terrein in beeld is.
 246. Uit de aanvraag om vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren blijkt niet duidelijk welke afvalwaterstromen op het gemeentelijke rioolstelsel zullen worden geloosd. Indien afvalwaterstromen zoals spoelwater en huishoudelijk afvalwater op het gemeentelijk riool worden geloosd, moet een vergunning ingevolge de lozingsverordening riolering worden ingediend dan wel een melding worden gedaan.

5. REAKTIE OP INGEKOMEN ADVIEZEN EN BEZWAREN

5.1 ingekomen opmerkingen en adviezen

5.1.1 bezwaren m.b.t de lokatie van de AVI.

Het betreft hier de bezwaren die zijn genoemd onder 1 t/m 5.

Het OLAF vraagt vergunning aan voor het heropenen van een reeds jaren bestaande installatie. Deze AVI kan uitsluitend een functie vervullen gedurende een interimperiode voor uitsluitend fries afval. Uit de prognoses blijkt dat met het realiseren van de installaties in Twente en bij Wijster voor de noordelijke regio nog niet voldoende structurele verbrandingscapaciteit is gerealiseerd. Echter het NAO heeft in haar advies al aangegeven dat de AVI te Leeuwarden nooit een structureel karakter kan krijgen. Nu de AVI te Leeuwarden tijdelijk wordt heropend en bovendien qua emissies voldoet aan het Besluit luchtmissies afvalverbranding zijn wij van mening dat het feit dat de AVI in de stad Leeuwarden is gelegen geen reden is de gevraagde vergunning te weigeren.

5.1.2 bezwaren met betrekking tot de invloed van AVI Leeuwarden op het afvalstoffenbeleid en de toetsing aan het afvalstoffenplan.

Het betreft hier de bezwaren genoemd onder 6 t/m 36.

In de bezwaren die zijn gerangschikt onder deze paragraaf komt een aantal onderwerpen naar voren. Voor de overzichtelijkheid willen wij deze bezwaren per onderwerp behandelen.

De bezwaren genoemd onder 6 t/m 15, 17 t/m/ 19 en 23 hebben betrekking op preventie en hergebruik.

Zoals wij al hebben aangegeven is de hoofddoelstelling van het PAF het terugdringen van de stroom te verwerken afval door preventie en hergebruik. Er blijft echter altijd afval dat niet voor preventie dan wel hergebruik in aanmerking komt. Dit afval moet, wanneer het verbrandbaar is worden verbrand en anders worden gestort.

Het NAO heeft bij het opstellen van de prognoses rekening gehouden met een reductie van afval door preventie en hergebruik. Op basis van deze prognoses zijn wij tot het oordeel gekomen dat de AVI te Leeuwarden gedurende 8 jaar een interim-functie kan vervullen. In paragraaf 3.2.1.1 hebben wij al aangegeven dat het AOO in het TJP.A werkt met verschillende scenario's. Bij het bepalen van de benodigde verbrandingscapaciteit wordt wel degelijk rekening gehouden met preventie en hergebruik. Echter ook moet voorkomen worden dat te weinig verbrandingscapaciteit wordt gerealiseerd brandbaar afval moet worden gestort. Het beleid, zowel landelijk als provinciaal is erop gericht het storten van afval zo veel mogelijk te beperken vanwege het grote ruimtebeslag van stortplaatsen.

De bezwaren genoemd onder 16, 20, 21, 22, 24, 27, 30, 31, 34, 35 en 36 hebben betrekking op de Milieueffectrapportage.

Een MER is een hulpmiddel bij de besluitvorming. Een MER vervangt de besluitvorming dus niet. In een MER wordt dus niet bepaald of een activiteit doorgaat of op een bepaalde manier moet worden uitgevoerd.

Een MER heeft tot doel de milieubelangen naast andere belangen een volwaardige plaats in de besluitvorming te geven. Dit moet gebeuren door het zichtbaar maken van de gevolgen voor het milieu van een bepaalde activiteit en de alternatieven daarvoor.

Het OLAF heeft in de MER als alternatieve verwerkingsmethode genoemd het voorbehandelen van afval, waarbij de afgescheiden natte fractie kan worden gecomposteerd. Het vergisten van afval wordt hierbij niet genoemd.

Het vergisten van afval is in Nederland een verwerkingstechniek waarmee nog niet veel praktijkervaring is opgedaan.

Het AOO heeft in mei 1992 een achtergronddocument opgesteld over het vergisten van afval en de invloed daarvan op de benodigde verbrandingscapaciteit. Het betreft hier de structurele verbrandingscapaciteit.

Zoals wij reeds hebben aangegeven kan de AVI te Leeuwarden nooit een structureel karakter krijgen. De AVI in Leeuwarden kan alleen worden

heropend voor het verbranden van fries afval gedurende een interimperiode. Met de heropening kan worden voorkomen dat verbrandbaar afval moet worden gestort. De methode van vergisten van afval is naar onze mening niet een reële alternatieve verwerkingsmethode voor het tijdelijk verbranden van afval. De mogelijkheid van vergisten moet naar onze mening als alternatief worden meegenomen bij de bepaling van de benodigde structurele verbrandingscapaciteit in Nederland. De AVI Leeuwarden vervult slechts een functie gedurende een interimperiode.

De bezwaren genoemd onder 25 en 26 hebben betrekking op het niet voorscheiden van afval, bezwaar 26 gaat ook nog in de integrale aanpak.

In de MER is, naar onze mening terecht, aangegeven dat het mechanisch voorscheiden bij de AVI te Leeuwarden geen reëel alternatief is. Immers wanneer voorscheiding plaatsvindt wordt de calorische waarde van het overblijvende afval zo hoog dat het niet meer in deze installatie verwerkt kan worden.

Daarnaast kunnen vraagtekens worden gezet bij het nut van voorscheiding. Bij mechanische voorscheiding kan de natte fractie worden afgescheiden. Voor de goede orde moet hierbij worden opgemerkt dat de GFT fractie al aan de bron wordt afgescheiden.

De afgescheiden natte fractie zou vervolgens moeten worden gecomposteerd. De compost die daarbij ontstaat moet voldoen aan de kwaliteitseisen zoals die in het Besluit Overige Organische Meststoffen worden gesteld. Dit Besluit is per 1 januari 1993 in werking getreden. De ervaring heeft geleerd dat bij scheiding achteraf vrij veel verontreiniging achterblijft. Zeer waarschijnlijk zal de compost die ontstaat uit de afgescheiden natte fractie niet kunnen voldoen aan de genoemde kwaliteitseisen. Deze compost moet dan alsnog worden gestort. De voorscheiding en het composteren zijn dan overbodige handelingen geweest. Met de heropening van de AVI te Leeuwarden wordt juist beoogd het storten van afval te beperken.

Het niet toepassen van voorscheiding doorkruist niet het afvalbeleid. Het beleid is erop gericht afval zoveel mogelijk te voorkomen en te hergebruiken. In dit geval levert de voorscheiding niets op omdat de voorscheiding geen materiaal oplevert dat voor hergebruik in aanmerking komt. Het AOO betreft bij het bepalen van de structureel benodigde verwerkingscapaciteit randvoorwaarden als preventie en hergebruik, sturing reinigingsmogelijkheden, financiële prikkels en dergelijke.

De bezwaren genoemd onder 28, 29, 32 en 33 hebben betrekking op de toetsing aan het plan en aan beleid in het algemeen.

Op pagina 7 van het PAF wordt verbranden op een vrij strikte manier gekoppeld aan de opwekking van energie. Verderop in het plan wordt deze strikte regel evenwel sterk gerelativeerd. In paragraaf 1.5.3 wordt gesteld dat de bij verbranding vrijkomende energie zo mogelijk moet worden benut. Het plan stelt derhalve de opwekking van energie niet als voorwaarde voor heropening, zodat de afwezigheid daarvan geen grond voor weigering kan zijn.

In het rijksbeleid is geformuleerd dat preventie en hergebruik de eerste prioriteit hebben en dat vervolgens verbranden voor storten gaat. Bij het opstellen van een afvalstoffenplan dient de provincie het rijksbeleid in ieder geval op hoofdlijnen te volgen. Wanneer dit niet gebeurt, wordt de goedkeuring aan een plan onthouden. In het PAF is derhalve ook uitgegaan van de prioriteit van verbranden boven storten. Een afvalstoffenplan heeft een juridisch dwingend karakter. Dit betekent dat het uitgangspunt dat verbranden voor storten gaat niet alleen een beleidsuitgangspunt is maar ook een juridische norm waaraan de vergunningaanvraag dient te worden getoetst.

5.1.3. bezwaren betreffende de plaats van de AVI Leeuwarden in het afvalverbrandingsbeleid.

Het betreft hier de bezwaren genoemd onder 37 t/m 49.

In hoofdstuk 3 van deze beschikking hebben wij aangegeven dat de AVI te Leeuwarden gedurende een interimperiode een functie kan vervullen voor uitsluitend fries afval. Het is vanwege reeds afgesloten contracten niet mogelijk meteen na het openen van de installaties bij Wijster en in Twente

fries afval naar deze installaties af te voeren. Pas wanneer de benodigde contracten zijn uitgeruild en uiteraard alle structurele capaciteit is gerealiseerd kan de noordelijke regio zelfvoorzienend zijn. Naar onze mening kan de vergunning voor het heropenen van de AVI te Leeuwarden worden verleend tot 2003. In Hoofdstuk 3 van deze beschikking hebben wij uitgebreid gemotiveerd waarom dit naar onze mening mogelijk is. Korthedshalve willen wij naar dit hoofdstuk verwijzen

5.1.4. bezwaren met betrekking tot de kosten van afvalverbranding.
Het betreft hier de bezwaren genoemd onder 50 t/m 55.

Naar onze mening kan op basis van de overgelegde financiële gegevens worden beoordeeld of heropening van de AVI ook uit financieel oogpunt doelmatig is. Van de kosten van de heropening van de AVI is naar onze mening een reële inschatting gemaakt. Een en ander leidt tot een tarief dat vergelijkbaar is met de tarieven van andere verbrandingsinstallaties in den lande. In paragraaf 3.2.1.3 hebben wij aandacht besteed aan de financiële doelmatigheid.

5.1.5. bezwaren m.b.t. de prognoses t.a.v. hoeveelheden en samenstelling van te verbranden afval.
Het betreft de bezwaren genoemd onder 56 t/m 63

In paragraaf 3.2.1.2 van de beschikking hebben wij aandacht besteed aan de prognoses. Wij hebben onze mening o.a. gebaseerd op de prognoses van het NAG. Wij willen korthedshalve naar dit onderdeel van de beschikking verwijzen.

In het bezwaar genoemd onder 60 wordt naar voren gebracht dat bij de bepaling van de samenstelling en de stookwaarde van het verbrandbare afval verkeerde uitgangspunten zouden zijn gehanteerd. Wij willen hieromtrent het volgende opmerken. Het betreft in hoofdzaak een opmerking met betrekking tot het MER. Bij de opstelling van het MER is gebruik gemaakt van de op dat moment bestaande gegevens met betrekking tot de samenstelling van het Friese afval na afscheiding van de GFT-fractie. De aanname in het MER van een stookwaarde van 9 MJ/kg, op basis van deze gegevens komt ons niet onjuist voor. Er bestaan, met betrekking tot de invloed op de samenstelling en de stookwaarde van het te verbranden afval door de intensivering van preventie, hergebruik en scheiding aan de bron, nog veel onzekerheden. Op deze onzekerheden wordt, in hoofdstuk 11 van het MER (Leemten in kennis en informatie), nader ingegaan. In dat hoofdstuk van het MER wordt overigens onderkend dat verschillen in stookwaarde van het verbrandbaar afval gevolgen kunnen hebben voor de verbrandingscapaciteit.

5.1.6 Aan de richtlijn Verbranden (1989) gerelateerde bezwaren.
Het betreft hier de bezwaren die zijn genoemd onder 64 t/m 86

In de aanvraag voor een afvalstoffenwetvergunning is aangegeven (pagina 4) dat de installatie zal voldoen aan de emissiegrenswaarden van de Richtlijn Verbranden 1989. Zoals hiervoor bij de overwegingen met betrekking tot de normering reeds is aangegeven is inmiddels het Besluit luchtmissies afvalverbranding in het Staatsblad gepubliceerd. Dit besluit zal met ingang van 1 januari 1995 op de inrichting van toepassing worden. De grenswaarden in het Besluit luchtmissies afvalverbranding wijken in beginsel niet af van die in de Richtlijn Verbranden '89.

De verwachte en maximale emissies van de AVI Leeuwarden, na reiniging van de rookgassen, zijn weergegeven in tabel 3.8 van het MER (pagina 60).

Aangevoerd is onder andere dat niet onder alle omstandigheden wordt voldaan aan de grenswaarde van 50 mg/m³ voor CO.

Uit de samenvatting van het MER blijkt dat de in tabel 3.8 van het MER genoemde grenswaarde van 50 mg/m³, als uurgemiddelde incidenteel kan worden overschreden.

Om te bereiken dat een regelmatigere verbranding plaatsvindt, zullen de

ovens worden uitgerust met een stookautomaat. Hierdoor zullen piekuitstoten van CO van meer dan 50 mg/m³ tot een minimum worden beperkt; het optreden daarvan kan echter niet geheel worden uitgesloten, zonder dat ingrijpende veranderingen aan de vuurhaard plaatsvinden. Wij zijn van oordeel dat een dergelijke ingreep in dit geval niet kan worden gevergd. Het Besluit luchtemissies afvalverbranding maakt in dat geval een afwijking van de grenswaarde van 50 mg/m³ mogelijk. In het Besluit is, in bijlage B, aangegeven dat in elk geval vanaf 1 december 1996 een grenswaarde geldt van 100 mg/m³. Wij zijn echter van mening dat, in afwijking van het Besluit luchtemissies afvalverbranding, een grenswaarde van 100 mg/m³ reeds vanaf de hernieuwde ingebruikneming van de inrichting in acht moet worden genomen. Wij hebben deze afwijking in voorschrift 5.2.1 vastgelegd.

Verder is aangevoerd dat de grenswaarde voor NO_x niet te allen tijde wordt gehaald.

Uit het MER blijkt dat de rookgasreinigingsinstallatie zal worden voorzien van een deNO_x-systeem, waardoor een waarde van 70mg/m³ als grenswaarde haalbaar is.

Ons is niet gebleken dat deze grenswaarde niet kan worden gehaald. Waarop het desbetreffende bezwaar berust, is ons dan ook niet duidelijk. Overigens is in bijlage B bij het Besluit luchtemissies afvalverbranding aangegeven dat de waarde van 70mg/m³ voor bestaande inrichtingen geldt als een richtwaarde. Deze richtwaarde zal eerst op een nader, bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen tijdstip gaan gelden.

Met betrekking tot de emissie van stof geldt, ingevolge het Besluit luchtemissies afvalverbranding een grenswaarde van 50 mg/kg. Uit het MER blijkt dat deze grenswaarde slechts bij maximale emissies zal worden benaderd. De grenswaarde zal echter niet worden overschreden.

Met betrekking tot geurhinder wordt in het MER opgemerkt dat zowel de grenswaarde voor bestaande als die voor nieuwe situaties op afstanden groter dan 100 meter van de inrichting niet worden overschreden. Binnen deze afstand van de inrichting zijn geen geurgevoelige bestemmingen aanwezig. Wij hebben in voorschrift 4.2 ter voorkoming van stankhinder bepaald, dat de primaire en secundaire verbrandingslucht aan de slakkenbunker moet worden onttrokken.

Verder hebben wij in voorschrift 5.1.4 bepaald dat wij, indien daartoe aanleiding bestaat, een geuronderzoek kunnen verlangen.

De getroffen voorzieningen en de aan de vergunning verbonden voorschriften zijn onzes inziens toereikend om geurhinder in voldoende mate te beperken.

Door een aantal bezwaarmakers wordt aangevoerd dat een verblijftijd van de rookgassen van 2 seconden bij een minimale temperatuur van 850°C en een volumegehalte aan zuurstof van ten minste 6% niet onder alle omstandigheden wordt gehaald en dat in verband hiermee ten onrechte geen steunbranders worden aangebracht.

In het MER is aangegeven dat de gewenste vuurhaardtemperatuur van 850°C, door de hoge calorische waarde van de te verbranden afvalstoffen, ook tijdens deellastbedrijf zonder problemen wordt bereikt. Het verbrandingsproces zal met behulp van een nieuw te installeren procesbesturing (stookautomaat) zodanig worden geregeld dat een temperatuur van minimaal 850°C tijdens de verbranding van huishoudelijke en bedrijfsafvalstoffen gegarandeerd kan worden. De werking van de stookautomaat is beschreven op pagina 51 van het MER. De aanwezigheid van een dergelijke stookautomaat is door ons voorgeschreven in voorschrift 4.1 van de vergunning.

In de Nota van toelichting bij het Besluit luchtemissies afvalverbranding is aangegeven dat er, tijdens het opstarten en stilleggen van de installatie, zorg voor moet worden gedragen dat de minimale temperatuur zo snel mogelijk wordt bereikt, dan wel zo lang als nodig wordt gehandhaafd. Verbrandingsinstallaties moeten daartoe zijn voorzien van steunbranders. Van deze eis mag het bevoegd gezag afwijken, indien kan worden gegarandeerd dat zonder dergelijke branders gelijke of minder hoge emissies naar de lucht kunnen worden bereikt.

Tijdens het opstarten en stilleggen van de installatie is de temperatuur gedurende enige tijd lager dan 850°C. Teneinde schadelijke emissies tengevolge hiervan te voorkomen, moet worden voorkomen dat tijdens het op- en afstoken te verbranden huishoudelijke en bedrijfsafvalstoffen in de vuurhaard aanwezig zijn.

In het MER is vermeld dat de vuurhaard in relatief korte tijd op de gewenste temperatuur kan worden gebracht, door bij het op- en afstoken van de vuurhaard gebruik te maken van bijvoorbeeld hoog calorisch afvalhout, alvorens met de verbranding van huishoudelijke en bedrijfsafvalstoffen wordt begonnen.

Wij gaan er vanuit dat, door te toepassing van hoog calorisch, schoon afvalhout tijdens het opstoken en afstoken, kan worden bereikt dat per component van de rookgassen geen hogere waarden worden bereikt, dan overeenkomstig bijlage B bij het Besluit luchtmissies afvalverbranding is toegestaan. Het aanbrennen van ondersteuningsbranders achten wij, gelet hierop, niet noodzakelijk.

Wel moet er, onzes inziens, voor worden zorggedragen dat, bij het afstoken van de installatie, de temperatuur van de vuurhaard pas wordt verlaagd, zodra er geen huishoudelijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen, anders dan hoog calorisch afvalhout in de verbrandingsovens meer aanwezig zijn. In MER is vermeld dat het problematisch kan zijn om tijdens noodstops een geschikte partij afvalhout voorradig te hebben. Onzes inziens moet, om een te snelle afkoeling van de vuurhaard, zo lang daarin nog niet volledig uitgebrande afvalstoffen aanwezig zijn, te voorkomen, worden gewaarborgd dat ook tijdens noodstops een geschikte partij afvalhout voorradig is. Wij hebben in voorschrift 4.5 dan ook voorgeschreven dat een geschikte partij schoon afvalhout te allen tijde in de inrichting voorradig dient te worden gehouden.

Een verblijftijd van de rookgassen van minimaal 2 seconden in de vuurhaard wordt in het algemeen wenselijk geacht, in verband met de vernietiging van bij de verbranding van afvalstoffen geproduceerde dioxinen.

De Commissie voor de milieu-effectrapportage heeft er, in haar toetsingsadvies van april 1992, op gewezen dat de verblijftijd van de rookgassen moet worden gerekend vanaf 1 meter stroomafwaarts van de laatste verbrandingsluchtinspuiting. Deze wijze van berekening is ook genoemd in de Regeling meetmethoden luchtmissies afvalverbranding van 12 januari 1993 (Staatscourant 1993, 15). Hantering van dit uitgangspunt leidt volgens de Commissie tot een verblijftijd van 1,7 seconden bij een stookwaarde van 9 mJ/kg, of minder bij een grotere verbrandingscapaciteit door de verbranding van lager calorisch afval.

Uit een en ander blijkt dat een verblijftijd van de rookgassen van minimaal 2 seconden onder de door bezwaarmakers genoemde omstandigheden niet haalbaar is.

Om, bij de voorgenomen verbrandingscapaciteit, een verblijftijd van 2 seconden te kunnen realiseren, zouden de bestaande ovens ingrijpend moeten worden verbouwd, aangezien in dat geval een verlenging van de door de rookgassen af te leggen weg noodzakelijk is. Een dergelijke ingrijpende aanpassing van de ovens kan onzes inziens echter niet worden verlangd. Bij deze overwegingen speelt een rol dat de rookgasreinigingsinstallatie, blijkens de aanvraag en het MER zal worden voorzien van een nageschakeld doekfilter met een kalk-/HOK-mengsel, dat in staat is om een belangrijk deel van de dioxinen te verwijderen.

Wij zijn van mening dat een verblijftijd van 1,7 seconden niet mag worden onderschreden. Wij hebben deze eis in voorschrift 4.4 van de vergunning vastgelegd. Mede gelet op de door de Commissie voor de milieu-effectrapportage aan de orde gestelde relatie tussen deze verblijftijd en het calorisch gehalte van de te verbranden afvalstoffen, hebben wij in voorschrift 4.5 van de vergunning bepaald dat alleen afvalstoffen met een hoge calorische waarde mogen worden verbrand.

Op grond van de Richtlijn Verbranden '89 moet de inrichting op tenminste twee manieren goed bereikbaar zijn voor (zwaar) wegtransport. Deze eis is ingegeven door de wens een continue aanvoer van afvalstoffen te garanderen. Wij zijn van mening dat in dit geval, gelet op de bestaande infrastructuur ter plaatse, ook zonder dat is voorzien in een bereikbaarheid van de inrichting op twee manieren, een continue aanvoer van afvalstoffen in voldoende mate is gewaarborgd.

Op grond van de Richtlijn Verbranden '89 moet de capaciteit van de afvalbunker in beginsel groot genoeg zijn, om de gedurende een periode van twee weken aangevoerde afvalstoffen te kunnen opslaan, voor het geval dat één verbrandingseenheid gedurende twee weken buiten bedrijf is. Onder normale bedrijfsomstandigheden mag het afval niet langer dan één week in de bunker verblijven.

In het MER wordt, voor zover hier van belang, met betrekking tot de opslag van afvalstoffen opgemerkt dat de opslagcapaciteit van de afvalbunker ongeveer 1.500 ton zou moeten bedragen om, overeenkomstig de richtlijn, bij uitval van één verbrandingslijn, de afvalstoffen gedurende twee weken op te kunnen slaan. De bunker voldoet niet aan deze eis.

Bij langdurige uitval zal het afval, indien de maximale opslagcapaciteit is benut, worden afgevoerd naar een stortplaats. Wij zullen hiervoor, zo de omstandigheden daartoe aanleiding geven, toestemming verlenen. Wij zijn, gelet hierop, van oordeel dat de capaciteit van de bestaande stortbunker toereikend is.

Op grond van de Richtlijn Verbranden '89 moet het aantal hijskranen minimaal twee bedragen. In ieder geval moet een van de kranen zijn uitgevoerd met een niet-hydraulische grijperbediening. Verder moeten de hijskranen wegend (geijkt) zijn uitgevoerd en zijn voorzien van registratie-apparatuur.

Uit het MER en de aanvraag voor een vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet blijkt dat in de inrichting één vuilgrijperkraan aanwezig is. Het installeren van een tweede kraan in de afvalbunker is in het MER als één van de uitvoeringsalternatieven beschreven (pagina 83).

Het aanbrengen van twee kranen zou kunnen overwogen uit het oogpunt van waarborging van de continuïteit van de afvalverwerking. Een van de kranen zou niet hydraulisch moeten worden uitgevoerd, om ook tijdens een bunkerbrand dienst te kunnen doen.

Ervaringen uit de praktijk hebben geleerd dat defecten aan de kraan altijd op korte termijn kunnen worden verholpen. Wij achten het aanbrengen van een tweede kraan dan ook niet nodig om de continuïteit van de afvalverwerking te waarborgen.

De aanwezige kraan is niet-hydraulisch uitgevoerd. Hierdoor is deze kraan ook tijdens een bunkerbrand inzetbaar.

Door het wegend uitvoeren van kranen kan geregistreerd worden hoeveel afvalstoffen per tijdseenheid worden verbrand. In voorschrift 3.11 is voorgeschreven dat bunkerkransen wegend moeten zijn uitgevoerd. In de voorschriften 3.13 en 3.14 is de registratie van in de vultrechters gestorte afvalstoffen voorgeschreven. Aldus wordt aan de doelstellingen van de Richtlijn Verbranden '89 met betrekking tot de registratie van de verbrande hoeveelheid afvalstoffen voldaan.

In de Richtlijn Verbranden '89 is verder voorgeschreven dat grof afval, vóór toevoer aan de oven, moet worden verkleind. In de bunker aanwezig afval moet regelmatig worden gehomogeniseerd.

In het MER is aangegeven dat het afval, tussen het vullen van de vultrechters door, voortdurend met de polieprijper wordt gemengd (pagina 33). Het mengen en homogeniseren van afvalstoffen is in voorschrift 3.10 voorgeschreven. Wij zijn, mede in aanmerking genomen dat slechts een zeer gering deel van de te verbranden afvalstoffen uit grof huisvuil bestaat, van mening dat het mengen en homogeniseren van de afvalstoffen in dit geval een voldoende garantie voor een goede verbranding bieden.

In de Richtlijn Verbranden '89 is aangegeven dat het landelijke afvalstoffenbeleid erop is gericht om de verbranding van afvalstoffen te laten plaatsvinden in grootschalige verbrandingsinstallaties met een optimale benutting van de vrijkomende energie en voorzien van volledige rookgasreinigingssystemen.

In dit geval is geen sprake van een optimale benutting van de vrijkomende energie. Wij zijn echter van mening dat een dergelijke energie-terugwinning in dit geval, uit het oogpunt van een doelmatige verwijdering van afvalstoffen, niet kan worden verlangd. Juist door het verlangen van voorzieningen voor de terugwinning van energie zou de verbranding van afvalstoffen in de AVI ondoelmatig worden. Dit zou namelijk met zo

ingrijpende voorzieningen van de bestaande installatie gepaard gaan, dat het financiële voordeel van de terugwinning van energie niet opweegt tegen de extra kosten.

5.1.7 Bezwaren met betrekking tot reststoffen.

Het betreft de bezwaren genoemd onder 87 t/m 101

Deze bezwaren hebben geen betrekking op de verbranding van afvalstoffen als zodanig, doch betreffen hoofdzakelijk aspecten, waaronder milieuhygiënische, van activiteiten met bij de verbranding vrijkomende reststoffen op andere lokaties. Desondanks willen wij met betrekking tot deze aspecten enkele opmerkingen maken.

Met betrekking tot het gebruik van AVI-reststoffen overwegen wij het volgende.

In zijn standpuntnotitie van 23 juni 1992 en de nota van verbetering van die brief van 19 augustus 1992 aan de Tweede Kamer (Tweede Kamer, vergaderjaar 1991-1992, 22 683, nrs. 1 en 3) heeft de Minister van VROM mede namens de Minister van Verkeer en Waterstaat te kennen gegeven het Bouwstoffenbesluit niet in de in de Staatscourant gepubliceerde vorm zal worden ingevoerd.

Het beleid is erop gericht dat in de nabije toekomst, voor de toepassing van diverse bouwstoffen (waaronder AVI-reststoffen) als bouwstoffen, kwaliteitsverklaringen kunnen worden afgegeven, gebaseerd op milieuhygiënische criteria. Na de totstandkoming van dergelijke kwaliteitsverklaringen zullen de, in het Bouwstoffenbesluit te formuleren IBC-voorschriften voor die toepassingen gaan gelden. Voor AVI-slakken zal een aparte categorie in het Bouwstoffenbesluit worden opgenomen, voor zover deze, vanwege de uitloging, niet kunnen voldoen aan de eisen ten aanzien van categorie-2-bouwstoffen. Voor de IBC-voorwaarden waaronder deze bouwstoffen toepasbaar zullen zijn, zal worden aangesloten bij de voorwaarden in het Stortbesluit bodembescherming.

De verwachting is dan ook dat in de nabije toekomst de mogelijkheid van toepassing van AVI-reststoffen als bouwstof, zij het onder bepaalde voorwaarden, gehandhaafd blijft. Dit gebruik kan, als zodanig, overigens niet in het kader van de beoordeling van de hier aan de orde zijnde vergunning worden beoordeeld.

Met betrekking tot de reiniging van reststoffen, alvorens zij als bouwstof worden gebruikt, merken wij op dat aan de vergunning een voorschrift is verbonden (voorschrift 6.1.3) waarin is bepaald dat nadere eisen kunnen worden gesteld met betrekking tot het in de inrichting bewerken van afvalstoffen, ten einde het hergebruik en de nuttige toepassing daarvan te bevorderen. Dit voorschrift maakt de reiniging van reststoffen, voordat zij als bouwstof worden ingezet, mogelijk.

Overigens wordt ook in paragraaf 4.3.9 en bijlage 3.5 van het MER aandacht besteed aan de mogelijkheden voor het bewerken van slakken.

Met betrekking tot de verbranding van HOK in de verbrandingsoven merken wij op dat dit, blijkens het MER en de aanvraag voor een vergunning ingevolge de afvalstoffenwet niet zal geschieden. De HOK zal in big bags worden opgeslagen, waarna het naar een stortplaats zal worden afgevoerd.

5.1 8 bezwaren met betrekking tot emissies

Het betreft hier de bezwaren genoemd onder 102 t/m 172

Bij het opsommen van deze bezwaren hebben wij de volgende indeling gehanteerd:

- * algemeen
- * vorming van en emissie van schadelijke stoffen naar de lucht
- * gevolgen van schadelijke emissies naar de lucht
- * emissies van schadelijke stoffen naar het water
- * gevolgen van emissies van schadelijke stoffen naar het water
- * de emissies van schadelijke stoffen naar de bodem
- * geluidsaspecten
- * transport

* calamiteiten en bijzondere omstandigheden

Wij willen deze indelingen bij de reactie op de bezwaren ook hanteren waarbij echter wel een aantal onderdelen bijeen worden gevoegd. Op de bezwaren genoemd onder emissies van schadelijke stoffen naar het water en de gevolgen van emissies van schadelijke stoffen naar het water zullen wij in deze beschikking niet ingaan. Het betreft aspecten die in het kader van de beoordeling van de aanvraag om vergunning ingevolge de WVO aan de orde dienen te komen.

algemeen en calamiteiten en bijzondere omstandigheden (102, 103 en 168 t/m 172)

In het MER zijn, op de pagina's 67 en 68, de potentiële externe risico's van het in werking hebben van de inrichting aangegeven. Genoemd zijn de lekkage van een tank voor de opslag van ammonia, brand in de afvalbunker en explosies. Op de pagina's 133 tot en met 135 is een nadere invulling van deze risico's gegeven.

Met betrekking tot de lekkage van een tank voor ammonia is aangegeven dat, bij lekkage van een dergelijke tank - waarin de vloeistof onder nagenoeg atmosferische druk is opgeslagen - de vloeistof wordt opgevangen in een opvangbak. Door verdamping van deze vloeistof kan een toxische wolk ontstaan. In het MER zijn de maximale gevolgen van een dergelijke wolk berekend. Uit deze berekening blijkt dat alleen onder de meest ongunstige condities op relatief geringe afstand van de inrichting een overschrijding van het IDLH (immediately dangerous to life or health)-niveau plaatsvindt. Het risico van het ontstaan van een dergelijke wolk voor de omgeving achten wij, mede in aanmerking genomen de situering van de inrichting niet van dien aard, dat het gebruik van ammonia voor de verwijdering van stikstof-oxiden uit de rookgassen niet zou kunnen worden toegestaan.

Met betrekking tot de risico's van een brand in de afvalbunker is een soortgelijke berekening gemaakt. Uit deze berekening kan worden afgeleid dat bij een dergelijke brand de IDLH-waarden buiten het terrein van de inrichting waarschijnlijk niet zullen worden overschreden.

Explosieve stoffen zullen op het terrein van de inrichting nauwelijks - en dan nog in kleine hoeveelheden - aanwezig zijn. Voor effecten buiten het terrein van de inrichting behoeft dan ook niet te worden gevreesd.

vorming van en emissie van schadelijke stoffen naar de lucht (106 t/m 118)

Bij de verbranding van afvalstoffen moet rekening worden gehouden met de in het Besluit luchtmissies afvalverbranding opgenomen emissiegrenswaarden. Van een aantal grenswaarden mag worden afgeweken.

Er mag van worden uitgegaan dat het Besluit luchtmissies afvalverbranding tot stand is gekomen na een gedegen afweging van de aan de verbranding van afvalstoffen verbonden gevaren voor het milieu. Ook de toegestane afwijkingen van de in het besluit vervatte normen zullen op een dergelijk afweging zijn gebaseerd. Bij inachtneming van het besluit behoeft derhalve voor onaanvaardbare nadelige effecten dan ook niet te worden gevreesd. Verwezen wordt verder naar de behandeling van de bezwaren met betrekking tot de toepassing van de emissie-eisen van de Richtlijn Verbranden '89.

Meting en registratie van verontreinigingen die in de lucht zullen worden geëmitteerd zal moeten geschieden overeenkomstig het gestelde bij het Besluit luchtmissies afvalverbranding en de Regeling meetmethoden luchtmissies afvalverbranding (Staatscourant 1993, 15). Verdergaande meting en registratie van verontreinigingen is uit het oogpunt van de bescherming van het milieu niet noodzakelijk.

De bezwaren houden verder onder andere in dat de emissies van de verbranding van afvalstoffen slechts op enkele stoffen worden gecontroleerd.

Wij merken hieromtrent op dat controle plaatsvindt op die stoffen die naar de huidige inzichten grote risico's voor de volksgezondheid of het milieu inhouden. Tot het voorschrijven van controles op de emissie van uit het oogpunt van de bescherming van de volksgezondheid of het milieu minder bezwaarlijke verontreinigingen, bestaat geen noodzaak.

Er zijn verder opmerkingen gemaakt omtrent het voldoen van de inrichting

aan de ecologische richtlijn.

Deze richtlijn heeft betrekking op de emissie van ammoniak van veehouderijen. Zij kan niet van toepassing worden verklaard op inrichtingen als de aan de orde zijnde.

Met betrekking tot het gebruik van ammoniak merken wij op dat dit in de vorm van een waterige oplossing (ammonia) wordt ingezet bij de verwijdering van stikstofoxiden uit de rookgassen. Bij een juiste dosering van ammonia wordt deze stof nagenoeg geheel omgezet in stikstof en water. In het MER is op pagina 42 aangegeven dat ten hoogste 5 mg ammonia per Nm³ met de rookgassen wordt uitgeworpen. Deze emissie betekent een uurvracht van 0,26 kg per uur. Voor onaanvaardbare gevolgen van deze uitworp behoeft onzes inziens niet te worden gevreesd.

Op de redenen van het niet terugwinnen van energie zijn wij reeds ingegaan. Van een onjuiste hantering van het model voor verspreidingsberekeningen en het onjuiste berekeningen is ons niets gebleken. Wij zijn dan ook van mening dat het MER een betrouwbaar beeld van de luchtmissies van de afvalverbranding geeft.

gevolgen van de emissie van schadelijke stoffen naar de lucht en naar de bodem (104, 119 t/m 147 en 162)

Zoals wij hiervoor reeds hebben opgemerkt, zal de AVI Leeuwarden aan de in het Besluit luchtmissies afvalverbranding opgenomen grenswaarden, dan wel aan de, met toepassing van de in dat besluit gegeven mogelijkheid tot afwijking, gestelde eisen voldoen. Het besluit is opgesteld om de risico's voor mens en milieu door de emissie van schadelijke stoffen ten gevolge van de verbranding van afvalstoffen tot een aanvaardbaar en zo mogelijk verwaarloosbaar niveau te reduceren. Bij de opstelling van het besluit is reeds vergaand met de mogelijk schadelijke gevolgen van de verbranding van afvalstoffen. Het besluit bevat zeer strenge normen, bij hantering waarvan voor onaanvaardbare schade aan het milieu en gezondheidsschade niet behoeft te worden gevreesd.

Ons zijn geen activiteiten in de omgeving bekend, waarvan de emissies tezamen met de emissies van de AVI Leeuwarden tot onaanvaardbare gevolgen voor het milieu zouden leiden.

Anders dan bezwaarmakers zijn wij overigens van mening dat het MER een voldoende betrouwbaar beeld geeft van de van de luchtmissies van de inrichting en van de daarvan mogelijkerwijs te ondervinden schade.

Van het gebruik van onjuiste gegevens bij de berekening van de emissies en de gevolgen daarvan is ons niets gebleken.

geluid (163)

Rondom het industrieterrein is, in het kader van de Wet geluidhinder, een geluidzone vastgesteld. In het akoestisch onderzoek dat de basis vormde voor de zonevaststelling is rekening gehouden met geluidruimte voor de AVI. De bijdrage die volgens het zoneringsonderzoek door de AVI in een drietal in de omgeving gelegen punten mag worden veroorzaakt, is het uitgangspunt voor de normstelling. Het is dan ook niet juist om te veronderstellen dat tengevolge van een nieuwe bedrijvigheid of uitbreiding niet meer dan 45 dB(A) ter plaatse van woningen mag worden veroorzaakt.

transport 164 t/m 167

Voor zover deze bezwaren betrekking hebben op het transport van (afval-) stoffen tengevolge van de verbranding van afvalstoffen, merken wij op dat het geen aspect betreft dat in het kader van de verlening van de afvalstoffenvergunning aan de orde behoeft te komen. Met betrekking tot de uitrustings-eisen van voertuigen en overige aspecten van het transport zijn andere regelingen dan de Afvalstoffenwet van toepassing. In dit kader worden deze bezwaren dan ook niet verder behandeld.

5.1.9 bezwaren met betrekking tot de bedrijfsvoering en de technische uitvoering van de installatie.

Het betreft de bezwaren genoemd onder 173 t/m/ 180.

Met betrekking tot de bezwaren betreffende de controle op het aangevoerde

afval merken wij op dat in de voorschriften een dergelijke controle is voorgeschreven. In de voorschriften is onder andere verlangd dat vergunninghouder een organisatorisch toezichtsplan opstelt dat, alvorens de inrichting in gebruik wordt genomen, aan ons ter goedkeuring moet worden overgelegd. Dit plan moet zijn gericht op het waarborgen van een continu toezicht op de aard en samenstelling van de aangeboden afvalstoffen. Verder is bepaald dat van alle partijen afval een groot aantal gegevens moet worden geregistreerd. Verder moet al het gestorte in de bunker gestorte afval visueel worden gecontroleerd. Als er twijfel bestaat over de samenstelling van het afval, moet dit afval op het stortbordes worden gestort voor een uitgebreide visuele controle. Gelet hierop kunnen wij de opvatting dat van een doelmatige controle op het aangevoerde afval geen sprake zal zijn niet delen.

Met betrekking tot de door de initiatiefnemer gekozen technologie merken wij het volgende op.

Ook al zou technologie worden toegepast die uit milieuhygiënisch oogpunt tweede keus is, dan wel geen bewezen techniek vormt, dan nog is de initiatiefnemer gebonden aan de ingevolge het Besluit luchtmissies afvalverbranding geldende of de, in afwijking daarvan in deze vergunning gestelde grenswaarden. De gevolgen van het niet voldoen aan deze emissie-eisen zijn geheel voor risico van vergunninghouder. De keuze voor de door de initiatiefnemer gekozen technologie achten wij overigens voldoende onderbouwd.

5.1.10 overige bezwaren en opmerkingen

Het betreft de bezwaren genoemd onder 181 t/m 205

In de bezwaren 181, 182 wordt erop aangedrongen te verlangen dat het milieuzorgsysteem gereed is, voordat de AVI in gebruik wordt genomen.

In paragraaf 18.2 van de voorschriften wordt voorgeschreven dat de vergunninghouder zorg dient te dragen voor een operationeel bedrijfsintern milieuzorgsysteem. Een van de onderdelen van een dergelijk milieuzorgsysteem is een bedrijfsmilieuplan dat jaarlijks dient te worden opgesteld. Ingevolge voorschrift 18.2.5 is verlangd dat het eerste bedrijfsmilieuplan voorafgaand aan de inwerkingstelling van de installatie dient te worden opgesteld.

Naar onze mening wordt door de gestelde voorschriften in voldoende mate aan de bezwaren tegemoet gekomen.

Er wordt in bezwaar 183 op aangedrongen om de vergunning voor maximaal tien jaar te verlenen.

In artikel 41, tweede lid van de Afvalstoffenwet, zoals dat artikel voor de inwerkingtreding van de Wet milieubeheer luidde, was bepaald dat de vergunning voor een maximale termijn van tien jaar kon worden verleend. In dit geval wordt de vergunning voor een termijn van acht jaar verleend. Aan het bezwaar is hiermee tegemoet gekomen.

In bezwaar 184 wordt aangevoerd dat de bestaande belasting van het milieu, met name de bestaande bodemverontreiniging, moet zijn opgeheven, alvorens de inrichting in gebruik wordt genomen.

De sanering van bestaande bodemverontreinigingen dient plaats te vinden in het kader van de Interimwet bodemsanering, de vrijwillige sanering conform het rapport van de Commissie Oele en, in de nabije toekomst, in het kader van de Wet bodembescherming. Het al dan niet uitvoeren van een bodemsanering houdt geen direct verband met de activiteit waarvoor vergunning is gevraagd en mag derhalve niet van invloed zijn op de beslissing omtrent die aanvraag.

In de aan de vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet verbonden voorschriften zijn, in paragraaf 14 en op diverse andere plaatsen, onder andere bodembeschermende voorzieningen verlangd. Tevens is een voorschrift opgenomen, waarin maatregelen zijn voorgeschreven voor het geval dat, anders dan ten gevolge van een ongewoon voorval, desondanks toch verontreinigende stoffen in de bodem zijn geraakt, of dreigen te geraken. Wij achten de aan de vergunning verbonden voorschriften, uit het oogpunt van het voorkomen of beperken van het risico voor bodemverontreiniging, toereikend.

In het MER is overigens aangegeven (paragraaf 7.2) dat de aanwezige bodemverontreiniging, in het kader van de bouw van de rookgasreinigingsinstallatie, deels zal worden gesaneerd. Verder is aangegeven dat de sanering van de bodemverontreiniging buiten de bouwlocatie en de sanering van het licht tot matig verontreinigde grondwater ter plaatse van de rookgasreinigingsinstallatie zonder bezwaar in een later stadium kan worden uitgevoerd.

In bezwaar 185 wordt gesteld dat in het MER geen aandacht is besteed aan de milieu-effecten van de ontmanteling van de installatie.

Deze opmerking is niet geheel juist. In paragraaf 3.16 van het MER is een opsomming gegeven van de mogelijke effecten bij de sloop van de AVI. De effecten zijn echter niet nader gekwantificeerd. Wij zijn van mening dat een dergelijke kwantificering op dit moment ook niet goed mogelijk is. Wij achten de weergave in het MER, gelet op de richtlijnen, toereikend.

In de bezwaren genoemd onder 186 en 187 wordt naar voren gebracht dat de gevolgen van de verbranding van afvalstoffen in de AVI ten onrechte worden betrokken op de slechte milieukwaliteit van het verleden.

In bezwaar 199 wordt gesteld dat de vergelijking van de voorgenomen activiteit met de autonome ontwikkeling niet realistisch is.

En in bezwaar 201 wordt opgemerkt dat het nulalternatief het beste model blijkt te zijn.

In het kader van het MER dienen de gevolgen van de voorgenomen activiteit afgezet te worden tegen de ontwikkeling van de kwaliteit van het milieu in het geval dat noch de voorgenomen activiteit, noch een van de alternatieven wordt uitgevoerd. Deze ontwikkeling kan alleen worden beoordeeld aan de hand van de beschrijving van de bestaande toestand van het milieu. Het is onmiskenbaar dat een slechte kwaliteit van het milieu doorwerkt in de beschrijving van die situatie. Het niet realiseren van de AVI betekent overigens niet per definitie dat een verbetering van het milieu plaatsvindt. De ontwikkeling van de toestand van het milieu kan namelijk negatief worden beïnvloed door ontwikkelingen in de omgeving, zoals de vestiging van nieuwe industrieën. Voor zover sprake is van positieve ontwikkelingen dienen deze ook in de beschrijving van de autonome ontwikkeling te worden meegenomen, hetgeen in paragraaf 6.6 van het MER ook is geschied.

Door de gevolgen van de voorgenomen activiteit te vergelijken met de ontwikkelingen van het milieu in de omgeving, wordt een goed beeld verkregen van de positieve en negatieve effecten van de realisering van de AVI op de toestand van het milieu. Dat vergelijking van de voorgenomen activiteit met de autonome ontwikkeling geen reëel beeld geeft, kunnen wij dan ook niet onderschrijven.

Dat het nulalternatief het beste model blijkt te zijn, betekent niet automatisch dat de aangevraagde activiteit niet kan worden toegestaan.

De bezwaren 188 tot en met 198 hebben niet direct betrekking op de milieuhygiënische aanvaardbaarheid of de doelmatigheid van de aangevraagde activiteit. Het betreft aspecten als waardevermindering van onroerend goed, sociale gevolgen voor de wijk Camminghaburen, schadevergoeding, aspecten van ruimtelijke ordening, vrees voor het niet-naleven van aan de vergunning verbonden voorschriften en een aantal bezwaren waarvan ons de relatie met de voorgenomen activiteit ontgaat. Deze bezwaren betreffen aspecten die, om uiteenlopende redenen, het kader van de beoordeling van de aanvragen voor vergunningen te buiten gaan. Zij zullen hier dan ook verder buiten beschouwing blijven.

In het bezwaar genoemd onder 200 wordt gesteld dat het MER te veel leemten in kennis en informatie bevat, zodat een slagvaardige besluitvorming onmogelijk is.

De leemten in kennis en informatie zijn, in hoofdstuk 11 van het MER, duidelijk weergegeven. Het MER biedt onzes inziens voldoende informatie om de aanvragen voor vergunningen te kunnen beoordelen. Niet wordt overigens aangegeven, op welk terrein noodzakelijke informatie wordt gemist.

In bezwaar 202 wordt gesteld dat in de aan de vergunningen voor de AVI te verbinden voorschriften een schaderegeling zou moeten worden opgenomen voor schade aan het agrarisch produktiemilieu. De uitstoot en de eventuele

effecten op het agrarisch produktiemilieu moeten worden gecontroleerd aan de hand van een meetprogramma.

Bij de verbranding van afvalstoffen moet rekening worden gehouden met de in het Besluit luchtemissies afvalverbranding opgenomen emissiegrenswaarden. Er mag van worden uitgegaan dat het Besluit tot stand is gekomen na een gedegen afweging van de aan de verbranding van afvalstoffen verbonden gevaren voor het milieu. Bij inachtneming van het Besluit behoeft derhalve voor onaanvaardbare nadelige effecten dan ook niet te worden gevreesd.

Meting en registratie van verontreinigingen die in de lucht zullen worden geëmitteerd zal moeten geschieden overeenkomstig het gestelde bij het Besluit luchtemissies afvalverbranding en de Regeling meetmethoden luchtemissies afvalverbranding. Verdergaande meting en registratie is naar onze mening niet noodzakelijk.

In de vergunning zullen wij geen schaderegeling opnemen. Mogelijk te veroorzaken materiële schade is geen belang dat de Afvalstoffenwet beoogt te beschermen.

In bezwaar 203 wordt naar voren gebracht dat heropening van de AVI afbreuk zou doen aan de investeringen in het, in de nabijheid te vestigen, otterstation met EG- en rijks gelden en aan de door het otterstation uit te dragen milieuboodschap.

Met betrekking tot dit bezwaar moet worden opgemerkt dat hierbij alleen de luchtemissies van de AVI van belang kunnen zijn.

In het MER is aangegeven dat een kwantificering van de effecten op het biotisch milieu meestal niet mogelijk is. Kennis over dosis-effectrelaties is, voor zover het gaat om lage immissieconcentraties onvoldoende voorhanden. Een indicatie voor de mogelijke effecten wordt gevormd door de relatieve bijdrage die door de activiteiten in de inrichting wordt geleverd aan de bestaande achtergrondconcentraties.

In dit geval is sprake van een relatief geringe bijdrage van de AVI aan de concentraties op leefniveau. Het depositiemaximum bevindt zich op 3,4 kilometer ten noord-oosten van de AVI. In aanmerking genomen dat het otterstation op veel grotere afstand is gelegen, is niet te verwachten dat de heropening van de AVI voor de doelstellingen van het otterstation (de herintroductie van de otter in Nederland) onaanvaardbare gevolgen heeft.

Volgens bezwaar 204 wordt in het MER ten onrechte niet ingegaan op de psychische gevolgen van de heropening van de AVI.

Wij sluiten niet uit dat heropening van de AVI gevoelens van onbehagen en andere psychische effecten kan oproepen. Wij zijn echter van mening dat het hier geen effecten betreft waarop met het begrip milieu-effecten wordt bedoeld. Het gaat bij de beoordeling van milieu-effecten om fysiek aantoonbare effecten.

In bezwaar 205 wordt gesteld dat de vergelijking van de voorgenomen activiteit en de alternatieven gebreken vertoont.

Wij zijn van mening dat de vergelijking van de voorgenomen activiteit en de alternatieven aan de hand van de tabellen 9.1 en 9.2, in combinatie met de tekst van het MER goed mogelijk is. Wij hebben niet de indruk dat de vergelijking tussen de voorgenomen activiteit en het nulalternatief op onjuiste wijze heeft plaatsgevonden. De gedeeltelijke sanering van de bodem in het kader van de realisering van de voorgenomen activiteit is ingegeven door de omstandigheid dat de bestaande verontreiniging, door het bouwen van de rookgasreinigingsinstallatie, onbereikbaar zou worden. In het geval van het nulalternatief is hiervan geen sprake.

5.2 Adviezen

Hetgeen door de adviseurs naar voren is gebracht komt op een aantal punten overeen met hetgeen in de bezwaren ook naar voren is gebracht. Waar mogelijk zullen wij verwijzen naar hetgeen wij naar aanleiding van de bezwaren al hebben opgemerkt.

5.2.1 mondelinge vragen en opmerkingen van de wettelijke adviseurs.
Het betreft opmerkingen en vragen genoemd onder 206 t/m 212

In de opmerking onder 206 wordt naar voren gebracht dat aan de vergunning een schadevergoedingsregeling moet worden verbonden. Wij verwijzen hier naar hetgeen wij naar aanleiding van bezwaar 204 reeds hebben opgemerkt.

Onder 207 t/m 211 wordt door de Arbeidsinspectie een aantal technische vragen gesteld.

De handling van actief kool op een voor werknemers veilige wijze is geen aangelegenheid die in het kader van de beoordeling van deze vergunningaanvraag aan de orde behoort te komen. Het spreekt voor zich dat de exploitant van de inrichting ook moet voldoen aan de krachtens andere wetten gestelde regels.

Uit de aanvraag voor een vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet blijkt dat de varianten procestechnisch niet verschillen. In beide varianten zal dus sprake zijn van een zelfde wijze van aanvoer van koelwater.

De werking van de warmtewisselaar wordt beschreven in paragraaf 3.5 van het MER en in paragraaf 4.4 van de aanvraag voor een afvalstoffenwetvergunning. Het risico van verstopping van de warmtewisselaar is verwaarloosbaar. Allereerst omdat zowel de af te koelen als de op te warmen rookgassen vóór koeling worden ontdaan van stof. Bovendien is de warmtewisselaar van een specifiek ontwerp waarvan de bedrijfszekerheid in de praktijk is bewezen. Er komt geen by-pass-systeem van het E-filter naar de schoorsteen.

In de reactie onder 212 stelt het Rijksinstituut voor integraal zoetwaterbeheer en afvalwaterbehandeling de vraag waar eventueel bluswater naartoe gaat.

Op pagina 68 van het MER is aangegeven dat brandbluswater via de verharde terreingedeelten zal aflopen naar de riolering of in de stortbunker terecht zal komen.

5.2.2 schriftelijke vragen en opmerkingen van de wettelijke adviseurs.

Onder 213 wordt een vraag gesteld omtrent het gebruik van ammoniak en het voldoen aan de ecologische richtlijn. Wij willen hiervoor verwijzen naar hetgeen wij in paragraaf 5.1.8 bij het onderdeel vorming van en emissies van schadelijke stoffen naar de lucht hebben opgemerkt.

Hetgeen onder 214 t/m/ 217 is opgemerkt heeft allemaal betrekking op de doelmatigheid van de heropening van de AVI te Leeuwarden. Wij willen hiervoor verwijzen naar paragraaf 3.2.1.

De opmerkingen genoemd onder 218 t/m 220 hebben alle betrekking op het voldoen van de AVI Leeuwarden aan de Richtlijn verbranden 1989. In paragraaf 5.1.6 zijn wij hierop uitgebreid ingegaan.

Onder 221 t/m 229 worden door de gemeente Leeuwarden een aantal opmerkingen naar voren gebracht die betrekking hebben op het geluid.

Op het moment van het indienen van hun reactie, beschikten burgemeester en wethouders van Leeuwarden niet over de rapportage: Akoestisch onderzoek t.b.v. een afvalstoffenwetvergunningaanvraag van de AVI (Tebodin, mei 1992). Dat akoestisch onderzoek geeft inzicht in de te verwachten situatie. Overdrachtberekeningen maken deel uit van het onderzoek.

Met betrekking tot de door burgemeester en wethouders van Leeuwarden gemaakte opmerking dat de aangegeven situatie ongunstiger is ten opzichte van het saneringsonderzoek voor Leeuwarden Oost, merken wij op dat deze opmerking juist is. Zoals wij naar aanleiding van het bezwaar genoemd onder 163 al hebben opgemerkt is in het akoestisch onderzoek dat de basis heeft gevormd voor de zonevaststelling wel rekening gehouden met geluidruimte voor de AVI. Uitgangspunt is dan ook dat de vastgestelde zone niet mag worden overschreden. In voorschrift 15.1.5 hebben wij opgenomen dat binnen een periode van zes maanden na het in bedrijf stellen van de AVI een akoestisch onderzoek moet worden overgelegd waaruit blijkt dat aan de geluidvoorschriften kan worden voldaan. In een brief d.d. 13 augustus 1992 geeft het OLAF aan dat wanneer mocht blijken dat het in werking hebben van de AVI Leeuwarden tot een overschrijding van de geluidzoning zou resulteren dat zij zich dan op eventuele consequenties zou moeten beraden.

Tevens geeft het OLAF aan het treffen van geluidbeperkende maatregelen geen effect zal hebben voor het verbrandingstarief omdat hiervoor voldoende financiële middelen beschikbaar zijn. Wij gaan er dan ook vanuit dat wanneer uit het akoestisch onderzoek mocht blijken dat niet aan de gestelde geluidvoorwaarde kan worden voldaan geluidbeperkende maatregelen zullen worden getroffen.

Wat de aan- en afvoer van verkeer op de ontsluitingswegen betreft, daaraan is in de genoemde rapportage voldoende aandacht geschonken. In het akoestisch onderzoek wordt geen melding gemaakt van bijzondere bedrijfssituaties.

Rondom het industrieterrein is zoals aangegeven een geluidzone vastgesteld. De bijdrage die volgens het zoneringsonderzoek door de AVI in een drietal in de omgeving gelegen punten mag worden veroorzaakt, is het uitgangspunt voor de normstelling. Het is dan ook niet juist om te veronderstellen dat tengevolge van een nieuwe bedrijvigheid of uitbreiding niet meer dan 45 dB(A) ter plaatse van woningen mag worden veroorzaakt.

Volgens het akoestisch onderzoek vindt er buiten de dagperiode geen verkeer op het terrein van de inrichting plaats.

In het rekenmodel van het akoestisch onderzoek is een aantal gebieden aangegeven die als akoestisch hard worden beschouwd. Eventueel reflecterende en absorberend objecten zijn niet gemodelleerd. Er is vooralsnog geen reden om aan te nemen dat de optredende niveaus ten gevolge van reflecties hoger zullen zijn dan nu berekend is. Voorts kan worden opgemerkt dat de aanvrager verantwoordelijk is voor het akoestisch onderzoek en de hierbij gehanteerde gegevens. Bij de normering wordt uitgegaan van geluidniveaus in de omgeving. Het computermodel speelt een ondergeschikte rol.

In het akoestisch onderzoek van mei 1992 zijn het storten van schroot in vrachtwagens en het storten van slakken en schroot op het terrein, inclusief het transport als bronnen meegenomen.

De schermen waarop werd gedoeld, maken deel uit van de nieuwbouw. De opmerking van burgemeester en wethouders van Leeuwarden dat bij de gepresenteerde rekenresultaten geen rekening is gehouden met eventuele reflecties tegen achtergelegen gevels is correct.

Volgens burgemeester en wethouders van Leeuwarden zou onvoldoende duidelijk zijn aangegeven waarop de prognoses voor de geluidvermogens van de verschillende bronnen zijn gebaseerd. Verder had aangegeven moeten worden wat de werkelijke geluidsniveaus, zonder voorzieningen, zijn. Verder zou niet zijn aangegeven welke akoestische voorzieningen kunnen worden getroffen en de mate waarin het geluid kan worden beperkt. Verder hadden de prognoses behoren te worden onderbouwd met geluidmetingen bij vergelijkbare installaties.

Het nieuwe onderzoek komt onzes inziens in voldoende mate aan deze bedenkingen tegemoet.

Het reken- en meetvoorschrift gaat uit van vrachtverkeer als lijnbron. Bij het bepalen van de immissierelevante bronsterkte is gebruik gemaakt ICG-publicatie IL-HR-13-01: "Handleiding meten en rekenen industrielawaai". De in het onderzoek gehanteerde bronsterkte behoort bij vrachtwagens met lage snelheid die als puntbronnen bij de berekeningen worden ingevoerd. Het in het onderzoek van mei 1992 gehanteerde geluidvermogen van de vrachtwagens is derhalve niet onjuist.

De opmerkingen genoemd onder 230 en 231 hebben betrekking op emissies van schadelijke stoffen naar de lucht. Op dit aspect zijn wij in paragraaf 5.1.8 reeds ingegaan. Wij willen hiernaar verwijzen.

De opmerking genoemd onder 232 t/m 238 hebben alle betrekking op de doelmatigheid van de heropening van de AVI te Leeuwarden en daarmee direct samenhangende aspecten. Wij zijn hierop in paragraaf 3.2.1 reeds ingegaan.

Onder 239 wordt opgemerkt dat als nulsituatie moet worden aangemerkt de

vergunde situatie.

Op dit moment vinden op de lokatie daadwerkelijk overslagactiviteit plaats. Onzes inziens is het nulalternatief dan ook op de juiste wijze beschreven.

Bij 240 wordt opgemerkt dat geen rekening is gehouden met de milieugevolgen van ontmanteling van de installatie. Bij bezwaar 185 zijn wij hierop al ingegaan.

De opmerkingen onder 241 t/m 243 hebben betrekking op de MER. Wij willen hiervoor verwijzen naar hetgeen wij in hoofdstuk 2 hebben opgemerkt.

Voor wat betreft de opmerking onder 244 willen wij verwijzen naar hetgeen wij bij bezwaar 204 hebben opgemerkt.

De opmerking onder 245 heeft betrekking op de aanwezige bodemverontreiniging. Wij zijn op dit aspect naar aanleiding van bezwaar 184 reeds ingegaan. Wij willen hiernaar verwijzen.

De opmerking onder 246 heeft betrekking op de aanvraag om vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en blijft hier dan ook verder buiten beschouwing.

6. BESLUIT

Gelet op het vorenstaande, de Afvalstoffenwet en de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne, hebben wij besloten u met ingang van 1 januari 1995 tot 1 januari 2003 vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet te verlenen voor het oprichten en in werking hebben van de Afvalverbrandingsinstallatie te Leeuwarden, gelegen op het perceel plaatselijk bekend Greunsweg 86, kadastraal bekend gemeente Leeuwarden, sectie G, nummer 14241, overeenkomstig uw aanvraag en met inachtneming van de in de bij deze beschikking behorende en als zodanig gewaarmerkte bijlage opgenomen voorschriften.

Gedeputeerde Staten van Friesland.

voorzitter,

loco-griffier.

VOORSCHRIFTEN AFVALSTOFFENWET
AVI - LEEUWARDEN

Mei 1993

INHOUDSOPGAVE	BLZ
I. BEGRIPPEN	1
II. VOORSCHRIFTEN	5
1. Algemeen	5
2. Acceptatie, controle en registratie	7
3. Stortbordes en afvalbunker	9
4. Verbrandingsproces	11
5. Luchtverontreiniging en stankhinder	12
5.1 Algemeen	12
5.2 Emissie-eisen	13
5.3 Meting en registratie	13
6. Afvoer, opslag en verwerking van reststoffen	14
6.1 Algemeen	14
6.2 Slakken	14
6.3 Vliegias en rookgasreinigingsresidu	14
7. Opslag van hulpstoffen	15
7.1 Kalk/Hok, vervuilde kalk/Hok	15
7.2 Opslag van chemicaliën	16
7.3 Bovengrondse opslag en dosering van natronloog en ammonia	17
8. Opslag en gebruik van gasflessen	18
9. Opslag Klein Chemisch Afval	20
10. Aanvoer en opslag GFT-afval	22
11. Elektrische installaties	22
12. Transformatoren en hoogspanningsschakelinstallaties	23
13. Noodstroomvoorziening	24
14. Bodembescherming	24
15. Geluid- en trillinghinder	26
15.1 Geluid	26
15.2 Trillingen	27

INHOUDSOPGAVE (VERVOLG)

16. Brandpreventie en brandveiligheid	27
16.1 Blusmiddelen	27
16.2 Nood- en calamiteitenplan	28
17. Onvoorziene gebeurtenissen	31
18. Plannen en verslagen	32
18.1 Inspectie en onderhoud	32
18.2 Milieuzorgsysteem	32

I. BEGRIPPEN

1.

In de bij deze vergunning behorende voorschriften wordt verstaan onder:

BEVOEGD GEZAG:

Gedeputeerde Staten van de provincie Friesland;

BRANDBARE STOF:

stof die met lucht van normale samenstelling en druk onder vuurverschijnselen blijft reageren, ook nadat de ontstekingsbron is weggenomen;

BRANDWERENDHEID VAN BOUWDELEN:

de tijd uitgedrukt in minuten, gedurende welke enig bouwkundig onderdeel van een gebouw zijn functie moet kunnen blijven vervullen bij verhitting, bepaald volgens NEN 6069;

CPR:

Commissie Preventie van Rampen door gevaarlijke stoffen;

CPR 9-1:

vloeibare aardolieproducten; ondergrondse opslag in stalen tanks en afleverinstallaties voor motorbrandstof;

DRAAGBAAR BLUSTOESTEL:

toestellen die voldoen aan het "Besluit Draagbare Blustoestellen 1986" (Staatsblad 1986, 553);

EMBALLAGE:

glazen flessen tot 5 l, kunststof flessen of vaten tot 60 l, metalen bussen tot 25 l, stalen vaten of fiberdrums tot 300 l, papieren of kunststof zakken, laadketels;

EQUIVALENT GELUIDNIVEAU (LAeq):

het gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse in de loop van een bepaalde periode optredende geluid, vastgesteld overeenkomstig de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai, IL-HR-13-01" van maart 1981;

GASFLES:

een voor meervoudig gebruik bestemde, cilindrische metalen drukhouder die voorzien is van een aansluiting met klep- of naaldafsluiter en een waterinhoud heeft van ten hoogste 150 liter;

GELUIDNIVEAU IN dB(A):

het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) terzake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie no. 651;

Kca:

klein chemisch afval;

GFT-AFVAL:

groente-, fruit- en tuinafval;

KIWA:

Keuringsinstituut voor Waterleidingartikelen;

Lmax:

de hoogste aflezing van de geluidmeter gemeten in de meterstand "fast" ("F");

NEN:

een door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) uitgegeven norm;

NEN 1010:

veiligheidsvoorschriften voor laagspanningsinstallaties;

NEN 1041:

veiligheidsbepalingen voor hoogspanningsinstallaties;

NEN 2559:

draagbare blustoestellen controle en onderhoud;

NEN 2761:

energietransformatoren - Algemeen;

NEN 2762:

energietransformatoren - Temperatuurverhoging;

NEN 2763:

energietransformatoren - Isolatie-niveaus en diëlektrische proeven;

NEN 2764:

energietransformatoren - Aftakkingen en schakelingen (met correctieblad december 1986);

NEN 2765:

energietransformatoren - Kortsluitsterkte;

NEN 3011:

veiligheidskleuren en -tekens (algemeen);

NEN 3125:

elektrisch materieel voor plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen; hermetisch-dichte omhulsels en niet-vonkende constructies "N";

NEN 3211:

vaste slanghaspels met rubber slang en straalpijp;

NEN 3410:

veiligheidsbepalingen voor hoog- en laagspanningsinstallaties in ruimten met gasontploffingsgevaar;

NEN 6064:

bepaling van de onbrandbaarheid van bouwmaterialen;

NEN 6069:

experimentele bepaling van brandwerendheid van bouwdelen;

NEN 6902:

uitwendige bekleding met polyethyleen van ondergronds te leggen stalen buizen en hulpstukken;

NEN 6910:

uitwendige bekleding met (asfalt) bitumen van ondergronds te leggen stalen buizen en hulpstukken;

NEN-EN:

een door het Comité Européen de Normalisation opgestelde en door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm;

NEN-EN 50 014 tot en met NEN-EN 50 020, NEN-EN 50 028 en NEN-EN 50 039:

elektrisch materieel voor plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen;

NPR 6912:

kathodische bescherming;

NVN:

Nederlandse Voornorm;

NVN 5740:

bodem; onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek;

ONBRANDBAAR:

het onbrandbaar zijn overeenkomstig het bepaalde in NEN 6064;

OPSLAGGEBOUW:

een speciaal voor de opslag van gevaarlijke stoffen bestemd gebouw;

REFERENTIELEVEL:

de hoogste waarde van de onder a. en b. genoemde geluidniveaus, bepaald overeenkomstig de onderzoeksprojecten van de Interdepartementale Commissie Geluidhinder (ICG-onderzoeksprojecten) IL-HR-15-01 en IL-HR-22-01:

- a. het geluidniveau, uitgedrukt in dB(A), dat gemeten over een bepaalde periode gedurende 95% van de tijd wordt overschreden, exclusief de bijdrage van de inrichting zelf;
- b. het optredende equivalente geluidniveau (LAeq) veroorzaakt door wegverkeersbronnen minus 10 dB(A), met dien verstande dat voor de nachtperiode van 23.00 tot 07.00 uur alleen wegverkeersbronnen in rekening mogen worden gebracht met een intensiteit van meer dan 500 motorvoertuigen gedurende die periode;

P 182:

gevaarzone-indeling met betrekking tot gasontploffingsgevaar;

REGELS:

Regels voor toestellen onder druk van de Dienst voor het Stoomwezen;

VLG:

Reglement betreffende het vervoer over land van gevaarlijke stoffen;

2.

Voor zover een DIN-, NEN-, NEN-EN- of NEN-ISO-norm, waarnaar in een voorschrift verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen en apparaten, wordt bedoeld de voor de datum, waarop deze vergunning van kracht geworden is, laatst uitgegeven norm met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel voor zover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen en apparaten betreft de norm die bij de aanleg c.q. installatie van die constructies, toestellen en apparaten is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

II. VOORSCHRIFTEN

1.

Algemeen.

1.1

De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren;

1.2

Installaties of onderdelen van installaties die buiten bedrijf zijn gesteld, moeten uit de inrichting zijn verwijderd tenzij deze in een goede staat van onderhoud verkeren;

1.3

Het aantrekken van insecten, knaagdieren en ongedierte moet zoveel mogelijk worden voorkomen; zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven, moet doelmatige bestrijding van insecten, knaagdieren en ander ongedierte plaatsvinden;

1.4

Degene die de inrichting drijft is overigens gehouden te doen en na te laten hetgeen redelijkerwijs gevegd kan worden om gevaar en schade dan wel hinder buiten de inrichting te voorkomen of te beperken;

1.5

Degene die de inrichting drijft is verplicht aan een daartoe door het bevoegd gezag aangewezen ambtenaar op diens eerste verzoek alle berekeningen ten behoeve van leidingen, tanks, appendages, akoestische gegevens, emissiegegevens en dergelijke, alsmede periodieke onderhoudsschema's en inspecties ter inzage te geven;

de bevindingen van alle inspecties dienen in een register te worden vastgelegd;

1.6

De in de inrichting aangebrachte of gebruikte verlichting, moet zodanig zijn afgeschermd dat geen hinderlijke lichtstraling buiten de inrichting waarneembaar is;

1.7

Het terrein van de inrichting moet zodanig zijn ingericht dat de afvalstoffen en reststoffen op milieuhygiënisch verantwoorde wijze aan- en afgevoerd kunnen worden;

1.8

Het terrein van de inrichting moet aan alle zijden zijn afgescheiden door watergangen of door een hekwerk, hoog ten minste 2 meter en bestaande uit een omrastering van stevig metaaldradvlechtwerk, met een maaswijdte van ten hoogste 50 mm en een draaddikte van ten minste 2 mm, danwel een hieraan ten minste gelijkwaardige constructie van gelijke hoogte;

1.9

De toegang moet, indien niet afgesloten, voortdurend onder toezicht staan van een of meer daartoe door de bedrijfsleiding aangewezen personen;

1.10

Wegen moeten onder alle omstandigheden toegankelijk zijn voor voertuigen met brandblus- en/of reddingsmateriaal;

1.11

Het terrein moet zodanig zijn verlicht, dat een behoorlijke oriëntatie mogelijk is, opdat ook gedurende de nacht werkzaamheden, waaronder begrepen controle-werkzaamheden, kunnen worden verricht;

1.12

Binnen één jaar na het van kracht worden van de vergunning moet in overleg met het bevoegd gezag een beplantingsplan zijn opgesteld; na schriftelijk te zijn goedgekeurd door het bevoegd gezag moet dat plan in overleg worden uitgevoerd;

1.13

Het ontstaan van zwerfvuil en dergelijke dient te worden tegengegaan; het terrein van de inrichting moet met daartoe geschikt materieel worden schoongehouden;

1.14

De wielen van voertuigen die de inrichting verlaten, moeten schoon zijn (gemaakt), zodat geen verontreiniging van wegen in de directe omgeving van de inrichting kan plaatsvinden;

1.15

De installatie voor de behandeling van afvalwater moet vloeistofdicht zijn, bestand zijn tegen de vloeistoffen en moet doelmatig tegen corrosie zijn beschermd;

1.16

De installatie voor de behandeling van afvalwater moet zijn geplaatst op een vloeistofdichte vloer met opstaande randen, zodanig dat een lekbak ontstaat met een opnamecapaciteit van de grootste tank (vat) vermeerderd met 10% van de inhoud van de overige tanks (vaten);

2.

Acceptatie, controle en registratie.

2.1

In de inrichting mogen uitsluitend afvalstoffen, afkomstig uit de provincie Friesland worden verwerkt, voor zover deze verbrandbaar zijn en voor zover de verwerking in overeenstemming is met het Provinciaal Afvalstoffenplan Friesland 1992-1997;

vergunninghoudster is verplicht alle brandbare afvalstoffen te accepteren, die in het Provinciaal Afvalstoffenplan Friesland 1992-1997 zijn aangegeven, te weten:

- huishoudelijke afvalstoffen;
- grof huisvuil;
- kantoor-, winkel- en dienstenafval;
- industrieel afval;
- agrarisch afval;
- niet-specifiek ziekenhuisafval;
- reinigingsdienstenafval;
- bouw- en sloopafval;

Per jaar mogen maximaal 75.000 ton afvalstoffen worden verbrand;

2.2

In de inrichting mogen niet voor verwerking worden toegelaten:

- afgewerkte olie;
- autobanden;
- autowrakken;
- baggerspecie;
- niet-brandbaar bouw- en sloopafval;
- chemische afvalstoffen;
- mest;
- straalgrit;
- verontreinigde grond;
- specifiek ziekenhuisafval;
- riool- en zuiveringsslib;
- vliegias;
- shredderafval;
- en afvalstoffen waarop de volgende wettelijke regelingen van toepassing zijn:
 - * de destructiewet;
 - * de bestrijdingsmiddelenwet;
 - * de kernenergiewet;
 - * de Wet chemische afvalstoffen;

2.3

De Directeur van het bevoegd gezag kan in het belang van de bescherming van het milieu en van een doelmatige verwijdering van afvalstoffen, voortvloeiend uit het Provinciaal Afvalstoffenplan Friesland 1992-1997, bij wijze van een nadere eis bepalen:

- welke (categorieën) afvalstoffen of componenten hieruit niet mogen worden geaccepteerd ter verbranding;
- op welk tijdstip en binnen welke termijn voorgaande maatregel ingaat; de aangeboden materialen die door het bovengestelde niet mogen worden verbrand, moeten op een uitsluitend daarvoor bestemd opslagterrein tijdelijk kunnen worden opgeslagen; regenwater moet zonder dat het in de ondergrond kan dringen op milieuhygiënisch verantwoorde wijze van het opslagterrein worden afgevoerd;

2.4

De aan- en afvoer van afvalstoffen en reststoffen mag uitsluitend plaatsvinden van maandag t/m vrijdag tussen 07.30 en 16.00 uur;

2.5

De aan- en/of afvoer van afvalstoffen en/of reststoffen moet direct plaatsvinden langs een controle- en registratiepost, waar personeel van de inrichting controle uitoefent op de aard en samenstelling van de afval- en/of reststoffen;

2.6

Bij de in voorschrift 2.5 bedoelde post dient naast registratie-apparatuur een weegbrug geïnstalleerd te zijn die bij zowel handmatig als automatisch gebruik de juiste hoeveelheid afval- c.q. reststoffen in gewichtseenheden aangeeft; de weegbrug dient overeenkomstig de daarvoor geldende regels van het IJkwezen periodiek te worden geijkt; de weegbrug moet goed onderhouden en volgens de geldende fabrieksvoorschriften behandeld worden;

2.7

Van alle aan- en afgevoerde afvalstoffen en reststoffen dient in of door middel van de in voorschrift 2.5 bedoelde post een registratie te worden bijgehouden;

2.8

Van de aan- en afgevoerde afvalstoffen en reststoffen dienen ten minste te zijn geregistreerd:

- naam, adres en woonplaats van de aanbieder c.q. afnemer, alsmede van de transporteur;
- datum van aanvoer c.q. afvoer;
- hoeveelheid van de afvalstoffen c.q. reststoffen gespecificeerd naar categorie;
- herkomst c.q. bestemming van de afvalstoffen c.q. reststoffen;

2.9

De in voorschrift 2.8 genoemde gegevens dienen op maandbasis te worden getotaliseerd en zo vaak als nodig, doch minimaal 2 maal per jaar aan het bevoegd gezag te worden toegezonden;

2.10

Daar waar in deze vergunning is voorgeschreven dat degene die de inrichting drijft, verplicht is metingen, keuringen en controles aan installaties of installatieonderdelen te verrichten of te laten verrichten, moeten de resultaten daarvan ten minste twee jaar dan wel ten minste tot aan het beschikbaar zijn van de resultaten van de eerstvolgende meting, keuring of controle in de inrichting worden bewaard en ter inzage worden voor het bevoegd gezag;

2.11

Daar waar in deze vergunning is voorgeschreven dat degene die de inrichting drijft, verplicht is van gebeurtenissen melding te doen, moeten van deze gebeurtenis alle van belang zijnde gegevens, zoals tijdstip, tijdsduur, aard, hoeveelheid, oorzaak, plaats en windrichting worden geregistreerd; de geregistreerde gegevens moeten ten minste twee jaar in de inrichting worden bewaard en ter inzage worden gehouden voor het bevoegd gezag;

3.

Stortbordes en afvalbunker.

3.1

Alle aangevoerde en te verbranden afvalstoffen, uitgezonderd GFT en Kca moeten zonder tussenopslag terstond naar het stortbordes worden getransporteerd of in de afvalbunker worden gestort;

3.2

Vergunninghoudster dient er voor zorg te dragen dat een organisatorisch toezichtsplan wordt opgesteld en ter goedkeuring wordt overgelegd aan het bevoegd gezag, alvorens de installatie in bedrijf wordt genomen; dit plan moet gericht zijn op het waarborgen van een continu toezicht op de aard en samenstelling van de aangeboden afvalstoffen;

3.3

Het gestorte afval in de afvalbunker dient te allen tijde visueel gecontroleerd te worden; ingeval van twijfel moet het afval op het stortbordes gestort worden om uitgebreid visueel geïnspecteerd te worden, de vergunninghoudster dient verdere detaillering van de controle van de afvoer, alsmede werkinstructies voor het personeel met betrekking tot de acceptatie van afvalstoffen op te nemen in het nog te ontwikkelen milieuzorgsysteem;

3.4

Van de inspecties op het stortbordes dient een registratie te worden bijgehouden; deze registratie dient ten minste te bevatten:

- datum en tijdstip van de inspectie;
- aanbieder en herkomst van het afval;
- hoeveelheid afval;
- inspectieresultaat;

3.5

Wanneer het gestorte afval buiten de afvalbunker geraakt of dreigt te geraken, moeten onmiddellijk maatregelen worden genomen om verspreiding tegen te gaan;

3.6

Wanneer gestort afval in brand geraakt, moeten onmiddellijk maatregelen worden genomen om de brand te blussen en/of brandende delen uit de afvalbunker in de vultrechter van een in werking zijnde oven te brengen;

3.7

Voorzieningen moeten zijn aangebracht om het overslaan van brand van de vultrechters naar de bunker te voorkomen;

3.8

De afvalbunkers en het stortbordes moeten vloeistofdicht zijn uitgevoerd;

3.9

Het stortbordes en de afvalbunker dienen overdekt en winddicht te zijn uitgevoerd; de toegang tot de loshal moet buiten de openingstijden van de inrichting zijn gesloten;

3.10

Alvorens in een vultrechter te worden gestort, dienen de afvalstoffen in de afvalbunker met behulp van een kraan te worden gemengd en gehomogeniseerd;

3.11

Bunkerkransen moeten wegend zijn uitgevoerd;

3.12

De bedieningsruimte van een kraan moet vast zijn opgesteld en zodanig zijn gesitueerd dat er vanuit die ruimte goed zicht is op de afvalbunkers en de vultrechters;

3.13

Van de hoeveelheid in de vultrechters gestorte afvalstoffen dient in de meetwacht van de inrichting per verbrandingslijn een registratie te worden bijgehouden;

3.14

Van de in de vultrechters gestorte afvalstoffen dienen per grijpervulling ten minste te worden geregistreerd:

- gewicht;
- datum en tijd;
- aanduiding (nummer of letter) van de oven;

de geregistreerde gegevens dienen op uur-, dag- en jaarbasis te worden getotaliseerd;

4.

Verbrandingsproces.

4.1

Verbrandingsovens moeten zijn voorzien van meet- en regelapparatuur die - rekening houdend met de eisen ten aanzien van de verbrandingsomstandigheden in voorschrift 2.1 van bijlage A bij het Besluit luchtemissies afvalverbranding en in voorschrift 4.4 van deze vergunning, alsmede met de emissie-eisen in voorschrift 3 van die bijlage en de, in afwijking van dat voorschrift, in voorschrift 5.2.1 van deze vergunning gestelde emissie-eis - de toevoer aan de ovens van afvalstoffen en verbrandingslucht, alsmede de doorvoersnelheid van de roosters, zodanig beïnvloedt dat zowel technisch als milieuhygiënisch een optimaal verbrandingsproces gehandhaafd blijft;

De apparatuur dient zodanig te zijn afgesteld dat de maximale en de minimale ontwerpcapaciteit van een oven gebaseerd op het verbrandingsdiagram niet kan worden over- respectievelijk onderschreden;

4.2

De voor het verbrandingsproces vereiste primaire en secundaire lucht dient aan de slakkenbunker te worden onttrokken;

4.3

In afwijking van het bepaalde in voorschrift 2, onder a, van bijlage B bij het Besluit luchtemissies afvalverbranding, behoeven verbrandingsovens niet te zijn voorzien van ondersteuningsbranders;

4.4

De verblijftijd van de rookgassen in een verbrandingsovens moet ten minste 1,7 seconden bedragen, onder de omstandigheden, bedoeld in voorschrift 2.1 van bijlage A bij het Besluit luchtemissies afvalverbranding;

Het 1,7-secondenniveau moet in overleg met het bevoegd gezag worden bepaald;

4.5

Om de in voorschrift 2.1 van bijlage A bij het Besluit luchtemissies afvalverbranding genoemde temperatuur te kunnen handhaven, mogen uitsluitend afvalstoffen met een hoge calorische waarde worden verbrand; Op- en afstoken van verbrandingsovens dient te geschieden met hoog-calorisch schoon afvalhout, zodanig dat te allen tijde wordt voldaan aan de in voorschrift 3 van bijlage A bij het Besluit luchtemissies afvalverbranding, dan wel aan de, in afwijking daarvan, in deze vergunning gestelde emissie-eisen; De op- en afstookprocedure dient in overleg met het bevoegd gezag te worden vastgesteld; Een geschikte partij schoon afvalhout dient te allen tijde in de inrichting voorradig te worden gehouden;

4.6

In de controleruimte van de inrichting dient een optische of akoestische alarmering in werking te treden indien:

- de temperatuur of het zuurstofgehalte, genoemd in voorschrift 2.1 van bijlage A bij het Besluit luchtemissies afvalverbranding worden onderschreden;
- Bij alarmering dienen (zodanig) onmiddellijk maatregelen te worden genomen om aan de onderschreiding een einde te maken;

5.

Luchtverontreiniging en stankhinder

5.1 Algemeen

5.1.1

Een verbrandingsoven mag niet in bedrijf zijn, noch in bedrijf worden genomen, wanneer de daarbij behorende rookgasreinigingsinstallatie niet of niet geheel in werking is;

5.1.2

De rookgassen afkomstig uit de rookgasreinigingsinstallatie moeten op een hoogte van ten minste 60 m boven maaiveld in de buitenlucht worden gebracht;

5.1.3

Op daarvoor geschikte plaatsen moeten voor het bedienend personeel van de ovens en de rookgasreinigingsinstallatie te allen tijde duidelijke instructies aanwezig zijn, waarin de te volgen handelwijze is aangegeven tijdens:

- a. het opstarten van de betreffende installaties;
- b. het in werking zijn van de betreffende installaties;
- c. het stoppen van de betreffende installaties;
- d. omstandigheden, waaronder in ieder geval worden verstaan afwijkingen en/of noodsituaties in de betreffende of in aangrenzende installaties;

de inhoud van de instructies moet bij het bedienend personeel bekend zijn;

5.1.4

Indien daar aanleiding toe bestaat (bijvoorbeeld klachten) kan het bevoegd gezag een geuronderzoek eisen;

5.2 Emissie-eisen

5.2.1

In afwijking van het bepaalde in voorschrift 3, onder d, van bijlage A bij het Besluit luchtemissies afvalverbranding mag de uitworp van CO met de rookgassen niet meer bedragen dan 100 mg/m³;

5.3 Meting en registratie

5.3.1

Op de wijze van meten van emissies, de omstandigheden waaronder metingen plaatsvinden en de wijze van registratie van de verkregen emissie-gegevens zijn de bepalingen van de Regeling meetmethoden luchtemissies afvalverbranding (Staatscourant 1993, 15) van toepassing;

5.3.2

Afzonderlijke emissiemetingen moeten ten minste 15 dagen van tevoren worden aangekondigd; Binnen 30 dagen na het uitvoeren van de emissiemetingen dienen de resultaten in een meetrapport te zijn vastgelegd en aan het bevoegd gezag te zijn aangeboden;

het meetrapport dient ten minste de gegevens te bevatten over:

- de meetopzet;
- de toegepaste meetmethode(n);
- de bedrijfsomstandigheden, die voor de beoordeling van alle gegevens van belang zijn;
- het resultaat van alle afzonderlijke metingen (onder andere concentraties, massastromen en gasdebieten);
- de toetsing aan de in voorschrift 3 van bijlage A bij het Besluit luchtemissies afvalverbranding en de in afwijking daarvan in de voorschriften van deze vergunning vermelde grenswaarden;

5.3.3

Van de ruwe slakken moet het gedeelte onverbrand materiaal (betrokken op de droge stof) minder dan 6 gewichtsprocent en het gedeelte verteerbaar materiaal minder dan 2 gewichtsprocent bedragen;

Elke drie maanden dient van een monster slakken het gedeelte onverbrand en het gedeelte verteerbaar materiaal te worden bepaald overeenkomstig de methoden EAWAG V-4002 en V-4004 of een andere door het bevoegd gezag bepaalde methode;

Van de resultaten van dat onderzoek dient een registratie te worden bijgehouden;

6. Afvoer, opslag en verwerking van reststoffen.

6.1 Algemeen

6.1.1

De bij het verbrandingsproces en de rookgasreiniging vrijkomende reststoffen moeten worden afgevoerd naar een inrichting die beschikt over de voor het opslaan, be- en/of verwerken van die reststoffen benodigde vergunningen c.q. ontheffingen;

6.1.2

De naar het oordeel van het bevoegd gezag voor hergebruik of nuttige toepassing geschikte reststoffen dienen naar soort en van andere stoffen gescheiden te worden opgeslagen en/of afgegeven;

6.1.3

Indien naar het oordeel van het bevoegd gezag de op de inrichting ontstane reststoffen kunnen worden hergebruikt of nuttige toepassing daarvan mogelijk is, kan die directeur bij nadere eis bepalen dat vergunninghoudster die reststoffen daartoe een bewerking laat ondergaan;

6.2 Slakken

6.2.1

Bij de ontslakker, slakkenbunker en de opslagplaats voor verwerkte slakken, dienen de slakken zodanig vochtig en/of afgeschermd te zijn dat stuiven of verwaaien wordt voorkomen;

6.2.2

Het verwerken van slakken en de opslag van verwerkte slakken moet plaatsvinden zonder dat percolaat in de ondergrond kan doordringen; regen-, ontslakkers- en sproeiwater moet zonder dat het in de bodem kan dringen op milieuhygiënisch verantwoorde manier worden teruggevoerd naar het blusbad van de slakkenblussing;

6.3 Vliegas en rookgasreinigingsresidu

6.3.1

Vliegas afkomstig uit de elektrofilters, respectievelijk rookgasreinigingsresidu dienen in gesloten systemen te worden afgevoerd naar een uitsluitend daarvoor bestemde en gesloten silo, respectievelijk gesloten container;

6.3.2

De ontluchting van een silo dient plaats te vinden via een filterinstallatie; de filterinstallatie moet zodanig zijn uitgevoerd en worden onderhouden dat de stofconcentratie van de gereinigde afgevoerde lucht niet meer bedraagt dan 30 mg/m³ onder standaardcondities (101,3 kPa en 273 K); per 1 januari 1996 mag de stofconcentratie van de gereinigde, afgevoerde lucht niet meer bedragen dan 10 mg/m³ onder standaardcondities (101,3 kPa en 273 K);

6.3.3

Een silo moet zijn voorzien van een overvulbeveiliging, waardoor bij een vullingsgraad van 95% of meer onmiddellijk een optische of akoestische signalering in de controleurimte van de inrichting in werking treedt; alsdan dient het vullen van de betreffende silo onmiddellijk te worden gestopt;

6.3.4

Verlading vanuit de silo moet plaatsvinden middels een zelfafzuigende beladingsbalg; tijdens de belading moet de bulkwagen, via de balg, op onderdruk worden gehouden, terwijl de afgezogen lucht gefiltreerd moet worden met een doekfilter;

6.3.5

De opstelplaatsen voor de bulkwagen en een gedeelte van de vliegassilo moeten zijn afgesloten middels een gebouw; indien als gevolg van het verrichten van werkzaamheden of in geval van storingen toch vlieggas buiten de verladingsinstallatie zou vrijkomen, mag geen vliegasemissie buiten dit gebouw plaatsvinden;

7.

Opslag van hulpstoffen.

7.1 Kalk/Hok, vervuilde kalk/Hok

7.1.1

Kalk/Hok ten behoeve van de bereiding van kalkmelk en vervuilde kalk/Hok dient te worden opgeslagen in een of meer uitsluitend daarvoor bestemde en geheel gesloten uitgevoerde silo's; de kalk/Hok mag uitsluitend via een gesloten systeem naar de kalkmelkbereiding worden afgevoerd;

7.1.2

Vervuilde kalk/Hok dient te worden opgeslagen in een geheel gesloten uitgevoerde silo of big bags; de vervuilde kalk/Hok mag uitsluitend via een gesloten systeem naar de silo worden getransporteerd; de ontluchting van de silo of big bags dient plaats te vinden via een filterinstallatie, de filterinstallatie moet zodanig zijn uitgevoerd en worden onderhouden dat de stofconcentraties van de gereinigde afgevoerde lucht niet meer bedraagt dan 10 mg/m^3 onder standaardcondities (101, 3 hPa en 273 k);

7.1.3

Het vullen van een silo mag uitsluitend pneumatisch geschieden uit een geheel gesloten uitgevoerde tankwagen; het vullen moet zonder stuiven of verwaaien van kalk worden uitgevoerd; de ontluchting van de silo dient plaats te vinden via een filterinstallatie, de filterinstallatie moet zodanig zijn uitgevoerd en worden onderhouden dat de stofconcentraties van de gereinigde afgevoerde lucht niet meer bedraagt dan 10 mg/m^3 onder standaardcondities (101, 3 hPa en 273 k);

7.1.4

Na het vullen van een silo dient de vulopening van de silo en de losopening van de tankwagen onmiddellijk zorgvuldig te worden afgesloten;

7.1.5

Het voorschrift 6.3.3 is van overeenkomstige toepassing;

7.2 Opslag van chemicaliën

7.2.1

De chemicaliën moeten worden bewaard in goed gesloten vaten of zakken;

7.2.2

Van de opslagruimte:

- moeten de vloer, de wanden en de afdekking een brandwerendheid bezitten van ten minste 60 minuten, bepaald volgens de norm NEN 6069;
- moet een deur bestaan uit een constructie met een brandwerendheid van ten minste 30 minuten, bepaald volgens de norm NEN 6069;

7.2.3

De deurdrempel van de opslagruimte moet met de vloer en de wanden een vloeistofdichte bak vormen, die ten minste de gehele voorraad vloeistoffen kan bevatten;

7.2.4

De opslagruimte moet doeltreffend op de buitenlucht zijn geventileerd; hiertoe moeten openingen zijn aangebracht in de buitenwanden, gelijkmatig verdeeld nabij de vloer en de afdekking; deze openingen moeten elk een luchtdoorlatend oppervlak hebben van ten minste 1 dm² en een gezamenlijke doorlaat hebben van ten minste 1/200 van het vloeroppervlak van de opslagruimte; de openingen mogen niet afsluitbaar zijn en moeten zijn voorzien van regeninslagvrije rooster; indien de opslagplaats door middel van scheidingswanden gecompartmenteerd is, moet elk compartiment afzonderlijk aan voornoemde ventilatiebepalingen voldoen;

7.2.5

De opslagruimte moet behalve tijdens het inbrengen of uitnemen van vaten of zakken, met slot en sleutel gesloten zijn;

7.2.6

In de opslagruimte mag geen ander kunstlicht worden gebruikt dan elektrisch licht;

7.2.7

Gemorste vloeistoffen moeten direct worden opgeruimd; in de inrichting moeten daartoe voldoende absorberende middelen, voor onmiddellijk gebruik gereed, aanwezig zijn;

7.2.8

In de opslagruimte en binnen een afstand van 2 meter daarvan mag geen open vuur aanwezig zijn en is roken niet toegestaan; op de opslagruimte moet met betrekking tot dit verbod bij elke toegang op duidelijke wijze een veiligheidssymbool volgens de norm NEN 3011 zijn aangebracht;

7.3 Bovengrondse opslag en dosering van natronloog en ammonia

7.3.1

De installaties bestaande uit reservoirs, pompen, leidingen, appendages en doseerinstallaties moeten vloeistofdicht zijn, bestand tegen de inwerking van de daarin gebezigde stoffen en zijn gebouwd overeenkomstig de laatste stand van de techniek op het moment van bouwen;

7.3.2

Elk reservoir met de daarbij behorende doseerpomp moet in een aparte vloeistofdichte bak zijn opgesteld; de inhoud van de vloeistofdichte bak moet ten minste gelijk zijn aan die van het daarin aanwezige reservoir; een afsluiter in een afvoerleiding van de bak moet onder normale bedrijfsomstandigheden gesloten zijn;

7.3.3

Op elk reservoir moet een vulleiding en een ontluchtungsleiding zijn aangesloten; elke ontluchtungsleiding moet in de buitenlucht uitmonden op ten minste 3 m boven maaiveld;

7.3.4

Op elk reservoir en bij het daarbij behorende vulpunt moet duidelijk zichtbaar de benaming van de vloeistof en de maximale inhoud van het reservoir staan aangegeven;

7.3.5

Alvorens met het vullen van een reservoir wordt begonnen moet, door middel van een op eenvoudige wijze af te lezen vloeistofniveaumeter, de bij te vullen hoeveelheid vloeistof nauwkeurig worden vastgesteld; het vullen moet zodanig geschieden dat lekken of morsen wordt voorkomen; een reservoir mag voor ten hoogste 85% van de maximale inhoud worden gevuld;

7.3.6

Voor het overpompen vanuit transportreservoirs moet op de daarbij te gebruiken hulpmiddelen duidelijk staan aangegeven bij welke vloeistof deze moeten worden gehanteerd;

7.3.7

De installaties moeten jaarlijks op hun goede werking worden gecontroleerd; van de uitgevoerde controles dient een registratie te worden bijgehouden;

7.3.8

In of nabij een ruimte waarin een reservoir en/of een doseerinstallatie is opgesteld moet een aansluiting op de waterleiding aanwezig zijn waarop een slang is aangesloten, ten einde in geval van lekkage, morsen of anderszins de wanden, de vloeren en de installatie met water te kunnen afspoelen;

7.3.9

Het ammoniareservoir mag niet onder invloed staan van direct zonlicht;

7.3.10

De ruimte waarin het natronloog-reservoir staat opgesteld moet zijn voorzien van een of meer nabij de vloer aangebrachte luchttoevoeropeningen met een gezamenlijke vrije doorlaat van ten minste 1/500 van het vloeroppervlak van de te, alsmede van een of meer in of nabij het plafond aangebrachte luchtafvoeropeningen met een gezamenlijke vrije doorlaat gelijk aan die van de luchttoevoeropeningen, in beide gevallen met een minimum van 2 dm²; de openingen moeten met buitenlucht verbinding geven, hetzij rechtstreeks, hetzij door middel van kanalen; de luchttoe- en de -afvoeropeningen moeten zoveel mogelijk diagonaal tegenover elkaar zijn gelegen; de openingen mogen niet afsluitbaar zijn;

7.3.11

De ruimte waarin een installatie staat opgesteld moet afgesloten kunnen worden en mag slechts toegankelijk zijn voor daartoe bevoegde personen; in de ruimte mogen zich geen andere stoffen of voorwerpen bevinden of werkzaamheden worden verricht dan die welke voor de goede werking en bediening van de installatie noodzakelijk zijn; op elke toegangsdeur tot de ruimte moet duidelijk zichtbaar het opschrift "VERBODEN TOEGANG VOOR ONBEVOEGDEN" alsmede de naam van de installatie(s) zijn aangebracht;

8.

Opslag en gebruik van gasflessen.

8.1

De flessen acetyleendisous, propaan en zuurstof moeten zijn voorzien van het door de Dienst voor het Stoomwezen erkende keurmerk voor flessen voor gebruik binnen Nederland;

8.2

Flessen acetyleendisous en propaan waarvan de goedkeuring door de Dienst voor het Stoomwezen niet, of blijkens de ingeponste datum meer dan 10 jaar geleden heeft plaatsgehad, mogen niet in de inrichting aanwezig zijn;

8.3

Flessen zuurstof waarvan de goedkeuring door de Dienst voor het Stoomwezen niet, of blijkens de ingeponste datum meer dan 5 jaar geleden heeft plaatsgehad, mogen niet in de inrichting aanwezig zijn;

8.4

De flessen moeten zijn voorzien van de opschriften als vermeld in het Reglement betreffende het vervoer over land van gevaarlijke stoffen (VLG) onder randnummer 2218; de opschriften moeten goed leesbaar worden gehouden;

8.5

Openingen voor het vullen en ledigen van flessen moeten zijn voorzien van klep- of naaldafsluiters, dan wel van een ander door de Dienst voor het Stoomwezen goedgekeurd type zijn;

8.6

Afsluiters moeten zijn vervaardigd van een materiaal dat door de inhoud van de fles niet wordt aangetast;

8.7

De bevestiging van afsluiters moet stevig zijn;

8.8

Indien de uitwendige toestand van een fles zodanig is dat aan de deugdelijkheid moet worden getwijfeld, dient de fles ter herkeuring te worden aangeboden aan de Dienst voor het Stoomwezen;

8.9

Lege gasflessen moeten worden behandeld en bewaard als gevulde gasflessen; zij moeten zoveel mogelijk naar soort gescheiden worden bewaard;

8.10

Beschadigde en/of lekke flessen moeten onmiddellijk in de buitenlucht worden gebracht en worden gemerkt met het woord "DEFECT", respectievelijk "LEK" en met de meeste spoed aan de leverancier worden teruggezonden; de nodige maatregelen dienen te worden getroffen om brand- en/of ontploffingsgevaar te voorkomen;

8.11

Indien de temperatuur van een acetyleendisousfles oploopt, moeten terstond maatregelen worden getroffen om het gevaar van explosie zoveel mogelijk te beperken, bijvoorbeeld door de fles met water af te koelen;

8.12

De flessen moeten ten minste 2 meter van vuur verwijderd worden gehouden; zij moeten zoveel mogelijk verticaal zijn geplaatst en zodanig, dat zij niet kunnen omvallen; zij mogen niet zijn blootgesteld aan stralende warmte; de flessen met hun appendages moeten zijn gevrijwaard tegen beschadiging en moeten bij brand snel kunnen worden afgevoerd;

8.13

Tijdens het in gebruik zijn van een fles moet de sleutel voor het openen en sluiten op de afsluiter aanwezig zijn; van een niet in gebruik zijnde fles moet de afsluiter zijn dichtgedraaid;

8.14

Flessen acetyleendissous mogen zijn voorzien van afsluiters met klembeugels;

8.15

Tussen het gasdrukreduceertoestel van de acetyleendissousfles en de slang moet een vlamdover aanwezig zijn van een door de Arbeidsinspectie goedgekeurd type;

9.

Opslag Klein Chemisch Afval.

9.1

Het afval moet zijn geborgen in een uitsluitend voor dit doel bestemd opslaggebouw, die bestand is tegen de inwerking van de daarin opgeslagen afvalstoffen;

9.2

De verpakking van het opgeslagen afval moet:

- a. dicht en voldoende sterk zijn en geschikt zijn voor de desbetreffende stof;
- b. zijn voorzien van een etiket, waarop, op een te allen tijde duidelijk te onderscheiden wijze, is aangegeven welke categorie afvalstof zich in de verpakking bevindt;

9.3

Afval, waarvan het vlampunt lager ligt dan 55 graden Celsius, moet gescheiden worden opgeslagen van de overige afvalstoffen; het overige afval moet zodanig worden opgeslagen, dat de verschillende soorten afval niet met elkaar kunnen reageren;

9.4

Met uitzondering van afgewerkte olie mag vloeibaar afval alleen bij lekkende of beschadigde verpakking worden overgetapt;

9.5

Lege, niet-gereinigde emballage moet worden bewaard als afval;

9.6

Emballage mag alleen dan worden gestapeld, indien geen blijvende vervorming van de verpakking kan optreden; flessen en mandflessen mogen niet worden gestapeld;

9.7

In de inrichting moet nabij de opslag van het afval absorberend/-neutraliserend materiaal aanwezig zijn om gemorste of gelekte vloeistof zo snel mogelijk te verwijderen; gebruikt absorberend/-neutraliserend materiaal moet worden behandeld en opgeslagen als het afval;

9.8

Van de aangeboden, geaccepteerde afvalstoffen moet een registratie worden bijgehouden; deze registratie moet ten minste vermelden:

1. gegevens over de aanbieder;
2. de datum;
3. de samenstelling van de afvalstof;
4. de hoeveelheid per categorie;

afval moet met behulp van een daartoe geschikt transportmiddel regelmatig worden afgevoerd naar inrichtingen die deze afvalstoffen mogen verwijderen; van dit afval moet worden geregistreerd:

- a. de datum van verwijdering uit de inrichting;
- b. de soort en de hoeveelheid van het verwijderde afval;
- c. de naam en het adres van de transporteur;
- d. de bestemming van het afval;

de ondertekende registratie van deze gegevens moet gedurende ten minste 2 jaar worden bewaard en aan de daartoe bevoegde ambtenaren op eerste aanvraag ter inzage worden gegeven;

9.9

Het opslaggebouw moet zijn vervaardigd van stevig en onbrandbaar materiaal in de zin van de norm NEN 6064;

9.10

Het opslaggebouw moet zodanig zijn uitgevoerd dat schoonmaken mogelijk is; afvalwater afkomstig van schoonmaakwerkzaamheden moet worden verzameld en uit de inrichting worden afgevoerd;

9.11

Van het opslaggebouw moet de bodem met de wanden een vloeistofdichte bak vormen, die ten minste 10% van de opgeslagen hoeveelheid vloeibaar afval kan bevatten met een minimum dat overeenkomt met de inhoud van de grootste daarin opgeslagen verpakking van vloeibaar afval;

9.12

Het opslaggebouw moet op de buitenlucht zijn geventileerd door middel van niet-afsluitbare openingen, die zijn aangebracht in de wanden nabij de afdekking en nabij de vloer, doch boven de in voorgaand voorschrift genoemde vloeistofdichte bak; de openingen moeten zijn voorzien van roosters, waarvan de netto doorlaatopening niet kleiner mag zijn dan 1 dm²; de gezamenlijke doorlaat van de roosters moet ten minste 1/250 van het vloeroppervlak van het opslaggebouw bedragen met een minimum van 4 dm²;

9.13

Het opslaggebouw moet, behalve tijdens het inbrengen of uitnemen van afval, deugdelijk zijn afgesloten;

9.14

Binnen 2 m afstand van het opslaggebouw mogen geen brandbare materialen aanwezig zijn;

9.15

In het opslaggebouw en binnen een afstand van 2 m daarvan mag niet worden gerookt en mag geen open vuur aanwezig zijn;

9.16

Op de deur die toegang geeft tot het opslaggebouw moet met duidelijk leesbare letters met een hoogte van ten minste 50 mm, het opschrift: "ROKEN EN VUUR VERBODEN" of een overeenkomstig genormaliseerd veiligheidsteken volgens de norm NEN 3011 zijn aangebracht;

9.17

Verwarming van het opslaggebouw mag slechts geschieden door verwarmings-toestellen, waarvan:

- de verbrandingsruimte niet in open verbinding staat of kan worden gebracht met de container;
- de delen die in direct contact staan met de container geen hogere oppervlaktetemperatuur hebben dan 250 graden Celsius;

10.

Aanvoer en opslag GFT-afval.

10.1

GFT-afval moet na weging en registratie zo snel mogelijk in de uitsluitend daarvoor bestemde containers worden gestort;

10.2

De vloer en de wanden van de containers moeten vloeistofdicht zijn;

10.3

Wanneer het GFT-afval buiten de containers geraakt of dreigt te geraken, moeten onmiddellijk maatregelen worden genomen om verspreiding tegen te gaan;

10.4

In de inrichting mogen maximaal 2 containers met GFT-afval aanwezig zijn; de maximaal aanwezige hoeveelheid GFT-afval mag niet meer bedragen dan 60 m³;

10.5

De opslag van GFT-afval mag uitsluitend geschieden in schone containers;

10.6

De niet in gebruik zijnde containers moeten continu en de in gebruik zijnde containers moeten buiten werktijden van de buitenlucht zijn afgesloten;

11.

Elektrische installaties.

11.1

De elektrische installatie in de inrichting moet voldoen aan NEN 1010;

11.2

In ruimten met gasontploffingsgevaar moet de daarin aanwezige elektrische installatie bovendien voldoen aan NEN 3410 en het elektrische materieel in die ruimten aan NEN 3125, NEN-EN 50014 tot en met NEN-EN 50020, NEN-EN 50028 en NEN-EN 50039;

11.3

De elektrische installatie in de inrichting mag geen storing in de radio- en/of televisie-ontvangst als ook in het telecommunicatieverkeer veroorzaken;

11.4

De gevarezone in de in voorgaand voorschrift bedoelde ruimten moet voldoen aan de "Gevarezone-indeling met betrekking tot gasontploffingsgevaar" (uitgave P-182 van het Directoraat-Generaal van de Arbeid);

11.5

Voorzieningen moeten zijn getroffen om, bij storingen in de elektrische energievoorzieningen, de installaties veilig in bedrijf te kunnen houden of uit bedrijf te kunnen nemen;

12.

Transformatoren en hoogspanningsschakelinstallaties.

12.1

De transformatoren en hoogspanningsschakelinstallaties moeten zijn ontworpen, opgesteld en beproefd volgens de norm NEN 1041; energietransformatoren moeten tevens voldoen aan de norm NEN 2761, NEN 2762, NEN 2763, NEN 2764 en NEN 2765;

12.2

Oliebevattende transformatoren dienen deugdelijk te zijn beveiligd tegen oververhitting, brand en explosie;

12.3

De oliebevattende schakelaars en transformatoren, inclusief koelers, moeten zijn opgesteld boven of in een vloeistofdichte bak van onbrandbaar materiaal met een nuttige inhoud van ten minste de olie-inhoud van de grootste transformator, inclusief koeler c.q. schakelaar;

12.4

De oliebevattende schakelaars, transformatoren en condensatoren mogen alleen zijn gevuld met PCB (polychloorbifenylo)-vrije olie;

12.5

Op de toegangsdeuren tot de elektrische bedrijfsruimten moet een genormaliseerd veiligheidsteken volgens de norm NEN 3011, zijn aangebracht, alsmede daaronder met duidelijke leesbare letters van ten minste 5 cm hoogte het opschrift "LEVENSGEVAAR, HOGE SPANNING";

13.

Noodstroomvoorziening.

13.1

Een noodstroomaggregaat met uitlaatdempersysteem moet zodanig zijn opgesteld dat geen gevaar voor brand bestaat; een noodstroomaggregaat, al dan niet met bijbehorende brandstoftank, moet op doelmatige wijze tegen mechanische beschadiging en handelingen van onbevoegden zijn beschermd;

13.2

Bij gebruik van vloeibare brandstof moet onder het noodstroomaggregaat een lekbak aanwezig zijn, die de inhoud van het smeeroliesysteem en de voorraad aan dieselolie in de dagtank van het aggregaat kan bevatten;

13.3

In een ruimte waarin een noodstroomaggregaat is opgesteld, moeten niet-afsluitbare openingen voor de toevoer van verbrandingslucht en ventilatielucht en voor de afvoer van ventilatielucht zijn aangebracht, welke hetzij rechtstreeks, hetzij door middel van kanalen, verbinding geven met de buitenlucht; deze openingen moeten:

- a. zodanig zijn aangebracht dat een goede dwarsventilatie is gewaarborgd ;
- b. zodanig zijn aangebracht dat onder alle omstandigheden een vrije luchtdoorlaat is gewaarborgd;
- c. zodanige afmetingen hebben dat te allen tijde voldoende ventilatie is gewaarborgd om gassen die vrijkomen bij brandstoflekkage, af te voeren en om een zodanige temperatuur te handhaven dat als gevolg van het in werking zijn van het noodstroomaggregaat geen overlast in niet tot de inrichting behorende ruimten wordt ondervonden;

13.4

Een noodstroomaggregaat moet zodanig zijn afgesteld en worden onderhouden dat de concentratie van koolmonoxide in de uitgeworpen gassen, gemeten bij een warme motor, niet meer bedraagt dan 1,5 volumeprocenten;

13.5

De uitmonding van de afvoerleiding voor verbrandingsgassen moet zodanig in de buitenlucht zijn gesitueerd dat door deze gassen buiten de inrichting geen gevaar, schade dan wel hinder wordt veroorzaakt;

13.6

De noodstroomvoorziening moet ten minste een maal per maand op de juiste werking worden gecontroleerd;

14.

Bodembescherming.

14.1

Stoffen moeten zodanig worden bewaard en gebezigd dat geen verontreiniging van de bodem optreedt;

14.2

De gedeelten van de inrichting waar ten gevolge van de bedrijfsvoering voor het milieu schadelijke vloeistoffen op de bodem kunnen lekken, moeten zijn voorzien van een vloer van vloeistofdicht materiaal; de vloer dient zodanig te zijn uitgevoerd dat gelekte vloeistoffen of verontreinigd regenwater niet in de bodem en/of het oppervlaktewater kunnen geraken;

14.3

Een riolering voor de afvoer van afvalwater c.q. verontreinigd regenwater moet vloeistofdicht zijn uitgevoerd;

14.4

Indien door wat voor oorzaak dan ook verontreinigende stoffen op of in de bodem en/of het grondwater dreigen te geraken of zijn geraakt, zowel binnen als direct buiten de inrichting, anders dan ten gevolge van een ongewoon voorval in de zin van artikel 22 van de Wet bodembescherming (Stb. 1986, 374), moet(en):

- a. dit terstond worden gemeld aan het bevoegd gezag;
- b. al het nodige worden ondernomen om verdere verontreiniging te voorkomen;
- c. de aard, de mate en de omvang van de verontreiniging op een door het bevoegd gezag goed te vinden wijze worden bepaald;
- d. de opgetreden verontreinigingen, zulks ter beoordeling van het bevoegd gezag op een door hen goed te keuren wijze, binnen een door hen te bepalen termijn, ongedaan worden gemaakt;
- e. eventuele tanks en/of andere objecten (zoals bijvoorbeeld leidingen, buizen en kabels), die met de verontreinigende stoffen in aanraking zijn geweest, worden gecontroleerd op aantasting en, indien nodig, worden hersteld of vervangen;
- f. alle door het bevoegd gezag gegeven aanwijzingen en opdrachten, die het onder b. tot en met e. gestelde ten doel hebben, worden opgevolgd;

Van het voornemen tot bodemsanering over te gaan moet ten minste een maand voordat de sanering plaats vindt, melding worden gedaan bij het bevoegd gezag; bij deze melding moeten gegevens worden verstrekt omtrent de resultaten van met het oog op de sanering verricht onderzoek en het tijdstip waarop met de sanering zal worden aangevangen;

14.5

Binnen vier maanden na het van kracht worden van deze vergunning en één maand voor beëindiging van de bedrijfsactiviteiten dient de bodem gelegen tussen de oostgrens van de inrichting en westgrens van de opslag slakken en de opleverslag schroot te zijn onderzocht;

14.6

Het onderhavige onderzoek dient ten minste, met uitzondering van de samenstelling van het analysepakket, te worden uitgevoerd conform de Nederlandse Voornorm nr. 5740, eerste druk 1991; tevens dient het onderzoek te voldoen aan de eisen die zijn neergelegd in het rapport Voorlopige Praktijkrichtlijnen (Ministerie van VROM, Reeks Bodembescherming nr. 55B, 1986);

14.7

Het analysepakket moet in overleg met het bevoegd gezag worden bepaald;

14.8

De resultaten van het onderhavige onderzoek dienen binnen zes maanden na het van kracht worden van de beschikking respectievelijk direct na het beëindigen van de bedrijfsactiviteiten te worden overgelegd aan het bevoegd gezag;

15.

Geluid- en trillinghinder

15.1 Geluid

15.1.1

Het equivalent A-gewogen geluidniveau (L_{Aeq}) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, alsmede door de in de inrichting verrichte werkzaamheden, mag ter plaatse van de in figuur 1 van het akoestisch onderzoek t.b.v. een afvalstoffenwetvergunningaanvraag voor de AVI (Tebodin, mei 1992) aangegeven punten niet meer bedragen dan de volgende etmaalwaarden:

punt	omschrijving	etmaalwaarde	dB(A)
1	DGMR punt 1	45	
2	DGMR punt 59	32	
3	DGMR punt 60	39	

15.1.2

Het maximale A-gewogen geluidniveau (L_{max}), gemeten in meterstand "fast" veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, alsmede door de in de inrichting verrichte werkzaamheden, mag ter plaatse van de in voorschrift 15.1.1 bedoelde punten niet meer bedragen dan 10 dB(A) boven de in voorschrift 15.1.1 genoemde etmaalwaarden; Op zondagen en algemeen erkende feestdagen gelden gedurende de dagperiode de equivalente en maximale geluidniveaus die, op grond van voorschrift 15.1.1 gelden voor de avondperiode;

15.1.3

Beoordeling, metingen en berekeningen dienen plaats te vinden overeenkomstig de in de ICG-publicatie: IL-HR-13-01, getiteld "Handleiding Meten en Rekenen Industrielawaai" opgenomen reken- en meetmethoden;

15.1.4

De beoordelingshoogte in de referentiepunten bedraagt 5 meter ten opzichte van het plaatselijke maaiveld;

15.1.5

De aanvrager moet binnen een periode van 6 maanden na het in bedrijf stellen van de inrichting een akoestisch onderzoek overleggen waarin aan de volgende zaken aandacht wordt geschonken:

- Door middel van onderzoek moet worden aangetoond dat aan de gestelde geluidvoorschriften wordt voldaan;
- Indien niet aan de gestelde geluidvoorschriften wordt voldaan, dient te worden aangegeven welke maatregelen er dienen te worden getroffen; Deze maatregelen dienen binnen een periode van 6 maanden na het overleggen van het akoestisch rapport te worden gerealiseerd;
- In de directe omgeving van de inrichting dient een aantal meetpunten te worden aangegeven waar door middel van metingen de geluidemissie van de inrichting kan worden gecontroleerd;
- In deze meetpunten moeten door middel van metingen de equivalente en maximale geluidniveaus van de inrichting worden vastgelegd;
- De equivalente en maximale geluidniveaus in deze meetpunten en in de punten bedoeld in voorschrift 15.1.1 dienen door middel van berekeningen te worden vastgesteld.

15.2 Trillingen

15.2.1

De trillingen, veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, alsmede de door de in de inrichting uit te voeren werkzaamheden, moeten in een geluidgevoelige ruimte van woningen van derden en in andere geluidgevoelige bestemmingen voldoen aan de volgende, in norm DIN 4150 deel 2 d.d. december 1992, gedefinieerde grenswaarden:

- a. $A_v = 0,15$; $A_o = 3$; $A_r = 0,07$ tussen 06.00 en 22.00 uur;
- b. $A_v = 0,10$; $A_o = 0,2$; $A_r = 0,05$ tussen 22.00 en 06.00 uur;

De metingen van trillingen en de beoordeling van de meetresultaten moeten geschieden overeenkomstig genoemde norm; dit voorschrift geldt niet ten aanzien van woningen en geluidgevoelige bestemmingen, indien de gebruiker van deze woningen en geluidgevoelige bestemmingen aan degene die de inrichting drijft geen toestemming geeft voor het in redelijkheid uitvoeren of doen uitvoeren van trillingmetingen;

16.

Brandpreventie en brandveiligheid.

16.1 Blusmiddelen

16.1.1

Ten einde een begin van brand effectief te kunnen bestrijden moeten voldoende brandblusmiddelen en/of brandbestrijdingsinstallaties aanwezig zijn; de aard, de capaciteit, het aantal en de plaats van brandblusmiddelen en/of brandbestrijdingsinstallaties, bluswaterleidingen en brandkranen moeten zijn bepaald in overleg met de plaatselijke brandweer en ten genoegen van het bevoegd gezag;

16.1.2

Bij automatische brandmelding, al dan niet gekoppeld aan een automatische brandblusinstallatie moet het signaal van de brandmeldingsinstallatie in de meetwacht van de inrichting worden ontvangen;

16.1.3

Elk brandblusmiddel moet duidelijk zichtbaar, steeds onbelemmerd bereikbaar en tot onmiddellijk gebruik gereed beschikbaar zijn;

16.1.4

Elk brandbestrijdingsinstallatie, brandblusleiding en brandkraan moet te allen tijde tot onmiddellijk gebruik gereed beschikbaar zijn;

16.1.5

Elk brandblusmiddel, elke brandbestrijdingsinstallatie, brandblusleiding en brandkraan moet door een ter zake kundige ten minste eenmaal per jaar op zijn goede werking worden gecontroleerd;

De datum en het resultaat van de laatst uitgevoerde controle moeten op het brandblusmiddel/de brandbestrijdingsinstallatie zijn aangegeven;

16.1.6

Het onderhoud en controle van draagbare blustoestellen moet overeenkomstig NEN 2559 geschieden;

16.1.7

Slanghaspels moeten voldoen aan NEN 3211;

16.2 Nood- en calamiteitenplan

16.2.1

Ter voorkoming van gevaar, schade en/of hinder moet degene die met de feitelijke leiding van de inrichting is belast onder meer zorgdragen dat:

- a. een (of meer) persoon (personen) is (zijn) aangewezen, die tegenover hem verantwoordelijk is (zijn);
- b. de in a bedoelde verantwoordelijke persoon (personen) beschikt (beschikken) over voldoende deskundigheid omtrent in bedrijfsname en bedrijfsvoering; deze (zij) moet(en) bekend zijn met de gestelde eisen betreffende de door hem (hen) beheerde installatie;
- c. het personeel voldoende geïnstrueerd is omtrent de bediening onder normale omstandigheden en tevens omtrent de in geval van het optreden van bijzondere omstandigheden te treffen maatregelen;
- d. onderhouds- en herstelwerkzaamheden aan de installatie alleen worden verricht op aanwijzing en onder verantwoordelijkheid van een met het toezicht belaste deskundige; de persoon (personen) die de reparatie verricht(en) en moet(en) voldoende geïnstrueerd zijn;

- e. gegevens betreffende het onderhoud van de installaties, welke gevaar, schade en/of hinder buiten de inrichting kunnen veroorzaken bekend zijn aan degene die het onderhoud verrichten, ongewone gebeurtenissen aan voornoemde installaties moeten, met vermelding van datum en tijd, geregistreerd worden;
de genoemde gegevens gedurende twee jaar te allen tijde ter inzage beschikbaar zijn;

16.2.2

Binnen 4 maanden na het van kracht worden van dit voorschrift moet aan het bevoegd gezag een noodplan worden overgelegd; in dit noodplan moet tenminste zijn aangegeven:

- a. de denkbaar te achten abnormale situaties;
- b. de te nemen maatregelen om gevaar, schade en/of hinder buiten de inrichting te beperken c.q. te voorkomen;
- c. de calamiteitenbestrijdingsorganisatie;

16.2.3

In het noodplan dient met betrekking tot coördinatie van de bestrijding van calamiteiten tenminste te zijn aangegeven:

- a. regelingen omtrent de leiding van de calamiteitenbestrijding;
- b. taakomschrijving van de betrokken personen;
- c. alarmerings- en oproepingsregeling;
- d. communicatie tijdens de calamiteit;

16.2.4

Het noodplan moet tenminste ook bevatten:

- a. een lijst met name van personen, die bij toerbeurt gedurende de werktijd beschikbaar zijn om de gemeentelijke en/of regionale brandweer van deskundig advies te dienen en die in geval van brand of andere calamiteit kunnen worden opgeroepen;
- b. een lijst van namen en telefoonnummers van ten minste drie ter zake kundige personen van het bedrijf, die in geval van brand of een andere calamiteit terstond kunnen worden opgeroepen voor het geven van aanwijzingen, die ook moet aan het bevoegd gezag en aan de alarmcentrale van de gemeentelijke en/of regionale brandweer moet worden overgelegd;
- c. een overzicht van de soort en de maximaal opgeslagen hoeveelheid grond-, hulpstoffen en eindprodukten en de plaats daarvan in de inrichting, welke bij blussing met water gevaar kan opleveren; bij elk van deze stoffen moet zijn vermeld, welke de gevaarlijke en welke de doelmatige blusmethode is; bij elk van de blusmethoden moet aangegeven zijn welke maatregelen getroffen dienen te worden om oppervlaktewater en bodemverontreiniging te voorkomen door verontreinigd blusmiddel;

- d. een overzichtelijke plattegrond¹ van de inrichting, waarop duidelijk zijn aangegeven: open bluswater, brandkranen, bluswaterpompen, handblusmiddelen en overige brandblusapparatuur, blus- of waterleidingen met daarbij vermeld de ter zake dienende gegevens, zoals de diameter, de capaciteit en de nominale of toelaatbare druk van elke leiding;
- e. een overzichtelijke plattegrond¹ van de inrichting, waarop duidelijk zijn aangegeven alle gebouwen en wegen, alsmede de aard van elk gebouw en een overzicht van de in elk gebouw aanwezige stoffen;
- f. een overzichtelijke plattegrond¹ van de inrichting, waarop duidelijk zijn aangegeven de standplaatsen van alle drukvaten en gasflessen, die bij verhitting explosiegevaar opleveren, alsmede alle brandgevaarlijke stoffen en transportleidingen (K3-producten);
- g. een overzichtelijke plattegrond¹ van de inrichting, waarop duidelijk de gasleidingen, gasdrukreducer- en meetstations zijn aangegeven; op de tekening moeten bovendien zijn aangegeven de afsluiters, waarmee delen van het gasnet buiten gebruik kunnen worden gesteld, voorzien van een aanduiding, welke delen dit zijn;
- h. een overzichtelijke plattegrond¹ van de inrichting waarop duidelijk zijn aangegeven de transformatorstations met daarbij de delen van de inrichting, die door elk van de stations van spanning worden voorzien;

16.2.5

In geval van brand of een andere calamiteit dient op een goed bereikbare plaats in of in de nabijheid van de inrichting een ruimte beschikbaar te zijn van waaruit communicatie met de gemeentelijke en/of regionale brandweer mogelijk is; van het bestaan en de plaats van de hier bedoelde ruimte moet melding gedaan worden aan het bevoegd gezag;

16.2.6

Het wegenplan moet zo zijn uitgevoerd dat brandweervoertuigen de gebouwen en overige brand- en/of explosiegevaarlijke objecten (tanks e.d.) voldoende dicht kunnen benaderen; de wegen moeten geschikt zijn voor voertuigen met een asdruk van 10 ton, max. totaalgewicht 25 ton, hoogte 4.20 m; de wegbreedte dient ten minste 4 m te bedragen;

16.2.7

Het noodplan moet worden goedgekeurd door het bevoegd gezag; wijzigingen in het noodplan moeten aan het bevoegd gezag kenbaar worden gemaakt; aanwijzingen daaromtrent van het bevoegd gezag moeten worden opgevolgd;

¹ Maximum formaat plattegrond A3

16.2.8

Het personeel van de inrichting moet geïnstrueerd en getraind zijn ten aanzien van alle maatregelen en handelingen, zoals vervat in het noodplan; periodiek, doch ten minste één keer per jaar, moet een alarmoefening worden gehouden; de commandant van de brandweer en het bevoegd gezag dienen ten minste 24 uur van te voren van datum en tijdstip der alarmoefening op de hoogte te worden gesteld; brandweeroefeningen, waarbij open vuur wordt gebruikt, mogen in de inrichting niet worden gehouden;

17.

Onvoorziene gebeurtenissen.

17.1

Indien, door wat voor oorzaak ook, verontreinigende stoffen (zoals giftige of anderszins gevaarlijke, schadelijke dan wel hinder veroorzakende stoffen) buiten de inrichting dreigen te geraken, geraken of zijn geraakt, dient de vergunninghouder onverwijld:

- a. daarvan melding te doen aan het bevoegd gezag;
- b. maatregelen te treffen om verdere verontreiniging te voorkomen;
- c. de opgetreden verontreiniging op milieuhygiënisch verantwoorde wijze ongedaan te maken;
- d. eventuele tanks en/of leidingen die met de verontreinigende stoffen in aanraking zijn geweest, te doen controleren op aantasting en indien nodig, te doen herstellen of vervangen;

17.2

Indien het bevoegd gezag hiertoe de wens te kennen geeft, dient de vergunninghouder betreffende het voorval schriftelijk rapport uit te brengen waarin ten minste zijn vermeld:

- de oorzaak, datum en tijd van aanvang en zo mogelijk beëindiging van het voorgevallene;
 - de stoffen die, als gevolg van die bijzondere omstandigheden, naar buiten zijn gekomen;
 - de maatregelen die zijn getroffen om het nadelig effect tot een minimum te beperken;
 - de maatregelen die getroffen zullen worden om herhaling te voorkomen;
- dit rapport dient te worden gezonden aan het bevoegd gezag;

18.

Plannen en verslagen.

18.1 Inspectie en onderhoud

18.1.1

Jaarlijks dient een plan voor inspectie en onderhoud te worden opgesteld met betrekking tot installaties en/of delen van installaties welke gevaar, schade of hinder dan wel luchtverontreiniging kunnen veroorzaken; in het plan dient tevens de verwachte (mate van) beschikbaarheid van de inrichting te worden vermeld;

ten minste twee maanden voor aanvang van het planjaar moet het plan aan het bevoegd gezag worden overgelegd;

het eerste planjaar waarover een plan moet worden opgesteld is het jaar volgend op de in bedrijfstelling van de inrichting; inspectie en onderhoud moeten volgens de in het plan aangegeven richtlijnen worden uitgevoerd;

18.1.2

Indien de bevindingen van de onder 18.1.1 bedoelde inspecties het noodzakelijk maken dat extra werkzaamheden moeten worden uitgevoerd, dient een verslag te worden opgesteld waarin ten minste is opgenomen:

- de noodzakelijke reparaties en/of vervangingen;
 - de verwachte afwijking van de geplande beschikbaarheid van de inrichting;
- een afschrift van dit verslag dient terstond aan het bevoegd gezag te worden overgelegd;

18.1.3

De perioden dat ingevolge de uitvoering van het onder 18.1.1 bedoelde plan één of meerdere ovens ten behoeve van inspectie en/of onderhoud uit bedrijf worden genomen, moeten zodanig met die perioden van de andere Afvalverwerkingsinstallatie(s) in Friesland zijn afgestemd dat geen stagnatie in de afvalverwerking binnen die provincie optreedt;

18.2 Milieuzorgsysteem

18.2.1

De vergunninghouder dient zorg te dragen voor een operationeel bedrijfsintern milieuzorgsysteem; daartoe behoren:

- een milieubeleidsverklaring, waarin de bedrijfsdoelstellingen zijn vastgelegd met betrekking tot de zorg die aan de milieu-aspecten van het bedrijfshandelen zal worden besteed;
- een overzicht van taakverdeling en verantwoordelijkheden inzake de milieuzorg, alsmede van procedures en instructies;

- een jaarlijks bedrijfsmilieuplan, waarin onder andere opgenomen de plannen van de vergunninghouder voor het komende jaar, en eventueel daarop volgende jaren met betrekking tot milieu-investeringen, onderzoek, onderhoud en reparatie, verwerking van afvalstoffen, training en scholing van personeel;
- een milieujaarverslag waarin onder andere opgenomen een verslag van milieurelevante resultaten van onderzoeken, gebeurtenissen en gesignaleerde problemen in het betreffende jaar, een samenvatting en beoordeling van alle geregistreerde gegevens, een beschrijving van aan- en afvoer, opslag en verwerking van afval- en reststoffen, storingen met milieugevolg en genomen maatregelen, veranderingen in de afvalhoeveelheden en -samenstelling, energiehuishouding;
- een systeem van interne inspecties, keuringen en controle-metingen, die betrekking hebben op de technische milieuvorzieningen, het functioneren van de inrichting en het functioneren van het milieuzorgsysteem zelf;

18.2.2

Jaarlijks uiterlijk 1 maart moet een milieujaarverslag, zoals in voorschrift 18.2.1 bedoeld, over het afgelopen kalenderjaar aan het bevoegd gezag ter beoordeling worden overgelegd;

18.2.3

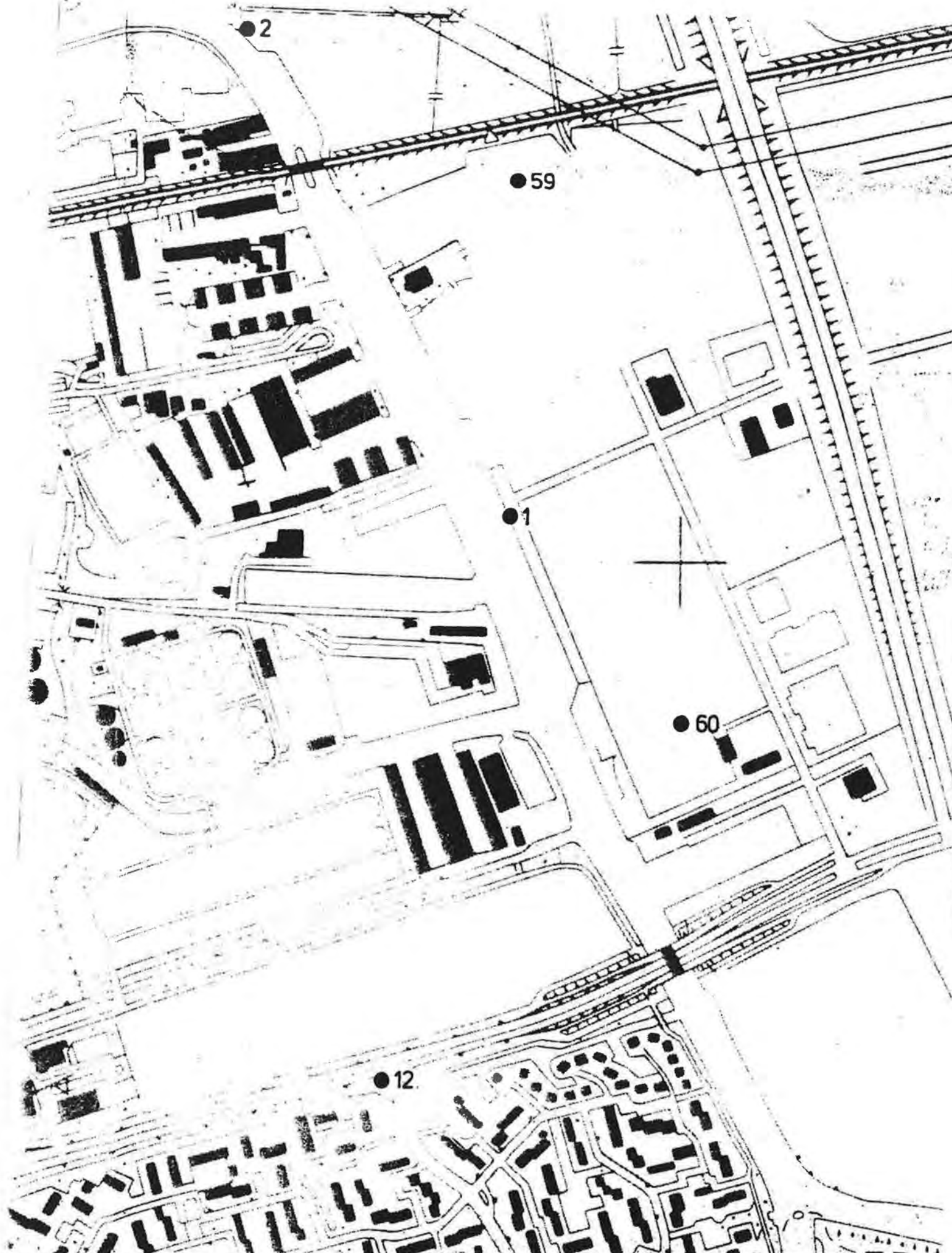
Jaarlijks uiterlijk 30 november moet een bedrijfsmilieuplan, zoals in voorschrift 18.2.1 bedoeld, aan het bevoegd gezag ter beoordeling worden overgelegd;

18.2.4

Het eerste milieujaarverslag dient te worden opgesteld over het jaar waarin de inrichting in bedrijf is gesteld;

18.2.5

Het eerste bedrijfsmilieuplan dient te worden opgesteld voorafgaand aan de inwerkingstelling van de installatie;

DIENST STADSONTWIKKELING LEEUWARDEN

...-Post